

Hotel Informatie

(proloog)

DE VOGELVANGER:

Ik ben vogelvanger. Aangenaam. Naar dit zonloze oord geblazen op de wind van de vluchtigheid. Ik ben gestopt met werken, want ik vind het zo langzamerhand heel zielig om die arme vogeltjes dood te maken. En nou willen ze dat ik passende arbeid ga verrichten in een kippenslachterij.

CHLEBNIKOV:

Aark-grr-grr-sft- woeoemp, aark-grr-grr-sft- woeoemp! Aark-grr-grr-sft- woeoemp, aark-grr-grr-sft- woeoemp!

DE VOGELVANGER:

Daar heb ik helemaal geen zin in. Ik doe liever niets.

DE HEER DER DUISTERNIS (*in een wit poezenpak, met de kop onder zijn arm*):

Jij komt maar mooi bij mij in de kippenslachterij werken.

DE VOGELVANGER:

Liever niet, meneer. Ik zou u heel erg dankbaar zijn als u mij lekker rustig van m'n oude dag liet genieten.

DE HEER DER DUISTERNIS:

Vergeet het maar. Je hebt je hele leven vogeltjes de nek omgedraaid, dus daar ben je goed in. Je kan het, dan moet het.

DE VOGELVANGER:

Liever niet, meneer. Ik zou u heel erg dankbaar zijn als u mij lekker rustig van m'n oude dag liet genieten.

CHLEBNIKOV:

Aark-grr-grr-sft- woeoemp, aark-grr-grr-sft- woeoemp! Aark-grr-grr-sft- woeoemp, aark-grr-grr-sft- woeoemp!

DE HEER DER DUISTERNIS:

Je bent een slecht mens. Rot tot op het bot. Een koelbloedige killer. Ik zie geen enkele reden waarom jij niet in een kippenslachterij zou moeten werken. Omdat ik ook geen enkele reden zie waarom jij niet in een kippenslachterij zou *kunnen* werken. Je hebt er alle kwalificaties voor. Je bent zozegd geknipt voor je rol. Jij kunt nog héél lang mee. Een eeuwigheid.

CHLEBNIKOV:

Krie-tie-tie-tie-tie-ie – tsi-tsi-tsi-sssii! Krie-tie-tie-tie-tie-ie – tsi-tsi-tsi-sssii!

DE VOGELVANGER:

Luister, meneer, dat deed ik niet voor mijn lol hoor. Het was de schuld van de maatschappij. Ik deed het voor mijn gezin. Brood op de plank. De schoorsteen moet roken,. Wie niet werkt zal niet eten en wie niet eet zal niet leven. En daarom wil ik nu graag mijn welverdiende rust, alstublieft dankuwel meneer.

DE HEER DER DUISTERNIS:

Weet je wat, ik weet het goed met je gemaakt. Als jij nou eens een paar lekkere sappige ortolaantjes voor me ging vangen. Dan zal ik zien wat ik voor je kan doen. Het water loopt me nou al in de mond.

CHLEBNIKOV:

Tsieieieieie-ip *tsip* tsiuuuu! Tsieieieieie-ip *tsip* tsiuuuu!

DE VOGELVANGER:

Okidoki. Komt voor de bakker. Een kind kan de was doen. Eind goed al goed. (*doet een stap naar voren*) Daar ben ik weer. Met de ortolaantjes. Knisperig gegrild, bedekt met een strookje spek en wat wijngaardblad, met het uitgedropen sap, met daaronder wat peper en boter en dit alles op een sausje van limoen en sinaasappel gelegd. Verrukkelijk, al zeg ik het zelf. Geen naakte chef die het me nadoet.

CHLEBNIKOV:

Tsieieieieie-ip *tsip* tsiuuuu? Tsieieieieie-ip *tsip* tsiuuuu??

DE HEER DER DUISTERNIS:

Ja, dat smaakt prima. Daar kan ik niks tegenin brengen. Echt niet. Eerlijk waar. Weet je wat, ik geef je nog drie jaar als vogelvanger. Daarna krijg je gewoon je AOW.

DE VOGELVANGER:

Dan hoef ik niet bij u in de kippenslachterij te werken?

DE HEER DER DUISTERNIS:

Dan hoef je niet bij mij in de kippenslachterij te werken. Die drie jaar geef ik je gewoon cadeau. Zo verrukkelijk smaken die ortolaantjes me.

DE VOGELVANGER:

Ik ben u zeer verplicht, meneer, zeker weten.

CHLEBNIKOV:

Piet pet tvietsjan, piet pet tvietsjan! Piet pet tvietsjan, piet pet tvietsjan!!

DE HEER DER DUISTERNIS:

Ga nu. Je zult nog vele vogels vangen.

Fazant, duif, reiger en ooievaar.

Ze zullen je niet ontsnappen,

Maar verstrikt raken in je fatale netten.

Keer nu, opgelucht,

Terug naar de wereld,

Al zie ik je niet graag gaan.

Hier, ik geef je deze kroon

Van agaat, onyx en chrysopraas mee

Als aandenken in het aardse treurdomein

Waar jij gewoon je tweede leven kunt beginnen

Zonder kippenslachter te hoeven zijn.

(*af met vogelvanger en als bevers op rolschaatsen gereïncarneerde ortolaantjes.*)

I (ouverture)

Eerste scène

Achter een massief bureau in de lobby zit de portier, dhr. Wilhelmus Jacobus, 'Willem' of 'Wimpie', Poncia, een schichtig, onzeker typetje, zenuwachtig aan één stuk door rokend en verbonden aan een zuurstofapparaat. Door een van de zijdeuren komt het verdwaalde jongetje weer binnen, gekleed in een groene onderbroek.

HET VERDWAALDE JONGETJE (*wijst naar de zuurstoffles*):

Wat is dat?

DE PORTIER:

Daar blijf je met je poten van af, snotaap. Dit is mijn rijk. Hier mag je niets aanraken. Alleen als ik het zeg. (*terzijde*) Ik ben de portier. Hier ben ik de baas. Ik bewaak de ingang van het gebouw en wijs de weg naar de lift. Verwar mij in geen geval met een deur.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

(*terzijde*) Ik ben het verdwaalde jongetje. Ik neem mezelf heel serieus. (*wijst nog een keer, tegen de portier*) Ja, maar wat is het?

DE PORTIER:

Dat is een apparaat.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Ja, maar wat doet het?

DE PORTIER:

Dat geeft lucht.

HET ZUURSTOFAPPARAAT:

Zuurstof. Symbool O, atoomnummer 8.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Wat een saaie uitleg!

DE PORTIER:

Nou, jochie, wist jij dan dat zo'n zuurstoffles heel makkelijk kan ontploffen? Dat kan gebeuren als de afsluiter van de zuurstoffles kapot gaat.

HET ZUURSTOFAPPARAAT:

Kapot, *kaputt!* Boem!

DE PORTIER:

Bijvoorbeeld doordat er metaalmoetheid optreedt. De afsluiter is dan niet meer bestand tegen de druk van de zuurstof in de fles. Het gevolg is dat de afsluiter met enorme explosieve kracht van de zuurstoffles schiet. Die kracht kan zo groot zijn dat hij dwars door je schedel zou vliegen als jij toevallig in de buurt zou staan.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Wauw! Spannend! Vertel verder! Nou zit ik met m'n loopoor op het puntje van je praatstoel! Met hoeveel kilometer per uur gaat zo'n zuurstofflesscherf dan door je schedel? Nog sneller dan een zenuwimpuls in de hersenen, dat wil zeggen sneller dan de voorgeschreven tweehonderdvierenzeventig kilometer per uur? Onvoorstelbaar als je er even bij stil staat! Ja toch nou dan vertel!

DE PORTIER:

Dat weet ik niet. Maar een nog grotere knal krijg je als niet de afsluiter, maar de wand van de zuurstoffles zelf openbarst. Dat is zeldzaam, maar niet onmogelijk. Of ondenkbaar. In dat geval spat niet alleen de zuurstoffles uit elkaar, als bij een echte explosie, maar komt ook nog eens alle zuurstof in één keer vrij. De uiteenspattende zuurstoffles wordt gevolgd door de schokgolf van het snel uitzettende zuurstofgas, dus feitelijk wordt de omgeving getroffen door twee explosies vlak na elkaar.

HET ZUURSTOFAPPARAAT:

Boem boem!

DE PORTIER:

Het is me al drie keer overkomen. Daar zat ik dan, helemaal zwartgeblakerd en versuft, m'n smeulende haren rechtovereind. Maar mijn sigaret rookte nog!

(korte stilte)

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Weet jij hoe oud ik ben?

DE PORTIER:

Dat wil ik niet weten. Wat kom je hier doen, ventje? Hoe heet je?

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Ik ben verdwaald. Ik lig te slapen in m'n bed. En toen ben ik hier. Ik heet Louis.

DE PORTIER:

Dan zal je wel alleen zijn, Louis. Wil je misschien een dropmentosje voor de schrik? Daar bedoel ik verder niks mee, hoor. Ik ben een aardige meneer. Ome Bill zou zeggen: pak maar van de rol.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Nee, dat mag niet van m'n moeder. Daar zit vergif in. En suiker, glucosestroop, gehard plantaardig vet, zoethoutwortel extract, salmiakzout, zetmeel, geleermiddelen, natuurlijke aroma's, emulgator, sucrose-vetzuuresters, glansmiddelen zoals carnaubawas en bijenwas. En wel driehonderdvijfentachtig kilocalorieën. Heel vies, maar wel lekker. Net als seks. Mijn moeder is altijd heel bezorgd om mij. Daarom mag ik niet buiten spelen. Ik heb een poes op wielotjes. Die is gehandicapt.

DE PORTIER:

Heb je dan een moeder?

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Ja, en mijn vader is een beroemde spermadonor. Die heeft wel zestig kinderen. Maar die ken ik niet allemaal, hoor. Mijn moeder is heel groot. Zij heeft wel eens een bomaanslag gepleegd. En zij weet waar Afrika ligt.

DE PORTIER:

O, waar dan?

HET VERDWAALDE JONGETJE (*wijst omhoog*):

Helemaal daar!

DE PORTIER:

Nee hoor, daar is niks.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Hoe weet jij dat?

DE PORTIER:

Afrika is een landmassa met een oppervlakte van 30.370.000 vierkante kilometer. Dat past daar nooit in. En boven staat het al jaren leeg.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Boven?

DE PORTIER:

Ja, er heerst hier een strikte hiërarchie. Onthou dat maar. Als je het eenmaal weet, vergeet je het nooit meer. Er is boven, midden, beneden en onder.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Onder?

DE PORTIER:

Ja, het souterrain. De kelder. Waar albino anaconda's zich verstoppen in vergeten trombones. Het putje van de samenleving.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

De samenleving? Is dat hier?

DE PORTIER:

Ja, dat is hier en net als dit gebouw opgetrokken uit diverse afdelingen en onderafdelingen. Elke verdieping bestaat uit een aantal kamers. Elke kamer bevat een plafond, een vloer, een inrichting en muren. Elke muur bestaat uit stenen, beton, behang en in minstens één op de vier gevallen uit ramen en/of een deur.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Een deur?

DE PORTIER:

Ja, en elke deur bestaat uit voorzijde, achterzijde, bovenzijde, onderzijde, zijkanten, stofdorpel, drempel, een klink, een slot en scharnieren. Vaak geeft het uiterlijk van een deur de functie ervan weer. Een deur kan open of dicht zijn of op een kier staan. Zo brengt een

deur ons van de ene wereld in de andere. Er kan ook met deuren geslagen worden in geval van woede of razernij. Dit is vooral gebruikelijk in families onder een bepaalde inkomensgrens. Daar kan niemand wat aan doen.

DE FREULE (*op door een zijdeur*):

(*terzijde*): Ik ben honderdachtentwintig jaar. Als u de voile van mijn hoed rukt, neemt u mijn gezicht mee. (*tegen de portier*) Heeft u mijn echtgenoot gezien?

DE PORTIER:

Die ligt momenteel ontegenwoordig te rampetampen met het kamermeisje in het washok en wenste niet gestoord te worden, mevrouw.

DE FREULE:

Uitstekend, Willem. Over een half uur verwacht ik mijn goddelijke minnaar op mijn kamer en ik kan ook geen pottenkijkers gebruiken. Er wordt hier toch al zoveel geroddeld.

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Dag oma.

DE FREULE:

Dag jongen. Hoe heb je me gevonden? Ben je soms helderziend? Moet jij niet naar de speeltuin? Dan ga ik met je mee. (*beiden af door een luikje in het bureau van de portier*)

DE DUITSER (*op door een andere kamer, zeiknat geregend, in elke hand een zware koffer, kan zich zichzelf wel voor z'n kop slaan en doet dat ook, herhaaldelijk; uit zijn borstzak steekt een sardientje, bij wijze van pochet*):

Scheiße Dreck noch mal! Das is doch kaum zu glauben! Es regnet, wo ich immer komme!

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Well, he pretended not to notice, but I swear he was fucking me.

TWEEDE AMERIKAANSE MEISJE:

Oh, my God!

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Yep, ripped right through me.

TWEEDE AMERIKAANSE MEISJE:

You gotta be kidding me?!

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

No, honest to God. He fucked the shit outta me. And he wasn't even liking it. The bastard! The utter utter bastard!

TWEEDE AMERIKAANSE MEISJE:

Well, that is one problem out of the way then, I guess. How are your parents?

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Oh, they're fine. Briljant as ever. Still collecting memories. (*tegen de portier*) Sorry sir, are we supposed to check in here? (*de portier wijst naar een bord met mysterieuze tekens, mogelijk een oud Sumerisch alfabet.*)

DE PORTIER:

Dit is mijn domein. Hier binnen. Hier kun je niets ruiken. Alleen als ik het zeg.

Tweede scène

Donkerslag. Vier nachtwakers op, voorafgegaan door een bundel licht uit hun zaklantaarn.

NACHTWAKER RENÉ:

Alles kits?

NACHTWAKER JOOST:

Alles kits!

NACHTWAKER WIM:

Alles kits!

NACHTWAKER PIETER:

Alles kits! Alles normaal! Alles heel normaal!

NACHTWAKER RENÉ:

Hoe weet je dat zo retezeker?

NACHTWAKER PIETER:

Daar heb ik een ezelsbruggetje voor: ville, village, tranquille!

NACHTWAKER JOOST:

Alles kits! Alles *tout à fait normal!* Alles *ganz normal!* Jetzt heisst es Ruhe im Abendland! Ruhe der Sehnsucht! Stillung jedem Begehren! Zolang je jezelf een stapje voor blijft, ben je welkom!

NACHTWAKER WIM:

Alles kits? Halt! Ho! Wie daar? Wachtwoord?

ISABELLA:

FxQgtv.

NACHTWAKER WIM:

Door! Wachtwoord?

FRANCA:

19Rinusje98.

NACHTWAKER WIM:

Door!

ISABELLA:

(*tegen Franca*) Ach ach ach ach ach!

(*terzijde*) Ik ben Isabella van Poppel. Ik heb echt bestaan maar nu ben ik dood. De crematieplechtigheid werd gehouden op donderdag 28 maart om 11.00 in aula 1 van het crematorium, Tuinzigtlaan 11 te Breda en ik ben gedoopt op 8 mei 1647 te Hilvarenbeek. De rest ben ik vergeten tijdens de overgang. Het is niet meer wat het geweest is. Niets is meer wat het geweest is. Maar als ik weet wie ik ben, kan ik zijn wie ik wil zijn. (*tegen Franca*) Ach ach ach ach ach ach!

FRANCA:

Och, mevrouw... (*terzijde*) Is het weer zo laat? Ik ben Franca, dienstmeisje in huize van Poppel. Ik maak de bedden op, maar ik kan heel goed geheimen bewaren.

ISABELLA:

Dat is toch geen leven? Zuks is toch geen leven?

FRANCA:

Toe mevrouw...

ISABELLA:

Ach ach ach ach ach! Zeven jaar geleden is het al, zeven jaar geleden!

FRANCA:

Ja, mevrouw. (*terzijde*) Daar gaan we weer...

ISABELLA:

Zeven jaar! Dat is een hele antroposofische levenscyclus, de tijdsperiode waarin al je moleculen veranderd zijn! Allemaal!

FRANCA:

Ja, mevrouw. (*terzijde*) Dag in, dag uit hetzelfde liedje...

ISABELLA:

Dat is de straf die je krijgt voor een bizarre ripdeal die een man het leven kost!

FRANCA:

Ja, mevrouw.

ISABELLA:

Zeven jaar! Dat is het aantal jaren dat Bike Totaal achtereen is verkozen tot de beste winkelketen in de categorie Fiets en Outdoor!

FRANCA:

Zeven jaar zei u? En nooit de vreugden van het echtelijke bed mogen smaken?

ISABELLA:

(*terzijde*) Kreng! (*tegen Franca*) O, dat wel! Daar had ik geen klachten over. Uitgewoond heeft ie me. Zalig was het. Zes maanden lang kreeg ik van mijn echtgenoot alle aandacht die een vrouw zich maar wensen kan. En toen was het even snel voorbij als het gekomen was. (*zucht*) Hij keek naar mijn kuit. Hij keek naar mijn knieën. Hij keek hoe ik een ijsje at. Strikte z'n veter. En weg was ie, over zee, een napelsgele zonsondergang tegemoet. Om z'n vermiste broer terug te vinden. Die ging vogels kijken op de Filipijnen.

NACHTWAKER PIETER:

De Filipijnse valkuil! De koperkeelhoningzuiger! De purperkeelhoningzuiger! De roodstaartsnijdervogel! De ooievaarsbekijsvogel! De blauwstaartbijeneter! De zebraduif! De apenarend! De bonte triller! De ringmus!

ISABELLA:

Broerlief was op klaarlichte dag zijn hotel uitgegaan om een wandeling te maken. Dat is het laatste wat men van hem vernomen had. Nooit meer teruggezien. Net als mijn lief zelf. Ook nooit meer teruggezien. Zeven jaar al niet. Zeven jaar! Zo lang kan nooit dus duren! Maar de belastingdienst blijft maar betalingsherinneringen sturen. Ik zie hem nog zo 's avonds weggaan. Mooie, mooie jongen!

FRANCA:

Ja, mevrouw. (*terzijde*) Mooie jongen... Het gerucht gaat...

ISABELLA:

Monster!

FRANCA:

Ja, mevrouw. (*terzijde*) Maar u heeft het niet van mij...

ISABELLA:

Niets heeft hij van zich laten horen.

FRANCA:

(*terzijde*) Dat ie gokverslaafd was en moest vluchten voor zijn schuldeisers. Dat hele verhaal van z'n broer die vogels ging kijken op de Filipijnen heeft ie van A tot Z uit z'n duim gezogen. Schijnt. Die broer had hier een kippenslachterij. Die kon nog geen kwak van een spreekwoord onderscheiden. Kipfilets en piepkuikens, dat ging nog net.

ISABELLA:

Niets ben ik. Geen weduwe, geen echtgenote, niet eens een overspelige! Ach ach ach ach ach! Zelfs de smoezen en de redeneringen achteraf werden mij onthouden! Voor mij geen 'ik heb ruimte nodig', geen 'je verdient beter', geen 'we zitten allebei in een andere fase in ons leven', geen 'je knipte je teennagels te weinig', geen 'je rookte te veel', geen 'je dronk te weinig', geen 'ik heb nooit van je gehouden', geen 'je verstikte me', geen 'ik wil mijn horizon verkennen om mezelf als individu te vinden', geen 'je bent te passief', geen 'je bent te neurotisch, passief-agressief, pathologisch jaloers, financieel instabiel, chronisch ontevreden en op het suïcidale af gevaarlijk', geen 'ik had het gevoel dat je er niet bij was met je hoofd in onze relatie', geen 'je stem is te hoog', geen 'je praat te lang, te veel, te schel, te hard!', geen 'ik voelde me niet gehoord in onze relatie', geen 'we zijn nooit met iemand anders geweest en we moeten andere mensen leren kennen', geen 'je zit me teveel op de huid', geen 'je bent overbeschermend', geen 'ik mis mijn moeder', geen 'jij moet eerst je verknipte relatie met je ouders verwerken', geen 'je hebt te weinig zelfreflectie', geen 'je bedroog me met mijn beste vriend', geen 'je bedroog me met mijn aartsvijand', geen 'we zitten op een andere golflengte', geen 'we hebben niets gemeen, het ging alleen om de seks', geen 'ik heb een trauma overgehouden aan m'n vorige relatie en kan je niet geven wat ik je zou moeten geven', geen 'ik schaam me voor je in het bijzijn van vrienden en collega's', geen 'ik heb bindingsangst', geen 'ik heb verlatingsangst', geen 'ik wil uitzoeken of ik homo ben of niet', geen 'ik ben bi',

geen 'ik ben uit de kast gekomen als hetero', geen 'vanwege de klimaatverandering en de toestand in de wereld ben ik gewoon te somber', geen 'je bent te apathisch en te cynisch', geen 'dit gaat niet werken', geen 'ik ben verliefd geworden op je nichtje', geen 'we hebben een heel ander ritme', geen 'ik heb mijn secretaresse zwanger gemaakt op het kopieerapparaat', geen 'ik heb behoefte aan meer seks want ik ben onverzadigbaar en het is goed voor hart en bloedvaten omdat tijdens gemeenschap meer homocysteïne wordt afgebroken', geen 'Harm en Huba hebben ook geen seks meer en als Harm toch nog zin krijgt gaat ie zich gewoon aftrekken onder de douche', geen 'ik kan al die juwelen niet meer betalen', geen 'jij wil je problemen alleen oplossen en niet met mij delen', geen 'je wou niet toetreden tot de pinkstergemeente', geen 'je bent zo zweverig', geen 'je bent zo godvergeten praktisch en alledaags', geen 'je oordeelt te snel en te hard', geen 'je had bij de Gestapo ontmoeten', geen 'onze politieke ideeën lopen te ver uiteen en ik snap niet dat je op de Partij voor de Dieren hebt gestemd', geen 'jij houdt van Tolstoj en ik ben meer een Dostojevskimens', geen 'we zijn uit elkaar gegroeid', geen 'het was een uit de hand gelopen one night stand', geen 'je wilde je facebookstatus niet aanpassen', geen 'ik kan het nooit goed doen bij jou', geen 'ik wou een andere kerstboom', geen 'de storm is geluwd en dat is normaal, maar normaal is voor mij niet genoeg', geen 'ik heb een ander', niet eens geen 'geen reden'!
Zeven jaar verzonken in melancholie en eenzaamheid, ontdaan van het exotische laagje dat vaak rond de circuswereld hangt... Dat is toch geen leven... En nu ben ik vervuld van een vreemd verlangen...

FRANCA

Ach, hoe lang... Hoe bent u de tijd doorgekomen?

ISABELLA:

Nee, die vleeswaren kwamen me al gauw de neus uit. Gelukkig heb ik nu kennis gekregen aan een IT-er met Zuid-Amerikaanse roots en dichterlijke aspiraties. We zien wel wat het wordt... Het is in elk geval een goeie afleiding.

FRANCA:

Hoe... Ken ik hem? Kan ik hem kennen? Hoe heet ie?

ISABELLA:

Oracio.

FRANCA:

Aaah, Oracio!... Jaa, die houdt je wel bezig... Geduldig, standvastig, wilsbekwaam!
Leergierig

ISABELLA:

Welbespraakt, rad van tong...

FRANCA:

Nou en of! Die tong doet wonderen!

ISABELLA:

Met een aangeboren kritisch-analytisch vermogen.

FRANCA:

Ja, als ie een gaatje ziet, boort ie het aan.

ISABELLA:

Weet altijd je gevoelige snaar te raken. Hij heeft zulke gevoelige handen... Zijn vingers lijken wel lippen!

FRANCA:

Ja, die tokkelen wat af. Een echte muzikant is het!

ISABELLA:

Onvermoeibaar. Als ie ergens z'n tanden in heeft gezet, kan ie uren doorgaan...

FRANCA:

Ja... úren! Ik... ik zou hem doen.

Derde scène

NACHTWAKER WIM:

Wachtwoord?

MIEN:

1-2-3-Rent-a-Bitch.

NACHTWAKER WIM:

Door!

MIEN:

(terzijde) Waar zijn we hier? Ik ken het niet meer terug. Is dit de hotellobby? Is dit de lobby? Het ruikt nergens naar. Ik ben bang.

Ik ben Mien Broekmans. U vindt mij op de begraafplaats van Simpelveld. Mien is kort voor Flaminia. Ik ben de verliefde. In scherp contrast met labiele oude geilaards zoals mijn vader ben ik zeer resoluut in het opzoeken of juist het versmaden van de absurditeiten van de liefde. *(tegen Isabella)* Juffrouw Isabella! Uit mijn raam heb ik alles gehoord en voor je eigen bestwil raad ik je ten zeerste aan deze jongeheer Oracio uit je hoofd te zetten.

FRANCA:

Pardon? Voor jouw eigen bestwil raad ik je ten zeerste aan je perfide afluisterpraktijken te staken en je aanminnige wipneusje niet zo elleboogdiep in andermans zaken te steken!

MIEN:

Wie ben jij dan wel om jouw welgevormde haakneus in de mijne te steken? Ordinaire dienstmeid!

FRANCA:

Ga maar weer gauw naar binnen voor je jezelf opvreet van jaloezie. Ga maar weer lekker uit je raam hangen en door je spionnetje koekeloeren.

MIEN:

Als jouw werkgeefster braaf op haar echtgenoot had gewacht en niet meteen haar benen had gespreid in het gespreide bedje van de eerste de beste IT-er met Zuid-Amerikaanse roots...

FRANCA:

Volgens mij was het de keukenvloer...

ISABELLA:

Ooh, Franca, heb je soms staan toekijken?...

FRANCA:

Spic en span... Gelukkig hield ie z'n sokken aan. Dat vinden vrouwen geil, heeft onderzoek uitgewezen, schijnt... En ik ben een vrouw, schijnt, dus...

MIEN:

Ooh! Slettebek! Sloeriehoerie! Snolledellebel! Ouwehoerend hoerenjong! Slechtbwapend aarsgat! Arthouse eend! Achterhaalde dvd! Onvolprezen prei! Wortelkut! Beteuterde klapmuts! Psychedelische stresskip met zaadcellulitis! Transseksuele soefi! Militante gleuf! Struikvogel!

ISABELLA:

Wie noem jij een slettebek, sloeriehoerie, snolledellebel, ouwehoerend hoerenjong, slechtbwapend aarsgat, arthouse eend, achterhaalde dvd, onvolprezen prei, wortelkut, beteuterde klapmuts, psychedelische stresskip met zaadcellulitis, transseksuele soefi, militante gleuf en een struikvogel?

MIEN (*kijkt even rond*):

Wie denk je? Slet!

FRANCA:

Ooh! Dat zal je bezuren! Je kan me niet kwaai krijgen! geen kwaad woord over juffrouw Isabella! Daar word ik helemaal getto van! Prepareer je grafboeket maar, lenteteef! (*vliegt Mien in de haren en schopt Mien in haar kruis*) Bull's eye! Raak! Voor jou heb ik d'r in d'r kut getrapt! En hard ook! Hard en goed!

MIEN (*bloedend uit diverse openingen*):

Kutgriet!

ISABELLA:

Ooh! Nou ga je te ver! Stoephoer! (*voegt zich bij de strijdende partijen en stort zich ook op Mien*)

Vierde scène

NACHTWAKER WIM:

Wachtwoord!

ORACIO (*aarzelend op*):

Terminator XXL.

NACHTWAKER WIM:

Mmm... Door!

ORACIO (*haalt de dames uit elkaar*):

Lieve dames, love and peace! Love and peace! Wat krijgen we nou... Juist nu... Juist nu de schokbestendige specht met zijn snavel gestaag roffelt op het boombast waarin de geur van geliefden zich verzameld heeft achter het ingekerfde hart met daardoorheen de pijl die beider initialen verenigt... Alstublieft! Toe nou!

(*terzijde*):

Ik ben Oracio. Ik ben ook een verliefde. Door gebrek aan levenservaring ben ik niet opgewassen tegen de harde realiteit van alledag. Om me wat zekerder te voelen maak ik me elke dag op. Ik schrijf gedichten en speel gitaar. Je zou me een soort van singersongwriter kunnen noemen. Ik ben heel erg voor vrede en veiligheid.

(*tegen de dames*): Toe, Isabella, popje...

MIEN:

Popje? Popje?! Molenpaard uit de hel zal je bedoelen! Een hyena die zich tegoed doet aan het stoffelijk kadaver van de liefde van een ander! Waarom denk je dat die man van haar zo lang is weggebleven? En waarom denk je dat ie meteen de benen heeft genomen? Omdat ie zo'n lief popje in huis had, nou goed?! Ze schijnt nog aan plasseks te doen ook. Daar zijn filmpjes van opgedoken op het internet.

ISABELLA:

Ooh, Oracio, sta jij toe dat er zo over mij gesproken wordt? Wat is er trouwens met je oog?

ORACIO:

O, 't is niets, popje...

ISABELLA:

Niet wrijven! Dat is een talgklierontsteking. Daar moet je mee naar de dokter. Of ik kan er een compres op doen... Of een lauw washandje. Niet te heet want dat kan brandwonden veroorzaken en dat is ook geen pretje...

MIEN:

Leve de doe-het-zelf-medicatie!

ORACIO:

Maar toe nou, Mientje! Focus op doorstroming. Gebruik je vermogen om bruggen te slaan. vergeef en laat los wat je bindt zodat er ruimte komt voor het nieuwe. Laat je maar leiden door de onzichtbare wereld. Laten we de strijdbijl begraven...

MIEN:

Ja, in de rug van je plaspopje!... Vuile verraaiër! Je laat me in de steek voor die... slet!

FRANCA:

Nou zegt ze het weer! Loeder! Je liegt door je strot! Je bent zelf een afgelikte boterham! Geen turfsteker of zoetwatermatroos hier op het dorp die niet over je heen is geweest! (*ze vliegt haar weer in de haren. Ze vechten als katten.*)

Vijfde scène

NACHTWAKER JOOST:

De meeste mensen die je tegenkomt, op straat, in een winkel, in de tram, in de schouwburg, zie je maar één keer in je leven. En als je ze nog een keer ziet, zul je ze hoogstwaarschijnlijk

niet herkennen. Sta je daar wel eens bij stil? Het zijn niet meer dan vluchtige geurvlaggen in een neusgat... abstracte kleurklodders, vetvlekken in een ooghoek... Gezoem van insecten ... Stof en as... Poef! En ze zijn weg... En maar selfies maken. Over de medemens heb ik het, hè? Wat een verdroomde tragiek! Wat een grondeloze narigheid!

NACHTWAKER RENÉ:

Hoezo? Ik hoef niet zo nodig alles van iedereen te weten. Dat zou een tranendal zonder einde opleveren.

NACHTWAKER WIM:

Dat is het toch ook?

NACHTWAKER PIETER:

Alles kits, kachel in bed, kindje in de kolenbak?

NACHTWAKER JOOST:

Wachtwoord!

BROEKMANS:

Gaat je niks aan!

NACHTWAKER WIM:

Door!

BROEKMANS (*terzijde*):

Ik ben Broekmans, begrafenisondernemer van beroep. In wezen ben ik een tragisch om niet te zeggen zielig figuur die iedere keer het onderspit delft. Als ik slecht nieuws ontvang, val ik op mijn rug en kan ik slechts door omstanders overeind worden geholpen. Daar gaan we al.

(*struikelt over Mien die nog altijd uitgeteld op de grond ligt*):

Wat is er hier allemaal aan de hand? Normaal gesproken ben ik gek op nieuwe situaties, maar hier lijkt het wel een Poolse landdag. Zo kan ik toch niet werken? De muziek, de bloemen, de geruisloze vriesmachine, de gezichtsrestauratie, de duurzame gebitscorrectie, de grafsteen met lettertype naar keuze... Wat scheelt eraan, Mientje? Zo te zien kun jij ook wel een gezichtsrestauratie gebruiken. Haha! Hoe kom je aan die bloedneus? Krijg je wel genoeg ijzer binnen?

MIEN:

Ik krijg een rolling van je! Blijf daar niet zo op de grond liggen en help me liever. Hou me weg bij die gekkin. Want die griet is gek.

BROEKMANS:

Wat heb je daarop te zeggen, Isabellaatje? Vroeger waren jullie altijd de beste vriendinnen. Ik weet het nog goed. Touwtjespringen, haasje-over, verstoppertje, diefje-met-verlos... Niets was jullie te dol. Nou?

ISABELLA:

Die dochter van jou is zelf gek. Gek van razernij en gekmakende jaloezie. Ooh! Ik zou me wel nogmaals op haar willen storten om haar herhaaldelijk en quasi pneumatisch als een dolleman slaag toe te dienen. Dat zal mijn disproportioneel gekrenkte eergevoel tot bedaren brengen. De anderen zullen met stomheid geslagen toekijken en niet inergatief ingrijpen want zij is nog

lang niet jarig hoera hoera. Leer mij de mensen kennen... En ik zal je zeggen wie ze zijn. (slaat) Daar!... Daar!... Daar! (Mien vlucht de ontbijtzaal van het hotel in, in de sfeervolle serre, Isabella rent achter haar aan, razend en huilend, gevolgd door Franca, eveneens buiten zichzelf. Oracio neemt in paniek de benen, met Pietje de Dood op zijn hielen, vadertje Broekmans, ondersteboven gelopen, perplex achterlatend.)

Zesde scène

BROEKMANS

Er ligt hier van alles op de grond. Word hier nog wel schoongemaakt? Even kijken of ik nog twee voeten heb. (kijkt) Fijn. Dan kan ik opstaan. (krabbelt overeind)

VAN POPPEL

(drukt Broekmans met zijn voet nog een beetje tegen de grond):

Zo, lekker overeind aan het krabbelen, armoedzaaier? Om met Willem Kolff te spreken: als je wil dat ze over je heen lopen, moet je op straat gaan liggen.

(terzijde):

Ik ben de dokter, maar ik ben geen dokter. Ik ben de intellectueel van het stel en toch extreem rijk. Ik hou van chocola. En van jonge meisjes. Als ik iemand wil paaien, geef ik hem een imitatie-rolexhorloge cadeau. Mensen die geen dak boven hun hoofd hebben zijn idioten. Te lui om te werken en te stom om te dromen.

BROEKMANS:

Maak je om mij nou maar geen zorgen. Je zou eens wat beter op je eigen dochter moeten letten. Die moet je echt eens laten nakijken. Ze is helemaal van de pot gerukt, volkomen kierewiet, compleet gaga geworden. Weet je geen goeie dokter? Een gewaardeerde collega die tegen een stootje kan en bijklust in vrouwenandoeningen zoals voorjaarswoede, endometriose, hysterica fantastica, anuptafobie, brontofobie, cyprianofobie, dysmorfofobie, epistaxiofobie, faalangst, gephyrofobie, hippopotomonstrosesquippedaliofobie, isolofobie, jurkangst, kyphofobie, lalofobie, menofobie, neofobie, obesofobie, pediofobie, quantumfobie, rupofobie, seplofobie, triskaidekafobie, uranofobie, venustrafobie, watervrees, xerofobie, yoghurtfobie en zemmifobie?

VAN POPPEL:

Je zal je eigen dochter bedoelen. Ik ben excellent. Ik heb uitstekende genen, met superieure genetische eigenschappen. Die wil ik graag doorgeven.

BROEKMANS:

Ja, dat wangslim van jou spat in het rond, dat kan ik niet ontkennen.

(Geluiden van brekend servies, doorspekt met stemmen)

STEMMEN:

Brekend servies en slaande deuren... schreeuwde Meredith en er was weer geluid van brekend servies... een hels kabaal van brekend glaswerk en brekend servies... zwart scherm, gesteun en brekend servies op de geluidsband... de geluiden van nieuwe beats, en veel vaker van brekend servies... super vervelend maar de redactie van Parelpraat kreeg vanmorgen een melding van brekend servies... Gerard lag boven in bed en rende op het geschreeuw van mijn vader, het gegil van mijn moeder en het lawaai van brekend servies af... ineens was er meer geluid van brekend servies... een enorme herrie van brekend servies wordt doorsneden door

een ijselijke gil... wie Vennegoor als een tractor over het veld ziet hobbelen, hoort in gedachten brekend servies... een omgekeerde emmer, brekend servies, bestek... toen klonk het eerste geluid van brekend servies en Dido was zich ernstig zorgen gaan maken... beelden van schietende mannen met bivakmutsen en brekend servies spookten door haar hoofd... daarna was er gerinkel van brekend servies: het bord, kop en schotel... het was fantastisch geweest en ze wilde de betovering niet verbreken door schuldgevoel en brekend servies...

(Franca roept uit de coulissen)

FRANCA:

Dokter! Isabella slaat de hele boel kort en klein! Je kan het geluid zowat met je eigen ogen zien! Er blijft geen bordje meer heel! Ze begint nu aan de jeneverglazen en yoghurtkommetjes! En daarna zijn de appelmoesschaaltjes aan de beurt!

VAN POPPEL:

Potverkaatje! Dit moet stoppen. Anders gaat dat geintje me klauwen met geld kosten. Dat zal de hoteigenaar beslist op mij willen verhalen...

FRANCA:

Daar gaat de urn met de as van grootvader zaliger, die met de bronzen adelaarskop en het markante hakenkruis!

VAN POPPEL:

En de lachende Boeddha van jade in het prieel?

FRANCA:

Z'n neus ligt er al af! Komt ie! *(er vliegt een ontneusde Boeddha over het podium, zonder overigens stuk te vallen)*

VAN POPPEL:

De boeken? De boeken! De boeken!!

FRANCA:

Neûh, ze heeft nooit zo van lezen gehouden. Daar begint ze niet aan. Die boeken laat ze wel met rust. *(korte stilte)* O, nee, toch wel! Daar komen de Baedekers! *(er wordt een serie antiquarische rode reisgidsen op het podium gesmeten)*

VAN POPPEL:

Zo lang ze maar uit de buurt van de wijnkelder blijft.

FRANCA:

Ze gaat nu naar de wijnkelder!

VAN POPPEL:

Hou haar tegen! M'n Châteaneuf du Pape, m'n Romanée-Conti, m'n Château Lafitte, m'n Royal DeMaria Chardonnay ijswijn, m'n Arrogant Frog... Ach, ach, ach... Om met Archimedes te spreken: fundamentele dingen zijn van toepassing naar verloop van tijd, daar kan je van op aan! *(Hij gaat de ontbijtzaal in, Franca maakt uit de coulissen een lange neus naar Broekmans die op zoek gaat naar Mien om van haar te horen wat de oorzaak is van het tumult).*

BROEKMANS (*mompelend*):

Om met Christian Wolff te spreken: alles heeft een oorzaak, want niets dat is, is er liever niet dan wel...

Zevende scène

We horen iemand in een hoekje zachtjes huilen.

DE ZORGZAME:

Waarom huil je? Is je vlo soms dood?

DE GEK:

Ik vroeg me af of of hoe je kon weten dat dit geen gekkenhuis is.

DE ZORGZAME:

Dat soort dingen moet je je niet afvragen.

DE GEK:

Ja, maar waarom zegt ie dat nou, dat een zuurstoffles heel makkelijk kan ontploffen. Dat het maar net is hoe je de signaalflow insteekt. Ik wil het begrijpen.

DE ZORGZAME:

Dat moet je niet willen. Hier, ik heb een brief voor je.

DE GEK (*begint harder te huilen*):

Waarom zegt ie dat nou... Een zuurstoffles kan heel makkelijk ontploffen... Boem... Afrika heeft een landmassa van 30.370.000 vierkante kilometer... Boem boem... Daar word je toch gek van, als je niet weet waarom iemand iets zegt, wat het betekent? Zoethoutwortel extract... Niet wrijven... Psychedelische stresskip met zaadcellulitis.... Daar word je toch hartstikke stapelgek van?

DE ZORGZAME:

Dat is je eigen schuld. Daar heb je het zelf daar gemaakt, dat weet je best. Lees die brief nou maar.

DE GEK (*snottert*):

Kun je hem voorlezen? Ik kan niet meer lezen. Ik kan niet eens meer lezen. Er zitten tranen voor m'n ogen. Die belemmeren het uitzicht. Het lijkt zo ver weg allemaal. Verdriet dempt me de blik.

DE ZORGZAME:

Wees dan ook niet zo verdrietig, idioot, gek! (*leest*) Lieve gek. Je schaamt je dat je geen ander bent. Maar een ander zou zich schamen jou te zijn. Dus wees blij. Hoogachtend, je betere ik.

DE GEK:

Krek, zo is 't. Het is onzin, maar het ziet er uit als een mededeling die zich gedraagt als informatie. (*begint weer zachtjes te huilen*)

Achtste scène

Twee verhuizers op met handen als kolenschoppen die spullen, dozen, kisten, pakjes, pakketten en koffers verplaatsen. Uit de zakken van hun stofjassen hangen draadjes wol. Uit hun transistor klinkt Jamming van Bob Marley & the Wailers.

Negende scène

NACHTWAKER WIM:
Wachtwoord!

DE REIZIGER:
Alles komt goed!

NACHTWAKER WIM:
Door!

DE REIZIGER:
Ik ben hier aangekomen in een vrolijk gekleurd karretje omringd door jonge hondjes, in het gezelschap van Flipje van de Filippijnen, de kleurrijke neuroot die ik daar heb leren kennen toen ik vogels aan het spotten was op het eiland Mindanao en gevangen werd genomen door mohammedaanse wilden die in hun voortbestaan werden bedreigd dus ik kon ze geen ongelijk geven. Toen ze doorkregen dat ik geen kwaad in de zin had en alleen maar in hun avifauna geïnteresseerd was, hebben ze me laten gaan. Je wil toch wat zien van de wereld. Maar ja, wat zie je eigenlijk? Alles bij elkaar niet meer dan een paar vierkante meter aan voetstappen die je achterlaat. Een klerenhanger van de Bijenkorf in een hotel in Manila... Een koebel uit Kufstein in een motel in Tulsa... Nu ben ik op zoek naar mijn broer die in dit dorp getrouwd schijnt te zijn met een of andere plaatselijke schone.

FLIPJE (*trekt als gevolg van een zenuwtic aan de lopende band gekke bekken*):
Ik dacht dat we verwelkomd zouden worden door leeuwen. Maar er is *as we speak* niet eens een oprijlaan te bekennen.

DE REIZIGER:
Niet getreurd. Doe alsof je jarig bent.

DE ONTROOSTBARE WEDUWE (*gehuld in tranen achter een met hansaplast beplakte zonnebril en in het zwart*):
Boehoe!

FLIPJE:
Stil maar, hij is nu bij Hitler.

DE REIZIGER:
Zo kan ie wel weer, Flipmans, qua troostbeleving. (*bonkt met het hoofd van Flipje op een deur*) Klop klop!

FLIPJE:
Au!

DE HOTELEIGENAAR (*achter de deur*):
Wie daar?

DE REIZIGER:
Wij hier.

DE HOTELEIGENAAR:
Kennen wij elkaar?

DE REIZIGER:
Ons kent ons.

DE HOTELEIGENAAR:
Maar ik u niet.

DE REIZIGER:
En toch zijn we volkomen afhankelijk van elkaar. Ik van u. U van mij.

FLIPJE:
Wij van elkaar.

DE HOTELEIGENAAR:
In welk opzicht?

DE REIZIGER:
In elk opzicht.

(donkerslag, cyber soundwave, in drie hoeken een schikgodin, dramatisch van onderen belicht, rood):

DE SCHIKGODINNEN:
In spin
De bocht gaat in
Uit spuit
Het licht gaat uit.

(de deur gaat open, de hoteleigenaar op, met twee bevers op rolschaatsen):

DE HOTELEIGENAAR:
Vooruit dan maar. Al die routine die nergens toe leidt... Wat kan ik voor u doen? Wat kan ik voor u betekenen?

DE REIZIGER:
Kent u misschien...

DE HOTELEIGENAAR:
Nee, die ken ik niet...

DE REIZIGER:
Een mooie jongen is het. Met z'n hart op de goede plaats. Kapitein op een rondvaartboot. Schijnt in dit prachtige dorp getrouwd te zijn met de plaatselijke schoonheidskoningin.

DE HOTELEIGENAAR:

Die zou ik toch moeten kennen. Maar nee, er gaat geen enkel belletje rinkelen. Ik hou niet bij wie er trouwt met wie, het spijt me. Daar kan ik niet aan beginnen. Dan kan ik wel aan de gang blijven. Mag ik u ter compensatie misschien een stukje niet zo wrange, geheel aan de nationale smaak aangepaste rookkaas offreren? Vers van de boerderij.

DE REIZIGER:

Dat zou er wel in gaan. Na die lange fietstocht.

FLIPJE:

Daar zeggen wij geen nee tegen. (*licht terzijde*) Wat wij wel zeggen is... Ja, wat zeggen we eigenlijk wel?... Ik was al blij geweest met een kaasklankje. Of een appeltrut. Een bananentrofee. Een gegrilde boerendijkip. In luxe saus.

DE HOTELEIGENAAR:

De huisknecht zal straks de rest van uw bagage naar boven brengen.

DE REIZIGER:

Dit is al mijn bagage!

DE HOTELEIGENAAR:

In dat krakkemikkige abortuskoffertje? (*tegen de huisknecht*) Peppie! We hoeven maar één kamer open te gooien voor meneer.

(De hoteleigenaar en de Reiziger gaan naar binnen)

PEPPIE:

Hi hi. (*Grinnikend af, met rolkoffertje. Het gerol van het koffertje klinkt nog lang na, vele malen versterkt, als een voortrollend onweer..*)

Tiende scène

DE KAPITEIN:

Om het kort, lang te trekken: ik ben zeven jaar geleden weggegaan om m'n broer te zoeken. Van de aardbodem verdwenen. Ging vogels kijken op de Filippijnen.

NACHTWAKER PIETER:

De Brahmaanse wouw! De Indische kuifarend! De vlekbekeend! De Filipijnse eend! De Aziatische palmgierzwaluw! De grijze salangaan! De Filipijnse jaarvogel! De Mindanao-neushoornvogel! De rifgriël! De brilstern! De grauwe franjepoot! De wulp!

DE KAPITEIN:

En nou ben ik weer terug, mijn beste Flavio.

FLAVIO:

Goed dat u weder bent komen te verschijnen, mijn beste kapitein. Bezonderlijk dat u me nog enige pegulanten verschuld zijt.

DE KAPITEIN:

Pardon?

FLAVIO:

U moet me nog geld. Ik krijg nog centen van je. Money. Pegels. Ge hebt me toch geen kamelot in de pollen gedraaid, of wat?

DE KAPITEIN:

Nee, hoor. Dat geld is onderweg. Echt en waarachtig. Mijn dank is groot. Zo'n reis kost je de ogen uit het hoofd.

FLAVIO:

Het weze zo. Ik vraag niet beter. Al hebt ge wel wat lang gewacht van te betalen. Ik heb niet het geluk van rijk te zijn, ik ben geen berg van barmhartigheid en ik word niet graag wandelen gezonden... Maar zonder dank. Waar hebt ge anders uwen vrienden voor, hè? Zo ge een kind wilt, hebt ge een vrouw nodig. Maar als ge in de ambras zit, in de dwang der omstandigheden, in geval van hoogdringendheid, hebt ge uwen vrienden nodig. Die trekken u er desgevallend wel doorheen, hè. Dat verstaat zich.

DE KAPITEIN:

Over vrouwen gesproken: heb je nog wel eens iets van de gade van mijn gading vernomen?

FLAVIO:

Ge bedoelt de voorbeeldelijke achtendertigjarige lerares van handvaardigheid Heather Lee Robertson die bij mijn weet via snapchat onderduims contact zocht met een leerling, wupse en dégoûtante berichten uitwisselde, hem in de achternoen inviteerde in haar boudoir en, na een kort gesprek in de living, het bed met hem deelde en overhands met zijn eveneens minderjarige medeleerling die toevallig bij hem op visite was alsmede, ten laste gelegde feiten waaraan het vieze wijf zich ook al schuldig had gemaakt met andere tieners maar waarvan zij zich niet veel meer zegt te kunnen herinneren daar zij kampt met een zware en betreurlijke alcoholverslaving?

DE KAPITEIN:

Je weet heel goed dat ik die niet bedoel.

FLAVIO:

Voor mij zijn alle vrouwen gelijk, dat weet ge. Ze zijn allemaal eender. Gelijk mannen trouwens.

DE KAPITEIN:

Pardon?

FLAVIO:

Ze zijn allemaal hetzelfde.

DE KAPITEIN:

Ja, maar de mijne niet. Ik heb het over de mooiste vrouw van het dorp.

FLAVIO:

Gerda staat nog steeds in de kaaswinkel. En ze heeft een hond. Sparky.

DE KAPITEIN:

Ik had het over mijn vrouw. Mijn wijf. Isabella!

FLAVIO:

O! Die... Aan haar ben ik nog niet toegekomen...

Elfde scène

(muzikaal en sensueel intermezzo tussen de schuifdeuren van kamermeisje met stofzuiger ten overstaan van de man van de freule. Ze zingt 'Waar doen ze het van? Waar doen ze het van?', op de wijs van Black Eyes van de Tielman Brothers. Na enige stilte komen de twee Japanse meisjes op.)

HET KAMERMEISJE:

Was dat aangenaam?

DE MAN VAN DE FREULE:

Zeer aangenaam. En uitermate expressief. Als je nou ook nog even deze hot dog in je kut steekt, kan mijn dag niet meer stuk. Liefde kans soms zo eenzijdig zijn. Precies zo eenzijdig...

Twaalfde scène

FRANCA:

We moeten iets doen aan de Isabella-situatie. Ze is op haar kamer, met de gordijnen dicht maar ze is nog steeds niet uitgeraasd. Helemaal hotel de botel is ze van je. Ze heeft gedreigd zichzelf wat aan te doen en het meldpunt is overbelast. Jij hebt haar het hoofd op hol gebracht, zorg nou ook maar dat het weer tot bedaren komt. Want je weet dat het geen kans van slagen heeft.

ORACIO:

Ik?

FRANCA:

Ja, jij.

ORACIO:

Maar hoe...

FRANCA:

Dat weet je best.

ORACIO:

Hoe kan ik nog een fatsoenlijk woord met haar wisselen na wat er is voorgevallen? En haar vader zal me nooit bij haar in de buurt laten komen. Die staat als een pitbull op wacht voor haar deur. Met de kachelpook in de aanslag.

FRANCA:

Je moet je vermommen.

ORACIO:

Als wat?

FRANCA:

Als... Dokter! Dat is hem! Van Poppel zal je onverwijd binnenlaten, want zelfs deze pezewever snapt dat zijn dochter acute medische zorg behoeft. Je schrijft haar wat kalmerende middelen voor en klaar is kees.

ORACIO:

Nog meer prikkels! Nog meer content op m'n nuchtere maag! Dat kan ik helemaal niet handelen. Straks ziet iemand ons!

FRANCA:

Witte jas... Dokterstas... Abonnement op Arts en Auto... Steriel gaasje... Hamertje... Kruimeldief... Valium... En niet te vergeten: een baard! Ga je maar omkleden. Discreet. Dag, dokter! (*terzijde*) Dan stook ik het vuurtje tussen beide furies nog even op.

ORACIO:

Hoe kom ik hier vandaan? Uit dit doolhof van verwarrende gevoelens?

FRANCA:

Gewoon gaan. Niemand vindt jou leuk.

ORACIO:

Wel waar, ik ben heel leuk... Ik ben charmant... Ik wind elke vrouw om mijn vinger... Ik heb een leuk overhemd... Ik kom uit Brabant... Ik heb in Twee voor Twaalf meegedaan... Ik heb Zuid-Amerikaanse roots... Ik kom in Lokaal25... Ik voel me ideologisch verwant met de Afrikaanse topvoetballer Zico... Ik hou van taco's en chai thee latte... Ik doe aan solozeilen... Ik registreer, ik neem waar, ik concentreer me op wat niet weggaat... Ik maak foto's van afgedankt meubilair op straat... Ik neem het op voor uitgehongerde en sterk vermagerde zwerfhonden die niet meer op hun poten kunnen staan... Ik kijk naar filmpjes van dieren die op wonderbaarlijke wijze uit penibele situaties worden gered... Ik heb een hele speciale en interessante lul... Wacht, ik snapchat hem wel even... (*Oracio bedremmeld af, met kostuum en baard.*)

Dertiende scène

VAN POPPEL (*met kachelpook, dreigend*):

Heb je de dokter al gebeld?

FRANCA:

Hij is onderweg.

VAN POPPEL:

Waarom... Waarom... Ze heeft toch alles wat haar hartje begeert? Een bontjas in de winter, bloesems in de lente, ijsjes in de zomer en een paraplu in de herfst... Ik heb al haar tatoeages voor haar betaald... Hoe komt ze zo gestoord? Heb ik haar soms te veel verwend? Hippocrates zei het al: alles wat te veel is geraakt in strijd met de natuur... Of zijn het typische vrouwendingen? Franca, duifje, jij bent een vrouw, zo te zien, jij snapt dat soort dingen beter dan een intellectueel superieure edoch enigszins achterop geraakte huiskamergeleerde die altijd met zijn neus in de boeken heeft gezeten...

FRANCA:

Volgens mij is het erfelijk.

VAN POPPEL:

Pardon?

FRANCA:

Dat heeft ze van haar moeder. Die had dat ook. Kon volkomen hysterisch worden als het haar niet zinde. Een randje stof op de spiegel en ze trok je al je haren uit je hoofd.

VAN POPPEL (*enigszins opgevrolijkt*):

Ja, dat is waar. Daar zou je wel eens helemaal gelijk in kunnen hebben. Ach, die lieve Clothilde met een C...

FRANCA:

(*terzijde*) Het loeder. Loedermoeder! Goed dat ze nou in een scootmobiel zit met d'r dikke reet! (*weer tegen van Poppel*) En ze heeft te lang zonder man gezeten. Dat wreekt zich op een gegeven moment. Dan gaat het bloed schiften en... dan word je geschift. En voor je het weet ben je verliefd op een ander.

VAN POPPEL:

Ja, om met Hippocrates te spreken: de liefde is als een kleine aanval van epilepsie...

ORACIO (*op, verkleed als dokter*):

U had gebeld?

FRANCA:

(*terzijde*) Daar zal je hem hebben, die kleine aanval van epilepsie! (*hardop*) Dag, dokter!

VAN POPPEL:

Ach, openbare dokter! Geneest u mijn dochter. Ik weet niet wat haar bezielt, wat er over haar gekomen is. Ze is zichzelf niet. Doe wat u kan, haal alles uit de kast en handel naar het adagium van Hippocrates: wat kruiden niet genezen heelt het mes en wat het mes niet geneest, dat geneest het vuur.

MIEN (*hangt uit het raam*):

Aha! En wie staat daar weer doktertje te spelen? Als dat mijn bloedeigste achterlijke Oracio niet is! Met die slet van een Franca! Die nepwitjas kan het zeker weer niet laten om zijn miezerige stethoscoopje in de rondte te zwaaien! Nou zal ie ervan lusten! (*ze daalt af en rent het podium op*) Meneer van Poppel! U wordt belazerd waar u bij staat!

VAN POPPEL:

Uitgesloten. Mij neemt niemand in de maling. Ik ben excellent. Niets ontgaat mij.

MIEN:

O ja, excellentie? Dit personage heeft zich anders echt anders voorgedaan dan hij is! En dat allemaal in samenspanning met die rotgriet hier om de glanzende reputatie van uw huishouden en uw grenzeloze zelfoverschatting te grabbel te gooien!

ORACIO (*verzekert zich ervan dat zijn baard goed zit*):

Nee hoor, juffrouw. Nou vergist u zich toch. U ziet mij ongetwijfeld voor iemand anders aan. Ik ben een beroemd zenuwarts. In de betere kringen ligt mijn naam op ieders lippen bestorven. Hoe zou zo'n uitstekende arts als dokter van Poppel mij anders kennen? U kent mij toch, dokter van Poppel?

VAN POPPEL (*aarzelt*):

Eh... ja, jazeker... Ik heb u immers ontmoet op dat buitengewoon boeiende congres voor neurologen en neurowetenschappers in Heidelberg? In het gezelschap van een mooie blinde blondine, als ik me niet vergis?

ORACIO:

U vergist zich niet. Dat was mijn Duitse collega Dagmar, frau Brüsemeister...

MIEN:

O ja, o ja? Je kan het wel toeschrijven aan een gebrek aan oxytocine en vasopressine, maar voor mij ben je gewoon een slappe trouweloze hondelul! (*ze rukt de baard van Oracio's gezicht en verkoopt hem er een mep mee*) Daar! Aha! En nog eens aha! (*Oracio en van Poppel nemen de benen, Mien begint Franca uit te schelden*) Sloerie! Kedraaister! Wortelteef! Luizenmoeder! Microchimerische trukendoos!

FRANCA:

Als je d'r jeuk aan heb, moet je krabben!

(allen razend en tierend, vechtend en krabbend of perplex en sprakeloos af)

INTERMEZZO

YOSHIE:

Grote zus, ik, volgend jaar, niet kunnen ontmoeten misschien.

YUMI:

Hè, hoe komt het?

YOSHIE:

...

YUMI:

Ergens, ga jij, volgend jaar?

YOSHIE:

Nooit meer, niet kunnen ontmoeten, misschien.

YUMI:

...

YOSHIE:

Vader en moeder voor hen jammer denk ik maar.

YUMI:

Ja.

YOSHIE:

Lief geweest voor mij, hoewel.

YUMI:

Ah, onze ouders indien, zo'n, niet speciaal, dat is het maar.

YOSHIE:

Nee, zo van, wat te zeggen is goed ben aan het denken onherroepelijk.

YUMI:

Onze oudere broer of zo weten, dat?

YOSHIE:

Nee, weten niet denk ik, maar.

YUMI:

Aha, zo.

YOSHIE:

Misschien.

YUMI:

Hmmm...

II (*crescendo*)

Eerste scène

HET VERDWAALDE JONGETJE (*in zijn eigen vragenlabyrint dat wordt volgetekend door een holbewoner*):

Wat waren de allereerste huizen?

Wat voor soort huizen bouwden de eerste mensen?

Zijn er nog steeds mensen die zo leven?

Wat kunnen wij van die mensen leren?

In wat voor klimaat leven die mensen?

Hoe woont een Eskimo in de zomer?

Waarom moet een onderkomen in de woestijn voldoen?

Welk materiaal gebruikt men in de jungle bij huizenbouw?

Waarom maakt men zo graag gebruik van de tent?

Welk materiaal gebruikt men bij het maken van een tent?

Wat leidde tot verbetering in de huizenbouw?

Welke bouwmethoden brachten een grote vooruitgang?

Welk materiaal gebruikte men vroeger bij het bouwen?

Wie gebruikten als eersten cement?

Wanneer deed de architectonische ontwikkeling weer een stap vooruit?

Waarom dienden de vensters in een woning?

Wat gebruikte men voor het glas was uitgevonden?

Welke verbeteringen bracht men nog aan de woningen aan?

Hoe werd het interieur verzorgd?

DE HOLBEWONER (*verbaasd, zoekt naar een kakement in een volgeladen winkelwagentje*):
Haroempf!?! (*de portier reikt hem het kakement aan*)

(*de portier overhandigt dan het eerste meisje, zwijgend, mechanisch, een pak ansichtkaarten en neemt vervolgens een lange haal van zijn sigaret*)

TWEEDE AMERIKAANSE MEISJE:

Oh, Billie, you totally rock, little girl! Look at all the postcards he sent you!

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Yeh, isn't it amazing?... He even signed with his name... the fucking prick...

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Look at this one, it's from Manila... That's in the Philippines, right?

TWEEDE AMERIKAANSE MEISJE:

What does it say? What does it say?!

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Not much... Nobu Hotel Manila. Beautiful weather. Exquisite food. Played some chess with the locals. Lots of kisses everywhere. And especially there.

TWEEDE AMERIKAANSE MEISJE:

Stop it, Billie! T.M.I! T.M.I! Let's cool it, before I explode!

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Fucking bastard... What's this... Hotel Fantasia, Amsterdam. Lovely view. Food not so good. All my soft spots longing for yours. Not to mention the hard ones.

TWEEDE AMERIKAANSE MEISJE:

That's it! I'm getting blue mouldy of this!

EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Fucking, fucking, *fucking* bastard! There *is* no there there! Fucking, fucking, fucking, *fucking* motherfucker!

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Was hoogbouw een nieuw idee?

Welke nieuwe materialen ontdekte men?

Welk voordeel bood de nieuwe constructie boven het oude systeem?

Wanneer werd het eerste hotel gebouwd?

Hoe maakt men hoge gebouwen stormbestendig?

Hoe kan een door glaswanden omgeven vertrek op temperatuur blijven?

Hoe staat het met de geluidsdichtheid van onze huizen?

Welke rol speelt elektriciteit in onze huizen?

Wie is tegenwoordig te vergelijken met de zwervende jagers van vroeger?

Wat is de nieuwe soort stad?

Waar gaan we heen?

Is het erg als je teddybeer geen persoonlijkheid heeft?

Of als je een gehandicapte kat op wieltjes hebt?

Waarom hebben we snot?

En wat brengt de toekomst?

Zullen we gaan bouwen op nieuwe te ontdekken planeten?

Wie zal het zeggen?

Wie durft te zeggen dat het onmogelijk is?

DE PORTIER:

Dit is mijn terrein. Hier kan alles. Je kunt hier alleen niets proeven. Alleen als ik het zeg.

DE HOLBEWONER:

Haroempf!

Tweede scène

DE KROMME:

Waar ben ik?

DE STEEN:

U bevindt zich op een min of meer dynamisch podium waarop de materie beweegt onder invloed van krachten.

DE BOOM:

Dat bestrijd ik.

DE KROMME:
Hoe zit het dan?

DE BOOM:
Onze macroscopische ideeën komen voort uit een onderliggende microscopische beschrijving waarin ze geen a priori betekenis hebben.

DE KROMME:
Helder.

DE BOOM:
Duidelijk.

DE VERSTRENGELING:
En vice versa.

Derde scène

ORACIO:
Nu ben ik alleen... Zal ik je wat vertellen... Ik wil je wat vertellen... Weet je wat, ik vertel het je toch... Ik heb vannacht van mijn moeder gedroomd. Mijn arme moedertje... Ze was nog helemaal bij d'r positieven. Maar ze had een vreemdsoortig huisdier. Een kruising tussen een poema en een kangoeroe. Ze liet hem uit langs de kade. Aan de overkant stond een veewagon omgeven door sperziebonenplanten. Toen ik nog eens beter keek zag ik dat het beest mijn gezicht had en ik wist dat dit de laatste wandeling was omdat ik afgemaakt moest worden wegens acuut nierfalen. Nog één keer zette ze een bak voer voor me neer, met haar eigen hersens erin, voor mij en voor de reigers. We vochten erom! (*zucht*) Geen droom is zomaar een droom. Het wil je wat zeggen. Maar wat? En waarom moest ik er juist nu aan denken? Er zijn zoveel leukere dingen om aan te denken! Er zijn zoveel werkelijk adembenemende dingen!
Bijvoorbeeld, een trap kan adembenemend zijn.
Maar een Poolse vrachtwagen ook.
Een gelukkig konijn.
Een planetoïde die naar een banketbakker is genoemd.
Op een muurtje zitten bij je oude school.
Een meisje in een doorkijktopje dat naar je lacht en doorloopt.
De modderpoten van een kat.
Goeie korrelige satésaus.
Een lekker zittende tuinstoel.
Bijna alles eigenlijk. (*zucht*) Het wordt me allemaal te veel. Er komt te veel op me af. Te veel prikkels. Zeventwintig miljoen per dag. En ik voel ze allemaal. En dat moet ik allemaal monitoren. Registreren. Verwerken... Al m'n lichaamslocaties doen me pijn! Als daar maar geen myoclonus van komt! Ja, ik ben verliefd! Op Mien! Wat een vrouw, wat een vrouw is dat! Helemaal mijn tiep. Goed in het vlees, stevig op de poten, haar op d'r kuiten één haar op d'r tanden... Daar hou ik van, van een vrouw die wat terugzegt als je haar uitkaffert. Wat was ze leuk toen ze zo jaloers was op Isabella! Maar ik ben bang dat ze jaloers op haar is! Bang, zo bang! Ik ben bang, ben ik bang! (*zingt*) Ik ben bang, zo bang, zo bang, ben ik bang...
Ja, ik ben een beetje bang aangelegd.
Er is ook zoveel om voor te leven.
Ik ben bang dat er iets verloren gaat.

Bang dat ik iets mis.
Daarom leg ik alles vast.
Het ging eerst per ongeluk, tijdens een wandeling door de woestijn van Nevada.
Toen ben ik gaan opschrijven wat de camera onbedoeld had geregistreerd.
En dat ben ik blijven doen, maar dan met opzet.
Dit is het verslag van vandaag.
Wat ik vandaag heb gezien.
(haalt een enorme computeruitdraai tevoorschijn, van dat printpapier met gaatjes aan weerszijden)
Verontwaardigde vrouw in scootmobiel...
(deelt printjes uit) ... Architect op fiets met hazenwind.
Stelletje met kinderwagen.
Lijn 392 komt voorbij. Twee passagiers.
De dubbelganger van Johnny Rep steekt over op het zebrapad.
Het is Johnny Rep.
Maar ik kan je vergissen.
Zangeres met blauwe pruik en een miniem hondje dat uit z'n bek stinkt.
Twee luid pratende Amerikaanse meisjes.
Gebruinde dermatoloog geeft plantjes water uit groene gieter.
Matroos doet ingewikkeld met strandstoel.
Een zwaar opgemaakte travestiet.
Lijn 392 komt voorbij, de andere kant op. Geen passagiers.
Namen op bestelbusjes en vrachtauto's:
Dobber.
Ruijgh.
Van Gulik.
Van Meel.
Niessen.
Faas.
Wals.
Buddingh'.
Op straat achtergelaten: bank. Tv. Tuinameublement. Dozen. Verbrand hout.
Zwarte afdrukken van doodgereden kikkers in het asfalt.
Donkere wolken.
Aantrekkende wind.
Vallende bergen.
Binnengekomen spam:
Trombosedienst Nederland.
Jumbo.
Oral B.
Uw energieleverancier i.s.m. de Allerbeste Dealtjes.
Tatil.com.
Feenstra.
Samsung.
Trapliften Nederland.
Medium Amanda.
Hoog-Laag Boxspring.
Scootmobiel Nederland.
Mijn Overheid.
Zucht.

(leest verder uit zijn verslag, hardop, terwijl de Kapitein en Flavio in het donker meeluisteren):

Lijn 392 komt voorbij. Zes passagiers.

Bloemenmeisje tekent hartjes en vlinders op de stoep.

Hoopje piccalilly op het trappetje naar een woonwagen. Daarboven een wapperend gordijn.

Op straat achtergelaten: badkuip, biljarttafel, bankstel, wasrek.

Man laat manke labrador uit.

Vrouw met hoofddoek achter het stuur van een appelgroene Ford Fiësta.

Eindeloze stromen fietsers in beide richtingen.

Iemand met haast.

Een vrachtwagenchauffeur met een tennisracket.

Jongens in pak die in een bushokje schuilen tegen de regen.

Man uit India die wil weten waar de Red Light District is.

Landinwaarts penetratie van zeemist...

(hervat monoloog) Ach ach ach ach...

De enige lach die ik nog hoor is zelfbeklag...

Mien is verliefd op mij, dat weet ik.

Maar kan ik er wat aan doe dat Isabella óók verliefd is op mij.

Daar heb ik toch niet om gevraagd?

Ik ben maar beperkt. Ik ben maar in m'n eentje. Ach ach ach ach... waren er maar meer van mij! Dan kon ik ze allemaal blij maken met mijn aanwezigheid!

(de Kapitein maakt aanstalten Oracio met een pikhouweel te lijf te gaan, maar wordt tegengehouden door Flavio)

DE HOLBEWONER *(bestudeert het kakement)*:

Haroempf!

Vierde scène

DE HOTELEIGENAAR:

Oracio! Ik had je bijna niet herkend, zo ben je haast geen schim van je geheimzinnige zelf.

Wat kan ik voor je betekenen?

ORACIO:

Bent u dezelfde? Of bent u een ander? Hou ik u voor een ander? Hou ik u voor dezelfde? Wat is het zelf als de ander je consequent van je identiteit berooft?

DE HOTELEIGENAAR:

Draag vraag je wat... Nu we het er toch over hebben: kende jij misschien de beste man die met Isabella getrouwd schijnt te zijn geweest? Heb jij hem gekend? Ken jij hem?

ORACIO:

Ach, dat was toch die houwdegen, die kapitein op een rondvaartboot? Nam nadat ie met haar in het huwelijksbootje was gestapt meteen de benen. Die? Heeft nooit meer wat van zich laten horen en niemand heeft ooit meer iets van hem vernomen. Isabella is er nog steeds kapot van en bijkans ontroostbaar.

DE HOTELEIGENAAR:

(*terzijde*) Nee maar! Er begint me iets te dagen... Wat een linkmichel! Wat een stiekeme gluiperd! Wat een jodenstreek! Die zogenaamde reiziger van net, die vroeg me wel heel opzichtig naar de kapitein van de rondvaartboot, die voert wat in z'n schild... Laat ik het even filosofisch proberen samen te vatten: ik weet niet dat ik Egbert heet. Ik heet Egbert. Ik heb niet gehoord dat de Kapitein bestaat. Ik heb gehoord dat hij met Isabella getrouwd is, op een achternamiddag in stadsdeel Tuindorp. Dus ik weet dat hij met I getrouwd is. Ik heb niet gehoord dat de Reiziger bestaat. Ik heb met hem gesproken. Ik heb hem en zijn pietermanknecht een portie onvervalste Westzaanse rookkaas geserveerd. Met andere woorden: de begrippen 'Kapitein' en 'Reiziger' zijn mij *in het gebruik*, in deze omgeving, duidelijk geworden. Maar zijn zij dan ook duidelijk? Plotseling duikt er iemand op, uit het niets, een persoon R, die tegenover een hem vreemde persoon E, ik, Egbert, blijkt geeft van een bovenmatige en mogelijk ongezonde belangstelling voor iemand van wie al jaren niets meer vernomen is, een persoon K. Is het vermoeden, in epistemologische zin, ook maar één moment gerechtvaardigd dat wij hier, in dit taalspel, met één en dezelfde persoon te maken hebben? Aha en nog eens aha! Wis en waarachtig, mij dunkt van wel! Van dun hout zaagt men latjes! Wat voor weten heb ik anders dan zeker weten? Kun je iets onzeker weten? Dacht het niet! Heeft het zin om te zeggen: ik kan me vergissen, maar ik kan me vergissen? Dacht het ook niet! Zoveel is voorlopig in elk geval zeker en dus betwifelbaar: als R dan K en als K met I dan R en zonder E geen R met I en K! Ergo, dushalve: die gast is het zelf! We schieten er niet veel mee op, maar logisch verhelderend is het wel. Als een vlieg op een hemelsblauw laken. Allicht valt daar nog op een of andere manier een slaatje uit te slaan... Het kantoor gaat door en de schoorsteen moet roken. (*tegen Oracio*) En dat arme kind, zo'n lieve, genereuze schat, is getrouwd met zo'n grenzeloze hufter die z'n verantwoordelijkheden niet neemt en hem smeert zodra hij haar veilige haventje en coconnetje heeft geschonden?

ORACIO:

Ja, 't is te triest voor woorden... Gelukkig heb ik haar wat extra... troost kunnen bieden. Een luisterend oor doet soms wonderen.

DE HOTELEIGENAAR:

Maar ik heb goed nieuws voor haar, en voor jouw vermoeide luisterende oor: haar man is vanmiddag teruggekeerd.

ORACIO (*schrikt maar herpakt zich*):

Da's goed nieuws! (*terzijde*) Not... (*tegen de hoteleigenaar*) Maar waarom is hij dan niet meteen naar zijn liefhebbende echtgenote teruggegaan?

DE HOTELEIGENAAR:

Ik vermoed dat hij te weten wil komen of zijn liefhebbende echtgenote hem wel trouw is gebleven. Want hoe gaan die dingen. Dat weet een kind. Na een paar maanden gelooft mevrouw het wel en is er zo een ander in het spel.

ORACIO:

En waar zou ie dan uithangen, die kloothufterige kaperkapitein? Waar zou meneer verblijven?

DE HOTELEIGENAAR:

(*terzijde*) O, verdulleme, daar staat ie... Ik doe of ik hem niet zie, want hij mag niet weten dat ik weet wat hij weet dat hij niet weet... That's bad for business... Zonder E geen R met I en K!

(*tegen Oracio*) Geen flauw idee. Kom, we gaan.

DE KAPITEIN:

Kijk, vrind Flavio, zo zijn we in het donkere ongewisse toch weer heel wat wijzer geworden... En daar word ik niet blij van... Mevrouw heeft afleiding gevonden bij een troostjongen... Maar die hoteleigenaar weet meer dan hij los wil laten. Hij had me gezien, dat zag ik, maar hij wou niet dat die Iulhannes van een Oracio me zag. Hoteleigenaars zijn sowieso niet te vertrouwen. Deze varkensnek ziet er al helemaal uit alsof ie in een vorige leven een complete genocide heeft uitgevoerd. En nou is ie voor straf door z'n karma in dit oord gedumpt. Jij kent hem. Wil jij even bij hem uitvogelen wat dit allemaal te betekenen heeft? En ga dan even bij mijn vrouw langs om haar te peilen. Ik trek me ondertussen even terug op m'n kamer om een en ander rijpelijk bij mijzelve te overwegen. Ik moet me beheersen, maar m'n handen jeuken...

FLAVIO:

Ay ay! Zeker en vast!

DE HOLBEWONER (*vindt een schrijfstift van been*):

Haroempf!

Vijfde scène

BROEKMANS:

Ach, hoe onbewoonbaar is mijn wanhopig hoofd! Ik kan er geen chocola van maken! Waarom wil Mien me niet gewoon vertellen wat er aan de hand is? Heeft ze soms iets te verbergen? Is het een cover-up? Ik hoef niet alles te weten. Maar daar, ergens, in het rijk der Perzische sultans, sterft een oude vorst... Ik hoef niet alles te weten. Maar als ze het topje van de ijsberg kan laten zien, ben ik al meer dan tevreden. Dik. Ik hoef niet alles te weten. De liefdesbrieven van mijn vader en moeder gingen ongelezen de papierbak in. Met roze lint en al. Ik hoef niet alles te weten. Niemand weet alles. Om geschikt te zijn voor een baan hoef je ook niet aan elk criterium te voldoen. Ik wil leven in het nu. Als ik alles wist, zou ik ook geen vlees meer willen eten. Maar ik wel graag weten of mijn dochter benaderd wordt door rare types. Dat is helaas al een aantal keren voorgevallen. Genoeg mafketels op de wereld. Maar wachtwoorden stelen, telefoons af luisteren, vriendjes natrekken, dagboeken openpeuteren... Nee, dat kan echt niet. Je relatie met je kind is nog steeds een relatie die is gebaseerd op vertrouwen en liefde. Weet je wat, ik vraag het aan Franca. Dat lekkere ding weet er vast het fijne van. Francaatje! Joehoe, duifje m'n duifje!

Zesde scène

MIEN (*hangt uit het raam en heeft alles gehoord*):

Francaatje? Duifje? Die Zeeuwse zeug gaat me verlinken! Volgens mij heeft ze zelf een oogje op Oracio... Ik wist het, ik wist het... Ik had al zo'n voorgevoel toen ze vanochtend mijn bed opmaakte en allerlei vreemde voorwerpen achterliet op mijn zwarte dekbedovertrek (*weer afgedaald naar de lobby*): Er zit maar één ding op. Om die fucking bitch een stapje voor te blijven, moet ik het mijn lieve ouwe vader zelf vertellen... (*tegen haar vader*) Pap...

BROEKMANS:

Ja, kind...

MIEN:

Mooi stemmetje heb ik, hè?

BROEKMANS:

Ja, kind...

MIEN:

Ik vind je totaal lief, dat weet je toch?

BROEKMANS:

Ja, kind...

MIEN:

Ik zal je alles vertellen als je belooft dat je niet boos kwaad op me wordt.

BROEKMANS:

Dat belooft ik.

MIEN:

Goed dan. Ik ben verliefd. Zo verliefd als toen, vroeger, nu, als wat, als een kalf, als op je eerste huwelijksdag, als een puber, als een negentienjarige, als een vijftienjarige, als je soms wel eens in een boek leest, als een koe, als een kameel kan kijken, als Shirley, als Bella, als IzzyLove, als Maria, als een Disneyprinses.

BROEKMANS:

Kom ter zake, kind.

MIEN:

Goed dan. Belooft je echt, heel echt, paps, dat je niet kwaadboos op me wordt? Dan maak ik vanavond je favoriete maaltijd klaar – asselmoep met geknakte worstjes met een lekker alcoholbiertje erbij.

BROEKMANS:

Heerlijk. Maar ik heb het je al beloofd, dus dat doe ik niet nog een keer. Eén keer is genoeg. Voor de draad ermee.

MIEN:

Goed dan. Ik ben verliefd op Oracio. En nou ben ik jaloers op Isabella want die zegt dat ze ook verliefd is op Oracio.

BROEKMANS:

Wààt?! Hoe haal je het in je hoofd, dom wicht?!? Krankzinnige!

MIEN:

Je had me wat beloverd, pap. Niet vergeten, hè? Anders pleeg ik een doodmoord! (*ze gaat weer naar binnen*)

Zevende scène (windvlaag)

FRANCA:

U had me geroepen? Wat kan ik voor u betekenen? Wat kan ik voor u doen?

BROEKMANS:

Ach, Francaatje. Ik voelde het al aankomen. Ik wist dat dit zou gebeuren. Dat de gebeurtenissen elkaar zouden opvolgen zonder zin. Ik wist dat ik mijn heldere momenten zou hebben. Maar dat ik niet zou kunnen uitdrukken wat ik dacht. En dan weer zou wegzinken. In dit sanatorium. Ja, dit is een sanatorium. Wist je dat dan niet? Ik was hier eerder met mijn heup maar die heb ik achter moeten laten. Volgende week kom ik met mijn galblaas. Of wacht even... Is dat wel zo? De volledige aftakeling is ingezet. Het is ook allemaal zo verwarrend... Je blijft maar denken aan wat er niet geweest is, maar had kunnen zijn...

EEN TROL:

Rot op, opa! Zeiken doe je maar in de pisbak!

BROEKMANS (*kwijlend*):

En men is hier zo stellig... Zo vreselijk stellig... Dus je moet me helpen, Francaatje. Ik zou wel even aan je willen zitten. Even voelen. Aan je volle soepele rondingen. Je tepeltjes. Je voorbips. Maar daar hebben we nu geen tijd voor. De zaak is deze: wat weet je van Isabella?

FRANCA:

Alleen dat ze vreselijk verliefd is op die mediterrane huilebalk Oracio en helemaal niet meer denkt aan haar geliefde echtgenoot, alsof ie nooit bestaan of zelfs maar geleefd heeft, u weet wel, de kapitein, die gokverslaafde hoerenloper die op reis is gegaan naar de Filipijnen.

BROEKMANS (*nog immer kwijlend*):

Ach zo...

Achtste scène

FLIPJE (*komt tevoorschijn, terwijl Franca en Broekmans afgaan*):

Hoerenloper? Filipijnen? Die hadden het over mijn baas. Langs het kanaal dat werd gevormd door die twee sprekers, oftewel de bron, zijn die woorden, beelden en geluiden met succes overgebracht naar de ontvanger, oftewel mijn eigen persoon, ik, bijgenaamd Flipje van de Filippijnen. Mijn baas heeft verschrikkelijke zadelpijn als gevolg van de lange fietstocht. En ik moet een zalfje van rozenblaadjes voor hem halen bij de drogist op de hoek.

(geluid van een Tibetaanse hoorn)

DE TIBETAANSE MONNIK (*geeft hem twee tic tac-doosjes, verpakt in plastic, met een oranje lint eromheen*):

Hier, voor als je bang bent voor het meisje met de apenogen.

FLIPJE:

Heb je ook iets tegen zadelpijn?

(beiden af, nogmaals het geluid van een Tibetaanse hoorn, b.v.

www.youtube.com/watch?v=8UAudR5O8Hk of deze:

www.youtube.com/watch?v=fYTg4sEKaq0)

Negende scène

(donkerslag, in drie hoeken een schikgodin, dramatisch van onderen belicht, paars)

DE DRIE SCHIKGODINNEN:

Aapje, aapje, heb je witte wol?

Ja baas, ja baas, drie schedels vol.

Eén voor de meester, één voor zijn vrouw,

Eén voor het kindje dat griezelt van de kou.

Tiende scène

FLAVIO:

Nee, maar: de kapitein! En behoorlijk opgefrist zo te zien, al oogt ie nog steeds een tikkeltje vermoeid. Maar ja, hem kan het hebben. Dat maakt hem alleen maar aantrekkelijker. Een goed opgepoetst blok hout, zo zou ik hem willen omschrijven. Ik zal hem snel aanspreken, want ik heb hem helaas een kwantitatief uitermate teleurstellende mededeling te doen. *(tegen de reiziger)* Zeg, vriend, ik heb hem niet gevonden hoor, die hoteleigenaar. Nog niet eens een stuk van hem. Ik heb hem dus ook niet van uw plannetje kunnen verwittigen.

DE REIZIGER *(reageert verbaasd)*:

Wie is die man met zijn bij tijd en wijlen honingzoete Vlaamse tongval? *(tegen Flavio)*. Wie bent u? Kennen wij elkaar? Hebben wij gemeenschappelijke vrienden? Bent u mij aangeraden of ooit aan me voorgesteld? Ooit iets voorgesteld? *(af)*

FLAVIO: Nou moe?! *(gaat achter hem aan)*

Elfde scène

DE KAPITEIN:

Waar zou Flavio uithangen? Ik zou nou godgloeiendegodverdomme eindelijk wel eens willen weten of ie de hoteleigenaar bevraagd en mijn vrouw gepeild heeft, en zo ja, wat ze hem te zeggen hadden...

FRANCA:

Ach ach ach ach... Een kettinkje met stenen van agaat, onyx en chrysopraas, dat wil ik. Daar heb ik recht op. En wat ik krijg ik? Slaag! Maar ik zet het ze nog wel betaald. Ik maak ze helemaal kapot. Vandaag nog. Er zijn immers maar twee dagen in het jaar waarop je niks kan doen. Gisteren. En morgen. Met een mengsel van hoop, bloed en ijs zal ik me op ze wreken, in een nachtelijke tornado van vuurrood koudvuur! Vooral op Isabella van Poppel, dat verwenne kreng, dat geschifte loeder, dat wandelende fokprogramma...

DE KAPITEIN:

Hoor ik daar de poezelige naam van mijn geliefde echtgenote?... *(tegen Franca)* Juffrouw, ik hoorde u net de naam noemen van Isabella van Poppel. Kent u misschien toevallig ook haar man, de kapitein?

FRANCA:

Nee, toen zij met elkaar trouwden, was ik nog maar een klein gereformeerd meisje met een pony en een prinsessenjurk en woonde ik nog nabij Meliskerke, gemeente Veere, in het hart van Walcheren. Dus die ken ik niet. En zij waarschijnlijk ook niet meer, want ze heeft hem al

zeseneenhalf jaar niet meer gezien. Breek me de bek niet open! De afwezige en dus bedrogen echtgenoot!

DE KAPITEIN:

Als een man er niks van weet, kan ie ook niet bedrogen worden.

FRANCA:

Hij hoeft er niks van te weten om het te zijn.

DE KAPITEIN (*die het allemaal te gortig wordt en nu zijn kans schoon ziet om zich in één moeite door op het zwakke geslacht af te reageren*):

Ho ho ho ho! Ho 's even! Dat gaat zomaar niet! (*hij haalt een knuppel uit zijn binnenzak en begint kwaad te schreeuwen*). Ik bén de kapitein! En ik wens met het verschuldigde respect behandeld te worden! Niemand noemt mij ongestraft een bedrogen echtgenoot! Al moet ik je hele familie er voor uitroeien! Met je opoe en je pony erbij! (*Franca vlucht naar binnen.*)

DE DUITSER (*wederom zeiknat geregend, in elke hand een zware koffer*):

Scheiße Dreck noch mal! Das is doch kaum zu glauben! Es regnet, wo ich immer komme!

Twaalfde scène

FLIPJE:

Ha, massa bwana! Hier heb ik je zalfje voor je zere reet. Heel delicaat. Gemaakt van rozenblaadjes. Dus als je daar niet van opknapt, weet ik het niet meer... Wie z'n billen brandt, moet op de blaren zitten.

DE KAPITEIN:

Eerlijk zeggen, jongeman... Zeg je dat omdat je meer weet dan ik zelf weet? Omdat ik een bedrogen echtgenoot ben? De bedrogen echtgenoot? De hoorndrager? Iemand die zijn akkertje door een ander laat beploegen?... Iemand wiens keukentje door een ander wordt gewit?... Heeft ze een ander? Word ik belazerd?

FLIPJE:

Hoe zeg ik het... Hoe zeg ik het netjes... Laat ik het zo zeggen... U bent getrouwd, u hebt een vrouw...

DE KAPITEIN:

Ja.

FLIPJE:

En ze woont in dit... godvergeten oord.

DE KAPITEIN:

Ja.

FLIPJE:

Om precies te zijn: niet zo heel ver hiervandaan.

DE KAPITEIN:

Ja.

FLIPJE:

In dit... ongetwijfeld hooggeachte dorp... dit afschuwwekkende gat aan het einde van de wereld... dit... dit...

DE KAPITEIN:

Ja.

FLIPJE:

Dan ben je een bedrogen echtgenoot.

DE KAPITEIN:

Schoft! Ga je weg... of ik sla je weg! *(hij belaagt hem met zijn knuppel, beiden rennend af)*

DE HOLBEWONER:

Haroempf! Je liegt!

INTERMEZZO

(uitgebreide theeceremonie, Japanse muziek uit Botten)

YOSHI:

Eindeloos plek op was ik, waren wij, was jij...

YUMI:

Gras niet een spriet groeit...

YOSHI:

Wie ook niet is er. Niemand is er.

YUMI:

Een eenzame plek op.

YOSHI:

Volwassen worden wij, word ik, word jij...

YUMI:

De wereld ordelijk. Gedisciplineerd.

YOSHI:

Groen weelderig verfrissend plek op.

YUMI:

Ik vrienden en gemoedsrust verwierf. Desondanks. Terug!

YOSHI:

Jou tegen het lijf lopen. Toch zover tot gekomen. Onherroepelijk!

YUMI:

Gras: één spriet groeit niet.

YOSHI:

Toch zo vervallen...

YUMI:

Toch zo desolaat...

YOSHI:

Toch zo als een woestijn uitstrekken eindeloos plek op...

YUMI:

Terug!

III (finale)

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Hoe ontstond de aarde?
Hoe is het inwendige van de aarde?
Hoe komen we iets te weten over het inwendige?
Waarom wijst een kompasnaald naar het noorden?
Wat veroorzaakt het magnetisch veld?
Hoe maak je zelf een kompas?
Zijn de Noord- en Zuidpool ooit van plaats veranderd?
Wat zijn de coördinaten van poolstation Zebra?
Wat is de oorzaak van aardbevingen?
Hoe ontstonden gebergten?
Hoe ontstaan vulkanen?
Waarom ontsnapt er stoom uit een geiser?
Hoe maak je zelf een geiser?
Hoe ontstonden de zeeën?
Hoe maak je zelf een zee?
Waarom is zeewater zout?
Wat is de oorzaak van de getijden?
Hoe ontstonden fossielen van zeedieren?
Wat kunnen we van fossielen leren?
Is de aarde altijd hetzelfde geweest?
Hoe zag de aarde er vroeger uit?
Hoe ontstaat een gletsjer?
Wat is het ijstijdperk?
Hoe ontstaan rivieren?
Hoe maak je zelf een rivier?
Hoe ontstaan overstroming?
Hoe maak je zelf een overstroming?
Wat is een delta?

PEPPIE:

Hi hi...

DE PORTIER:

Dit is mijn gebied. Je komt hier alleen niets te weten. Alleen als ik het zeg. Heeft u een vraag? Heeft u een antwoord? Het enige houvast des levens is een plot die niet te volgen is. (*tegen het jongetje*): Zeg, waarom vraag jij dat eigenlijk allemaal? Moet jij je niet met heel andere dingen bezig houden?

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Ik zag vanochtend het gezicht van mijn moeder in de beslagen spiegelruit in de douchecel. Zij zou het wel weten. Zij had overal een antwoord op.

DE PORTIER:

Waar is je moeder dan nu?

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Dat weet ik niet. Ik ben verdwaald. Ik wou buiten spelen. Met m'n poes op wieltjes. Maar die is ook kwijt. En m'n teddybeer zonder persoonlijkheid is ook kwijt.

DE PORTIER:

Dus je bent helemaal alleen op de wereld.

PEPPIE:

Hi hi...

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Was dat maar waar. Ze lopen hier allemaal in en uit. En allemaal hebben ze wat te zeggen of te zeuren... (*stilte*) Ik heb zoveel gezien onderweg... Ik hoor de hele dag stemmen... Maar niemand die naar me luisteren wil...

DE PORTIER:

Wat heb je dan allemaal gezien onderweg?

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Te veel om op te noemen... En het was allemaal nieuw. Daarom heb ik het onthouden.

Er gebeurt zoveel op de wereld...

Nergens gebeurt zoveel als op de wereld...

Alsof het antwoorden zijn op iets waar ik geen vragen bij heb...

Een man met een camera die een neushoorn over zijn buik stond te wrijven...

Roodkapje die aan het whatsappen en snapchatten is net zolang tot al haar beltegoed op was...

(*bloedstollende door merg en been gaande kreet*)

HET EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:

Jackie?... Jackie?...

Tweede scène

ORACIO:

Mientje, Mientje...

MIEN:

Inhalige schobbejak! Verraaiër! Teringbak! Het ene moment zeg je dat je van me houdt en het volgende moment loop je het kankerverwekkende geurspoor van de feromonen van die loopse teef achterna...

ORACIO:

Schatje, je weet toch dat ze het moeilijk heeft vanwege de afwezigheid van haar man? Al zeven jaar heeft ze hem niet meer gezien! Taal noch teken! Ik probeerde haar alleen een beetje te troosten.

MIEN:

Goh, troosten, noemen ze het zo tegenwoordig?

ORACIO:

Overdrijf nou niet zo... Doe nou een beetje rustig... Adem in... Adem uit... Zal ik je masseren? Wil je naar de sauna?

MIEN:

Rot op! Ik wil die spanning op mijn lijf! Ik hoef geen ontspanning! Ik wil die rust helemaal niet! Ik wil druk! Ik wil stress! Heb je dat begrepen, sijbelaar?

ORACIO:

Maar popje... We kunnen het zo leuk hebben... We zouden het zo leuk kunnen hebben, als... Zal ik een gedicht voor je schrijven? Een sonnet: *Aan de schone Mien...*

MIEN:

Hou je waffel! Me nog een beetje beschuldigen van overdrijven ook... Ga uit de kant! Ik heb het helemaal gehad met jou! Met je stomme gedichies! Met je Zuid-Amerikaanse fratsen! Ze hadden je bij je geboorte moeten verzuipen in een mandje van wilgentenen! Ze moeten sowieso alle buitenlanders verzuipen! En jou helemaal!

ORACIO:

Maar, Mientje, toch... Je bent niet stabiel... Door de miniemste verstoring van buitenaf is je evenwicht al verstoord... En om verder te komen moeten we in een stabiele toestand van verstrengeling verkeren... Ik kan je daarbij helpen... Jij hebt mij aangezet tot een patroon van periodieke beweging zonder energie te verliezen... Samen kunnen wij oneindig ver komen... Ik smeeek je, alsjeblieft, vergeef me! Ik heb altijd alleen maar van jou gehouden. Geef me nog één kans!

MIEN:

Vergeet het maar. Het is tot mislukken gedoemd. Alles is tot mislukken gedoemd. De deur zit dicht en we horen alleen het krabben van de nagels van de verdoolde zielen over de kale stenen muren daarachter...

ORACIO:

Toe nou, Mientje, doe nou niet zo gereformeerd.... Alsjeblieft... Ik smeeek je, ik smeeek je... Jij bent altijd de enige en de ware voor me geweest... Dat met die andere vrouwen, dat had niets om het lijf...

MIEN:

Vrouwen? Niets om het lijf?... *I bet it did!*

ORACIO:

Ik zweer het! Met geen van hen heb ik ooit willen trouwen!

MIEN (*slaat om als een blad aan een boom*):

Trouwen? Wil je met me trouwen?

ORACIO (*terzijde*):

Fuck tyfus mierda! Zou ik dat nou wel doen? Zou ik dat nou wel doen?

(*tegen Mien*) Ik ga wel met die stijve vader van je praten en ik zal hem om je hand vragen. Als je tenminste nog wil.

Derde scène

BROEKMANS (*enigszins terzijde, aan het oog onttrokken*):

Vreemd... Wie zijn jullie eigenlijk?... Wie zijn die mensen?... Ken ik jullie?... Vreemd wat de liefde doet... Waar was ik?... Er vallen hele happen uit m'n geheugen.... M'n ogen zitten dicht en ik krijg ze niet meer open. Zijn ze opgezwollen? Is het stremsel? Is het stremsel?... Een duizeling en ik viel. Zonk weg. Daalde af. Wat deed ik vanmiddag in een lingeriewinkel op de Vijfde Avenue? Waarom zag ik een kroket aan voor mijn mobieltje? Waarom moet ik een geruit jasje aan om een vaccinatie te kunnen krijgen? Waar heb ik mijn koffer gelaten? Ik zou toch zweren dat ik m'n koffer bij me had. Geen idee waar die is gebleven. Waar kan ik die hebben laten staan? En wat zat er eigenlijk in? Net was ik nog aan zee. En m'n lieve Agatha was er ook. Maar die is alweer vijf jaar dood en verteerd door de maden. Een lustrum lang... Alleen haar nagels, haar lange tenen en haar bakkebaarden groeien nog door. Vreemd... Ik liet een porseleinen juskom stuk vallen en daar ging ze. Toen zag ik een wilde zigeunerin met mes en vork achter een koe aan rennen. En ik maar lopen zoeken naar die koffer... Ik kon het niet uitstaan. Een man in een blauw fluwelen pak rende als een bezetene rondjes om het station, af en toe de Hitlergroet brengend... Iemand droogde de tranen van de maan. Waar heb ik die koffer nou?... Wat doe ik nu? Stop ik met luisteren? Stop ik om te luisteren? Volg ik de stem van mijn rotte hart? Wat doet de rest? Leest er iemand een boek? Een krant? Een tijdschrift? Kijkt er iemand naar een voetbalwedstrijd? Wie doet de boodschappen? Wie geeft de katten te eten? Luistert er iemand naar Betty Boop-muziek? Is er nog iemand zo nieuwsgierig naar iets dat ie er gek van wordt? Iemand zo wanhopig dat z'n hoofd ontploft? Wordt er nog ergens ontbeten? Een rondje gefietst? Een potje getafeltennist? Gestrategoot?

EEN TROL:

Wat heb ik nou gezegd, opa? Meuren doe je maar in je graf! Opzouten!

BROEKMANS (*nog steeds in zichzelf, maar naar het publiek*):

Waar is Franca? Dat is een vrouw naar mijn hart... Lekker sappige zoenlippen en een even lekkere sappige kont geschapen naar het evenbeeld van de hemellichamen... In d'r khaki vliegeniersoverall is ze gewoon om op te eten zo gewoon... Een roze perzikje om in te bijten, dat is het... Hollands glorie uit Zeeland... Rijke oogst van gulle zomer... Met alle frisheid van de jeugd op een mooie zomerdag... Blond als het koren, stout als de hop... Francaatje! Laat me nou toch nog even aan je voelen... Net als toen in de woonboerderij te Aperloo... Je schouderbladen, je knietjes... De geneugten des vlezes... Daar kan toch niets tegen op...

EEN TROL:

Hé, ouwe viezerik! Ga je onderbroek wassen!

MIEN:

Nou, goed dan. Om met je collega-theezakje te spreken: find what you love and let it kill you... Maar dan wil ik wel een kind van je. Als het een jongetje wordt noemen we hem Johnny. En als het een meisje wordt noemen we haar Jackie. Afgespreekt?

ORACIO (*terzijde*):

Ik dacht meer aan Tony en Dolores.

MIEN (*terzijde*):

Maar ik geloof nog steeds dat je stiekem verliefd bent op Isabella. Die schele bunzing, die vieze vuile stinkhoer... Ik zag haar laatst in de weer met een komkommer, nou dat was geen fris gezicht. Dat kan ik je wel vertellen. Zij is typisch die één op de drie vrouwen die

makkelijk vreemd gaat... En jij behoort tot de 58,7% van de 100% mannen die vreemd gaan die het niet vertellen aan hun partner...

ORACIO:

Duifje, muisje, poelepetaatje, niets kan ons nog uit elkaar drijven...

MIEN:

Ook Isabella niet?

ORACIO:

Isabella niet. Hannie niet. Annie niet. Willie niet. Anna, Lotte, Ellen niet. Ella, Yoshi en Yumi niet. De freule, het kamermeisje, de stofzuiger, de jonge dichteres, de blinde blondine, de operazangeres, de biologielerares, de weervrouw, de hoer, de non, Franca, Agatha, Clothilde, de schikgodinnen, het tweede theezakje, bevers op rolschaatsen, de zorgzame, de ontroostbare weduwe, de waarzegster, de herdershond, het sleutelgat... Helemaal niks of niemand niet!

Vierde scène

FRANCA (*net ontkomen aan de grijpgrage handjes van Broekmans die bijna valt omdat hij zijn handen niet thuis kan houden*):

Wees maar niet bang, juffrouw. Als dat zo was, als hij nog steeds verliefd was op Isabella, van statistieken weet ik niks, geen snars, geen sikkepit, maar als ie nog steeds verliefd was op Isabella, dan zou ze hem onmiddellijk Siberisch koud moeten laten, want haar wettig gedeponeerde echtgenoot is zojuist teruggekeerd uit den vreemde.

MIEN:

Dan staat niets meer mijn voorgenomen huwelijk met Oracio in de weg.

BROEKMANS (*komt razend, half vallend tevoorschijn, zijn handen nog steeds paraat om Franca bij haar billen te grijpen*):

Ho ho ho ho, ho 's even, meisje! Dat gaat zomaar niet. Zonder mijn toestemming wordt er hier niet getrouwd!! En zeker niet met zo'n huilebalk, zo'n dichtertje, zo'n... armoedzaaier! Punt uit en daarmee basta!!!

ORACIO:

Meneer Broekmans, ik smEEK u...

MIEN:

Papaatje! Alsjeblieft! Als ik naar hem kijk, gaan m'n lippen trillen! Ik hou van hem!

BROEKMANS:

Dat heeft al menig huwelijk de das omgedaan. En het omgekeerde geldt ook: een huwelijk is de doodsteek voor de liefde. Wat pas tot je doordringt als het voorbij is. Want scheiden doet lijden.

FRANCA:

(*terzijde*) Hij kan het weten. Heeft zijn eigen vrouw doodgeslagen met een juskom. Maar gelijk had ie. Het spijt me dat ik het zeg. Kreng van een wijf. Zonde van de jus.

ORACIO:

Het zal uw dochter aan niets ontbreken.

BROEKMANS:

Da's ook precies wat ze van mij meekrijgt: niets. Nada. Niemendal.

MIEN:

WAT?

ORACIO:

Ik ben niet geïnteresseerd in haar geld. Ik wil haar alleen maar gelukkig maken.

BROEKMANS:

Je hoeft geen bruidsschat? Niets, nada, niemendal?

ORACIO:

Wat is het aardse slijk vergeleken met de volle rijkdom van één hemels moment in het bijzijn van Mien?

(stilte, de lippen van Mien beginnen te vibreren, die van Oracio ook)

BROEKMANS:

Schoonzoon! Vooruit dan maar! Welkom in de familie!

Vijfde scène

FRANCA:

Moeder Maria! O jé! O jé! Daar heb je de kapitein! Ik moet mejuffrouw Isabella waarschuwen! Die vent is gevaarlijk en huiselijk gewelddadig! Voor je het weet heb je een klap van z'n knuppel te pakken! *(rennend af, op de begintonen van Dervish D van Vangelis; de reiziger op, terwijl hij een leren voetbal hoog houdt.)*

DE REIZIGER:

Zo kan ie wel weer. *(laat de bal dood onder z'n voet vallen)* Waarom neemt dat rare mokkel nou de benen? Nou ja, zal wel.

ORACIO:

El capitán bravo y honorable!

DE REIZIGER:

Claro que sí!

BROEKMANS:

Bienvenido in ons dorp!

DE REIZIGER *(gaat lachend af, verbaasd nagestaard door de anderen):*

Mafketels...

BROEKMANS:

Gaan jullie ook maar naar binnen. Om voorbereidingen te treffen. Voor jullie voorgenomen huwelijk. Gastenlijst. Tafelschikking. Uitzet. Zet het allemaal zwart op wit. Daar heb je later alleen maar plezier van. (*Mien en Oracio af.*) En ik ook.

Zesde scène

DE KAPITEIN:

Er hangt een raar sfeertje hier. Alsof iedereen elkaar kent maar niemand elkaar vertrouwt...

BROEKMANS:

U hoeft zich niet steeds te verstoppen, hoor. Dat is nergens voor nodig.

DE KAPITEIN:

Waar heeft u het over? Hoe weet u dat ik hier ben? Kennen wij elkaar?

(*terzijde*)

Zevende scène

DE HOTELEIGENAAR (*met een hand vol groene plastic muntjes*):

Wat moet ik met die rommel? Die Filipijnse peso's hoef ik niet! Daar kan je hier niet mee betalen!

DE KAPITEIN:

Probeer het 's bij de botsautootjes!

DE HOTELEIGENAAR:

Probeer het zelf! Dit geef je nog niet eens aan bedelaar! (*smijt de muntjes zijn kant op, Broekmans springt er onmiddellijk bovenop; de hoteleigenaar vloekend en monologiserend af*) Godgloeiende... Da's toch geen manier van doen... Dit is een fatsoenlijk hotel... Dit is een modern hotel... Hier wordt uitsluitend met wettige betaalmiddelen betaald... Niet met groene plastic muntjes... Hier wordt niet witgewassen.... Lamlul... Eerst die lekkage.... En nou dit weer... moet ik een beetje met geld lopen smijten... ik word er gewoon toe gedwongen... min of meer... net als die boze bedelaarster bij de pont... Kwaad dat ze was... Kwaad... Ik gaf haar al het kleingeld wat ik had, maar dat was haar te min... Ik hoef je kankergeld niet! Ze flikkerde het zo het IJ in... De omstanders begonnen zich ermee te bemoeien... Ik geneerde me kapot... Je hebt toch met een verward persoon te maken... Ze krijste het uit... Maar wel met een keurig accent... Alsof het een aan lager wal geraakte barones was of zo... Geen tand meer in d'r bek, vies, grijs piekhaar... Kleren onder de vlekken... En ze stonk een uur in de wind, daar op de kade aan het IJ... Beticht van schraapzucht...

DE BEDELAARSTER (*van de andere kant*):

Ja, wat dacht jij nou!

HET OOG OP MORGEN:

We kijken momenteel in een lege ruimte.

De omgeving is geheel wit.

Alles wat zou binnenkomen, telt.

Maar er komt niets binnen.

Het wordt onmiddellijk opgenomen in de lege ruimte.

Het beetje van alles wordt van alles een beetje en niets van dat alles.
En wat later komt is al geweest in het nu.
Het zijn barre, donkere tijden en de mensen zijn niet te genieten.
Wat nu?
Zit hier misschien een spanningsveld?
Of is het gewoon een kwestie van hoe meer informatie hoe meer argwaan?
Of schrijnt het omdat de ervaring onze huid er heeft afgetrokken?
Dat nooit?
En toch is het gebeurd. En het gebeurt weer als we niet hebben opgelet. Als we niet opletten.
In zekere zin is immers alles even belangrijk.
Dat wou ik even zeggen.

ARIE DE RIOOLONTSTOPPER (*houdt een dode rat omhoog*):
Het was een dooie rat!

BARMAN:
Nog naar de wedstrijd gekeken, meneer?

MAN OP BARKRUK:
Ik haat voetbal.
(*stilte*)
(*tegen andere man op barkruk, aan het andere einde van de toog*):
Hé, kaffer! Wil je nog wat van me drinken?

ANDERE MAN OP BARKRUK:
Dat sla ik niet af. En als je m'n moeder ziet, doe haar dan de groeten.

DE GEK (*zachtjes huilend*):
Waarom zegt ie dat nou... Waarom zegt ie dat nou...

DE ZORGZAME:
Stil maar ! Stil maar!

DE DUITSER (*wederom zeiknat geregend, in elke hand een zware koffer*):
Scheiße Dreck noch mal! Das is doch wirklich kaum zu glauben! Es regnet, wo ich immer komme! Aber jetzt reicht es!

HET EERSTE AMERIKAANSE MEISJE:
He's got a gun!

(*De Duitser haalt een Mauser 1910 uit z'n binnenzak en schiet zichzelf door het hoofd. Cyber sound wave; de schikgodinnen storten zich als aasgieren op het lijk van de Duitser; overal bloed en ingewanden en dode sardientjes. Zijn hoofd wordt vakkundig uitgehold.*)

DE SCHIKGODINNEN (*zingen*):
Van je voort voort voort
    Rijdt de koning door de poort
Van je sterre sterre sterref
    Rijdt de koning door de kerrek
Van je één-twee-drie!

Achtste scène

DE KAPITEIN (*tegen Broekmans die nog steeds bezig is de muntjes bij elkaar te zoeken, tussen de bloederige ingewanden en de sardientjes*):

Zeg... Is u bij geval bekend met een omhoog gevallen windbuil die hier in de buurt moet wonen, een tamelijk patserig heerschap, een semi-intellectuele blaaskaak en een galbak eerste klas, zo'n zakkenwasser die denkt dat een bontjas alles oplost, denkt dat ie heel wat voorstelt omdat ie de tatoeages voor z'n dochter betaalt en door het leven gaat als een geamputeerde paspop met een schemerlamp in plaats van een hoofd... voortdurend pronkend met kennis die hij niet heeft...

BROEKMANS:

Van Poppel! Er is er hier op het dorp maar één die aan dat signalement voldoet! Uw edelachtbare schoonvader!

DE KAPITEIN

Z'n dochter is volgens mij ook niet te vertrouwen.

BROEKMANS:

Daar hoeft u zich geen zorgen over te maken. Meneer uw schoonvader waakt als een haan, als een zwaan over de eerbaarheid van zijn dochter. Dag en nacht. Onder de maan, onder de zon. Onder de douche en in bed. En bovendien: in heel het dorp is er geen vrouw zo trouw als uw Isabella en helemaal daar zij zo formidabel getroost werd door de herinnering aan zo'n voortreffelijke echtgenoot als u!

DE KAPITEIN:

U lijkt me een uitermate eerlijk en verstandig mens. Uw wijze woorden hebben mij getroost en gerustgesteld. Ik dank u!

Negende scène

FLIPJE:

Die schoft trekt zo m'n bord kippensoep onder m'n neus vandaan! Zeggende wie niet betaalt zal niet eten. En wie met vals geld betaalt, zal een pak rammel krijgen!

DE KAPITEIN:

Wat heb ik daarmee te maken? Gelijk heeft ie! Ik zou precies hetzelfde gedaan hebben. En wel erger ook!

FLIPJE (*valt hem om de knieën en begint tegen hem op te rijden*):

Maar ik ben altijd je toegewijde knecht geweest! En je hebt je altijd om mijn welzijn bekommerd... Hoe beter je voor me zorgt, hoe beter ik je van dienst kan zijn... Alsjeblieft, toe, massa bwana...

DE KAPITEIN:

Christus te paard op een jood! Vuile racist! Ze moesten je aan je ballen kielhalen en extra lang schrijnend over de fietswrakken en de glasscherven en de kokkelbanken op de bodem van het IJ schuren! Laat me los, smeerpipj! Ik ken je niet eens, rothond! (*geeft hem mep en dan een knietje in de maagstreek en gaat af met Broekmans, Flipje jammerend en kermend*)

achterlatend; in het afgaan, tegen Broekmans:) Zo, meneertje, vertelt u me nog eens wat over mezelf wat ik nog niet wist... U schijnt nogal op de hoogte te zijn...

Tiende scène

DE REIZIGER:

Wat lig jij nou weer te janken? Je lijkt wel een uitgehongerde valse hond die ze vergeten zijn af te maken. Zal ik de dierenambulance voor je roepen? Kom overeind, slapjanus...

FLIPJE:

U had me toch niet zo hoeven slaan? Waar was dat nou goed voor?

DE REIZIGER:

Heb je weer te diep in het glaasje gekeken? Kan ik je dan geen moment alleen laten? Een zuipschuit en zo lek als een mandje...

DE REIZIGER:

Ober!

Elfde scène

DE HOTELEIGENAAR:

De ober is dood, meneer.

DE REIZIGER:

Nou, gecondoliflapstaart! We willen wat eten, meneer. En vlug een beetje. We hebben een zware reis achter de rug. En nog een veel grotere voor de boeg.

DE HOTELEIGENAAR:

Wie niet betaalt...

DE REIZIGER:

Hier. Is dit genoeg?

DE HOTELEIGENAAR (*bijt klassiek teatraal op de groene plastic munt om te zien of hij echt is*):

Hij is in elk geval echt. Nou, vooruit dan maar. Er kan nog wel een bordje overheerlijke kippensoep van af. (*af met Flipje; van Poppel op*)

Twaalfde scène

DE REIZIGER:

Ik ben een vreemde hier. Ik ken hier niemand.

VAN POPPEL:

Ik ken u anders heel goed.

DE REIZIGER:

Hoe? Waar? Wanneer? Waarom? Hebben wij elkaar dan al eerder ontmoet?

VAN POPPEL:

Jazeker. Al die wezenlijke vragen van u kan ik voor u in één keer beantwoorden. Het was niet op een buitengewoon boeiend congres voor neurologen en neurowetenschappers in Heidelberg, maar om met Ans van der Bijl-Wagenaar te spreken: het was een heuglijke dag. Ik zal u voorstellen aan uw vrouw!

DE REIZIGER:

Wat?! Pompeuze ploerterige patjepeeër, pooier! (*af*)

VAN POPPEL:

Volgens mij staat ie zo glashard te liegen om er achter te komen of Isabellaatje hem trouw is gebleven... Nou, dan komt ie van een ijskouwe kermis thuis...

Dertiende scène

DE KAPITEIN:

Ach, meneer van Poppel! Wie was die knappe jongeman met wie u net stond te praten?

VAN POPPEL:

Ik begin een beetje genoeg van uw flauwe spelletjes te krijgen, meneer de kapitein! In al uw laagdrempelige laagschedeligheid bent u kennelijk vergeten dat u hier met een hoog sensitief, hoog begaafd en hoog opgeleid persoon te maken heeft! Maar, om met mijn geestverwant en *soulmate*, de grote poelier-wijsgeer André Klukhuhn te spreken: de geeuw van een debiel in de tram volstaat om een genie volledig uit zijn as te slaan... Meneer laat zijn vrouw in de steek, laat na zes jaar zijn neus weer eens zien en denkt dat dat allemaal zomaar gaat! Alsof het niets kost!

DE KAPITEIN:

Ik wou alleen maar...

VAN POPPEL:

Nee, meneer, nu is het welletjes. U wou helemaal niks. U heeft helemaal niks te wouwen. Ik luister niet meer naar die infantiele gedegeneerde kletspraat van u. Aju paraplu, meneer de kapitein!

Veertiende scène

DE FREULE:

Afblijven, jochie, afblijven!

DE PORTIER:

Blijf daar met je poten van af, snotjong! Dit is mijn territorium, vergeet dat niet. Hier kun je niets aanraken, alleen als ik het zeg!

(Het verdwaalde jongetje rukt de voile van de hoed van de freule. Haar gezicht valt in losse onderdelen uit elkaar: valse wimpers, kunstogen, botoxlippen, kunstgebit, neuscorrectie en antirimpelcrème.)

DE MAN VAN DE FREULE:

Bravo!

DE HOTELEIGENAAR:

Kapitein, de soep wordt koud. En als u niet opschiet, doet uw bediende zich ook aan uw portie te goed.

KAPITEIN:

Wat?! Zit die schlemiel nou ook al met z'n vieze lepel in mijn bordje te roeren!?! (*haalt z'n knuppel tevoorschijn en stormt naar binnen*)

VAN POPPEL (*van binnen*):

Pas op! Pas op! Die gek is gek geworden!

Zestiende scène

DE ZORGZAME:

Het is jouw schuld.

DE GEK:

Mijn schuld... Mijn schuld...

FRANCA (*buldert van het lachen, in alle gradaties van schateren tot keihard uitlachen*):
HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA! Even serieus, mevrouw, uw echtgenoot, meneer de kapitein is teruggekeerd. En hij weet dat u verliefd bent op Oracio.

ISABELLA:

Moet ik hem dan zomaar opgeven?

FRANCA:

Ja, mevrouw. Dat is wel zo gebruikelijk. Man komt thuis. Minnaar neemt de benen. Met z'n broek op de knieën. Via de linnenkast. Via de dakgoot desnoods. Hangend aan het balkon. Maar hij gaat. Zo is het spel. Zo wordt het gespeeld.

ISABELLA:

Hoe weet jij dat allemaal?

FRANCA:

Jaren ervaring. Gekoppeld aan mijn onfeilbare vrouwelijke intuïtie. Of had u serieuze plannen met hem? Ik zou maar oppassen voor manlief... Die is er nou niet bepaald op uit om een veilige ruimte voor u te creëren. Daar heb je hem.

Zeventiende scène

ISABELLA:

Vang me als ik val. (*ze laat zich achterover vallen*)

Vang me als ik op je spring. (*en springt in zijn armen*)

DE REIZIGER:

Zo kan ie wel weer.

ISABELLA:

Geliefde echtgenoot. Je moet me vergeven. Ik heb gewacht, gewacht... Tot je terugkwam. Maar je kwam niet terug. De tijd verstreek en ik hoorde niks van je. Taal noch teken. Alsof je door een gat in de tijd verzwolgen was. Opgeslokt door de grote jaarvogel. Ik waande je dood. (*snikt*) En in de tussentijd was er niet één man die jou plaats kon innemen... (*Franca telt op haar vingers na hoeveel het er ongeveer waren*)

DE REIZIGER:
Dat spreekt vanzelf.

DE HERDERSHOND:
Ik ruik drugs.

ISABELLA:
Ik vond slechts een schrale troost in de armen van iemand die ik meer als een goede vriend beschouw. Een schouder om bij uit te huilen. Meer had het niet om het lijf. We zouden gaan trouwen, maar dat was louter een verstandshuwelijk geweest als jou doodsverklaring eenmaal was binnengekomen. Om na de voorgeschreven korte periode van rouw gezamenlijk een goed verzorgde oude dag te kunnen trotseren. Kun je het mij vergeven? Ik ben maar een vrouw. En dus zwak. En naïef. Dat is iets in de hersenen.

DE REIZIGER:
Geen probleem. Kom hier en omhels me, dan kan ik je laten zien hoe groot mijn vergevingsgezindheid is.

FRANCA (*suggestief*)

Achttiende scène

DE KAPITEIN:
Vuile hond! Jij bent dus degene die zich in mijn afwezigheid aan mijn vrouw heeft vergrepen!

DE REIZIGER:
Ik was toevallig aan de beurt. (*ze staan op het punt met elkaar op de vuist te gaan en staan als worstelaars tegenover elkaar waarbij ze elkaar diep in de ogen kijken*)

BEIDEN:
Oh! M'n verloren gewaande tweelingbroer!

DE HERDERSHOND:
Vuile hond? Verloren gewaande tweelingbroerbroer? Vogels kijken op de Filippijnen? Me hoela! Die gast had gewoon een drugslaboratorium op de Strabrechtse Heide. Prachtig stuk natuur. Fijn losloopgebied voor honden. En die andere was de verbindingsman op Curaçao. Tachtig procent katholiek. Oppervlakte: vierhonderdvierenveertig vierkante kilometer. Nationale feestdag: 2 juli, de Dag van de Vlag. Heeft zes jaar geduurd. Toen kregen ze heimwee. En ik heb ze opgespoord. Ik. (*kwispelt*)

DE GEK (*schreit bittere tranen*):
Waarom... Waarom... Hertjes doen zoiets niet...

DE RECHERCHEUR:

Rare scène dit. Kan die er niet uit?

DE HOTELEIGENAAR:

Niet meer, ben ik bang.

ORACIO:

Ik ben bang, zo bang, ben ik bang, al zo bang ben ik bang....

ISABELLA:

Wie van jullie twee is mijn liefhebbende echtgenoot?

FRANCA:

Maakt het wat uit? Neem ze allebei. Ze zullen je even gelukkig en daarna even ongelukkig maken.

VAN POPPEL:

Jullie hebben toch wel opgelet? Maar het is waar. Om met Isaac Newton te spreken: ieder stoffelijk deeltje in het heelal wordt aangetrokken door ieder ander stoffelijk deeltje in het heelal. Anonimiteit gegarandeerd tot aan de deur... Waarheen, waarvoor...

DE REGIEAANWIJZING:

Alle spelers gaan
Af. Door bliksem getroffen
Dromend meisje op.
Slaapwandelen, doorzichtig,
Buiten bewustzijn, helder.

Wat is het simpel.
Ze kamt haar natte haren,
Net nog verdrunken
In het watervlooiënbad,
Maar op de kant geworpen,

Beschenen door het
Imbeciele zonnetje.
Meteoor in een bloempot,
Tussen het riet. Haar kleren
Hangen over de staartklok

Te drogen. Ze hoort
Een stem, een stem van vroeger
Toen alles vanzelf
Sprak en nergens naar gevraagd
Werd. Zo simpel kon het zijn.

Ze kamt haar haren,
Bouwt een toren van handdoek
Op haar klamme hoofd
En hijst zich in een BH
Van onbesproken gedrag.

Ze kijkt uit het raam
En steekt een sigaret op.
Wat is het simpel.
Het regent in de polder.
Het giet van de lucht. Het stormt.

Ze wordt betast door
Pikzwarte, ruwharige
Chimpanseehanden
Die ze laat begaan omdat
Ze weet dat er nog meer komt.

Een koor van stemmen,
Stemmen van onder, stemmen
Van boven, stemmen
Van binnen en stemmen van
Buiten, zwelt aan, door elkaar,

Door elkaar heen, door
Elkaar heen, met orkaankracht,
In antwoord op wat
Er over iedereen wordt
Uitgestort, zonder pardon.

Negentiende scène (allen)

STEMMEN:

... ik bedoel ... dus ... horrified vrankrijk ... live ... bing! ... politiechef valt na dood vrouw
... ajax wil sneijder nog niet ... zeer grote brand in deventer ... meld u aan om zoveel
mogelijk uit Office te halen ... dus ... ik bedoel ... you know ... you know ... kkk ...
akkoord ... selecteer de gewenste onderdelen en klik op installeren ... welk deel van het
onzekere hedendaagse liefdesleven is toe te schrijven aan digitale technologie is moeilijk te
zeggen, maar een mogelijke verklaring waarom de online liefdesmarkt een minder vaste basis
biedt, ligt in het gemak waarmee apps en sites een bijna oneindig reservoir aan mogelijke
geliefden voorschotelen ...

SOCIAAL MEDISCH CENTRUM DE JOLK (*wervend*):

Grip op de bovenlip? Zovirax!
Plasproblemen verminderen? Granufink!

STEMMEN:

... nog nooit was het zo gemakkelijk om potentiële partners te beschouwen als goederen die
in overvloed aanwezig zijn ... in overvloed ... mannen worden dik als ze niet meer neuken ...
en ze neuken niet meer omdat hun vrouw ze te dik vind ... eerst castreren ze je ... en dan
lachen ze je uit omdat je impotent bent ...

TWEE VERHUIZERS (*die de koffers verplaatsen terwijl ze luisteren naar Jamming van Bob
Marley & The Wailers uit de transistorradio*):

Vergaren. Vertellen. Verspreiden. Interpreteren. Maskeren ... Ergens van op de hoogte stellen. Onthullen. Delen ... Mededelen. Verraden. Aangeven. Aangeven van. Zoiets hebben van aangeven van. Doorgeven. Tekens geven. Levenstekens geven ... Inlichten. Uitduiden. Fluiten. Ruisen. Krassen. Koekoeken ... Gaten vullen in het geheugen. Eraan helpen herinneren. Overbrengen. Verklaren. Verdraaien. Uitleggen. Opzeggen. Zeggen ... *Jamming. Jamming. Jamming!* ... Talking. Fucking ... Kissing. Kidding. Inchecken. Uitchecken. Checken. Herkennen. Kond doen. Berichten. Schrijven. Fietsen. In de zin van: ergens iets in fietsen. Aflebben. Betalingsherinneringen sturen. Factureren. Dwangbevelen sturen. Geld overmaken. Geld niet overmaken. Op de mouw spelden. Roddelen. Kletsen. Opmerken. Spreken. Tegenspreken. Jezelf tegenspreken. Smoezen. Redeneren. Onthouden. Onthouden. Kennis nemen van. Kennis krijgen aan. Tokkelen. Onderzoeken. Aanboren. Onderzoeken. Zoeken. Vinden. Leren. Leren. Leren leren. Leren leren leren leren. Opmeten. De signaalflow insteken. Likken. Kreunen. Zuchten. Hijgen. Zweren ... Communiceren. Notificeren. Notifiëren. Rapporteren. Instrueren. Indoctrineren. Masturberen. Je neus in andermans zaken steken. Koekeloeren. Het bedje spreiden. De benen spreiden. Verrot schelden. Kwetteren. Roffelen. Eten. Drinken. Klinken. Zich te goed doen. Afhandelen. Focussen. Door je strot liegen. Je afvragen. Lezen. Schrijven. Zich schamen. Zich gedragen. Elkaar in de haren vliegen. Vechten als katten. Slaan. Schoppen. Krabben. Bijten. Blazen ... Rondbazuinen. Publiceren. Rondtetteren. Ontzenuwen. Ontkennen ... Laten weten ... Weten. Fijn dingen weten. Fijn veel weten ... Fijn voorwerpen verplaatsen ... Iets doen ... Doen ... Laten ... Laten doen ... Iets niet doen ... Iets niet laten doen ...

NACHTWAKER WIM:

Door!
I'm Wim
I Swim.

STEMMEN:

... krabt over uitbottende stoppels ... wrijft in linkeroorlog ... tikt ... klikt ... hij is er nog ... Saïd C. mag straf in Nederland uitzitten ... klikt nogmaals ... akkoord ... dus ... in de steenklomp waar vroeger je hart zat, zit een microbe die over 19.000 jaar tot leven gewekt kan worden ... koester die ... voor jou honderd anderen was lange tijd makkelijk gezegd, maar dankzij het internet is het ook waar ...

STEMMEN:

... *Jamming. Jamming. Jamming!* ... what does the revolution mean today ... dit wekte een verontrustende gedachte: ze zullen bij intratuin hun planten toch niet inspuiten met gif? ... dat kan haast niet, dan zou daar een soort *evil villain* aan het roer moeten staan ... ja, de bijen en hommels zullen komen, en ze zullen drinken, en ze zullen sterven, maar je had het kunnen weten ... het is hoe de wereld werkt ... het is niet de schuld van intratuin ... smiley huilie huilie ...

DE BURGEMEESTER VAN UTRECHT (*zwaaiend met zijn ambtsketenen*):

Ga zo door! Hou vol, ik ben trots op je, jongen . Ik wist dat je het in je had, maar dacht niet dat het er ooit uit zou komen.

DE ROOMSE GLUIPERD:

Be my guest!

DE HOLBEWONER:

Haroempfl!

STEMMEN:

... legt aantekenboek weg ... loopt naar keuken om koffie in te schenken ... in te tappen zegt jan ... bakkie doen zeggen ze in westfriesland ... instead of building megachurches, ... how about building mega-homeless shelters ... live from the bubble ... je eigen kleine bubbeltje ... dus ... we komen allemaal uit verschillende richtingen aangespoeld ... dus ... ik heb het ad per direct opgezegd! ... onthou van elke dag het laatste uur ... het laatste sprankje licht, de laatste gloed ... ontsteek dan 's ochtends een verzegend vuur ... wanneer je plichtsgetrouw weer opstaan moet ... waarom heb je hem niet bij het vuilnis gezet toen ie nog een baby was? ... ben je soms hoer geweest of zo? ... okay, okay, okay ... ik had iets heel anders gepland ... iets over het onverwachte ... iets over een excentriekeling ... met een tuin van ijzer ... ergens in de zaanstreek ... liefde in tijde van algoritmen ... de behoefte om risico's in de liefde te vermijden uit zich ook in het idee van een altijd durende inruilmogelijkheid ... that's so hot ... yeh, right there ... fuck me, baby ... put your velvet sock inside my mouth ... oo yeh...

DE STALJONGEN (*tegen het slaapwandelande meisje*):

Je bent niets veranderd.

STEMMEN:

... hoe kan ik nou met je dansen als ik je niet mag aanraken? ... zo maak je in één klap ... van jezelf een onaanraakbare ... en van mij een paria ... maar ... wat ik zeggen wil ... of zo ... er zit poëzie in ... maar je moet het er zelf uithalen ...

DE NOTARIS:

Ik was eens getrouwd.
Met een bosbrand.
Ze had boze knieën,
Liep met haar voeten naar buiten
En ze floot tijdens de afwas.
Ze was raar en bijzonder
Maar
Ik kon haar niet vasthouden.
Ze ging ervandoor.
Met een psychopaat met schurft.
Nou ja, als ik moest kiezen
Dan wist ik het ook wel.
Liefde hoeft niet perfect te zijn,
Het moet alleen waar zijn.

DE ZIGEUNER:

Ouch!

STEMMEN:

... help! ... toe maar ... maak ze maar ... maak maar nieuwe verzinningen ...

MENEER PASTOOR:

Hier kan ik het alleen maar volmondig mee eens zijn. Woord voor woord. Toe maar! Doe maar! Schuif hem er maar helemaal in. Zo ja. Laat hem er helemaal in verdwijnen. Nou?

Waar is Ie nou? Waar is Jezus nou gebleven? Jaaaaa. Bij zijn aposteltjes in de twaalfvingerige darm. Die heet niet voor niets zo! En eentje dat was Judas. En die heeft Hem verraden! Dat zul jij toch niet doen, hè? Of ben jij ook zo'n klein judasje? Nee, toch, niet hè?

PEPPIE:

Hihi ... Hihi ...

STEMMEN:

... ga maar fijn buiten de lijntjes kleuren ... was zij ook op de begrafenis? ... nee, zij zat met een moslima in walibi ... i'm 82 and still dancing ... gisterochtend is er om 4.45 onze familie-auto doelbewust in brand gestoken zoals op onderstaande video te zien is ... "die gewalttäter hatten sich wie neonazis verhalten, sagte ...

HET KAMERMEISJE:

Van wie kan ik voor vanavond en morgenochtend een stofzuiger lenen? Mijn voorkeur gaat uit naar een eenvoudig te ontsmetten stofzakloze cycloonzuiger met maximale zuigkracht.

STEMMEN:

... oo yeh ... ware schoonheid zit van binnen ... en van buiten ... meer hoeft je niet te weten ... zie de dood als een ontweningsverschijnsel van het leven ... beginroffel ... the night we met i knew i needed you so ... o wonderlijke man, gelukkig in je tuin ... van oud roest – de afgedankte oogst van zielepuin ... schenkt koffie in ... schakelt koffiezetapparaat uit ... gaat weer zitten op de aangevreten bureaustoel gekregen van jan en jenny ter gelegenheid van zijn eerste hernia ... zoekt voor de zoveelste keer op de rouwkaart op of je jenny nou met een i-grec of met ie spelt ... zoekt dan op hoe je i-grec spelt en komt erachter dat het met een i moet en dat de y volgens het genootschap onze taal als een klinker of een medeklinker kan worden beschouwd ... afhankelijk van het woord waarin de letter voorkomt ...

DE LANDSCHAPSCHILDER (*tegen het slaapwandelende meisje*):

Je lag er mooi bij. Zo helemaal jezelf. Zo vredig. Zo in trance.

STEMMEN:

... campina karnemelk is lekker fris en gezond ... en deze zomer ook nog eens helemaal gratis ... daar gaan we weer ... ting ting ting ... daar gaan we weer ... slagerij woorts in maasstraat dreigt te moeten sluiten ... paul smis en ronald nachtraaf zijn nu vrienden ... droom van een purperreiger die in volle vlucht in slow motion wordt doodgeslagen door een honkbalknuppel ... smiley huilie huilie ... alles maken ze kapot ... alles ... de barbaren ...

CHLEBNIKOV:

Piet pet tvietsjan, piet pet tvietsjan! Piet pet tvietsjan, piet pet tvietsjan!!

STEMMEN:

... messteek in ruggen van de mensen die zo graag langer hadden willen leven, maar het niet meer konden ... de oploskarma is gezet! ... andere droom: poëzie dat was: broekrok aan, nieuw kapsel en onleesbare wandtegels ... maar nu niet meer ... goed verwoord ... helemaal mee eens ... chapeau ... kunnen mannen de kans op prostaatanker verkleinen door 21 keer per maand 'de leidingen door te spoelen'? ... dat lazen we namelijk in talloze media, maar klopt het ook? ... één vingerhoedje? ... ja, nee, da's nou een kwestie van goed eten! ... it's just getting out of one car, and getting into another ... voelt aandrang ... maar houdt het nog

even tegen ... we moeten door ... chomsky: trump is a distraction, used by the deep state to 'systematically destroy' america ...

DE HOTELEIGENAAR:

Ruikt aan zijn handen. Teleurgesteld. Poep. Stront. Schijt. Sad. Schimmelzweet. Is in het moment. Alleen in het moment. Zoekt weer naar woorden. Denkt even aan zijn moeder. Wordt emotioneel. Z'n moedertje! En z'n vadertje! In hun glanzend zwarte uniform van De Beweging! En daar sta ik, tussen hen in. In mijn lichtblauwe bloes met das en epauletten, Met mijn muts en insigne met zeemeeuw. Ach, wat was ik trots! Slikt. Steekt zijn hand uit. Opent anusachtige mond. Spreekt. Dienstbaar. Dat zou ... Ik bedoel ... zeg maar ... Dus ... Ik bedoel ... You know ...

STEMMEN:

... mama blijf hier ... pappie kom terug ... waar ben je nou, papa? ... je klinkt zo ver weg ... waar zijn je ezelsbruggetjes nou? ... waar zijn je klomp en je pet? ... papa, ik ben aan het judoën, kijk nou, papa! ... niet luisteren naar de stem van je vader, papa! ...

HET VERDWAALDE JONGETJE:

Mama ...
Wat is drijfzand?
Kun je erin verdrinken?
Hoe komt er grondwater?
Wat is een woestijn?
Waar komt de wind vandaan?
Hoe kunnen wind en regen op rotsen inwerken?
Hoe ontstaat een storm?
Kun je er wat tegen doen?
Hoe heeft de mens het aardoppervlak gewijzigd?
Hoe kan een woestijn vruchtbaar worden gemaakt?
Hoe kun je zelf kristallen maken?
Hoe ontstond aardolie?
Waarom zijn ijzer en staal belangrijk?
Wat zijn andere nuttige metalen?
Wat zijn edelstenen?
Wat zijn halfedelstenen?
Wat is agaat, wat is onyx?
Wat is chrysopraas?
Wat zijn ijsgrotten?
Hoe is het ijs uitgevonden?
En door wie?
Wat zijn onderwatergrotten?
Hoe leefde de grottenmens?
Hoe kwamen ze iets te weten over de grottenmens?
Waren er ook onderwatergrottenmensen?
Wie maakten de grotschilderingen?
Is er een verband tussen de opkomst van het fascisme en de invoering van het algemeen vrouwenkiesrecht?
Hoe heet de herhaling van een geluid door terugkaatsing?
Hoe heet terugkaatsing?
Bij welke specialist laat je je beugel bijstellen?

Wat is een specialist?
Hoeveel weegt een persoon van precies zevenenzestig kilo?
Wat is een kilo?
Wat doet een inktvis als hij honger heeft?
Kan ik een korte broek aan?
Is Gordon al dood?
Wat is neuken?
Wat is misogynie?
Wat is racisme?

DE PORTIER:
Wil je een mentossie?

OME BILL (*met z'n bultige lul uit z'n gulp*):
Pak maar van de rol!

CHLEBNIKOV:
Tsieieieieie-ip tsiuuuu! Tsieieieieie-ip tsiuuuu!

DE INBREKERS:
Wij zijn niet van PostNL.

STEMMEN:
... aandrang wordt sterker ... hare hare ... hare krishna ... hare rama ... guru brahma ...
ontlast zichzelf met luid geknetter ... veel urineverlies ... bovenburen trekken door ... wc-
papier op ... vergeet handen te wassen ... zet poes eddie van aangevreten bureaustoel ...

DE ACTIEVE DIEVEN:
Wij waken over u en onze eigendommen .

STEMMEN:
... use it, loose it ... neemt slok lauwe koffie ...

GEHEIM AGENT HENDRIK IJZERBROOT:
Wat een geheim agent al niet moet doen om incognito op z'n werk te komen.

STEMMEN:
... why do they do it? ... why do they help people? ... for the jazz ... for the jazz ... rupsen
komen terug van een dag in de vlindermijnen ... de ene over de utrechtse heuvelrug ... de
andere over de e-10 ... of langs de ijsselmeerdijk ... ik probeerde me de namen van de juffen
te herinneren ... ans ... karin ... sabine ... nee, alleen de eerste letter was telkens goed... als
het de laatste was geweest ... bea ... annemiek ... marloes ... wat zegt dat over mijn
geheugen ... over de juffen ... over mij? ... ik zal u onthouden tot de laatste letter! ... neemt
een slok iets lauwere koffie ... ook een positieve opmerking over het uiterlijk van een
(sport)vrouw is seksistisch vindt maartje smits ... een 'gouden sprinterskont?' serieus? ... kila
van der starre heeft hierop gereageerd ... super goed stuk maartje! woesh! ... hear! hear!
... neemt een slok koude koffie ... rinus ligt nog steeds te slapen ... het is 12.29... 12.30 ...
poes flo, een hele zwarte kat, rent door de tuin naar binnen ... ai is inventing languages
humans can't understand. should we stop it? ... researchers at facebook realized that their bots
were chattering in a new language ... then they stopped it ...

DE POLITIECOMMISSARIS:

Trap er niet in.

DE KLETSMAJOOR (*met een bril en een baardje, wijzend naar menselijk gebeente*):

Ik zei het je toch!

STEMMEN:

... bwv 598 uitgevoerd door matthias havenga, sint bavokerk haarlem ... alberto pedretti heeft hierop gereageerd ... why didn't you use both 32' feet stops of this great organ? ... i just had to look, having read the book ...

EEN VERDRIETIGE VROUW:

Ik ben te heftig!

STEMMEN:

... daar sta je dan ... met je hoogtevrees ... op de grasmat ... een droom van vlees ... afkicken, afkicken! ...

THERAPEUTE VERA:

Ik turn je zo graag om!

STEMMEN:

... ik ben een gebouw ... ik kan zwemmen ... iemand zegt einde, maar zij komt nog vier keer klaar ...

DE DICHTER VAN MIDDELBARE LEEFTIJD:

Ik ga gedichten voorlezen in Café Dorpsvreugd!

DE TELEGRAMBEZORGER:

Ook voor een edelbesteller geldt: what goes up, has to come down.

HET SPOOK:

Kan ik beamen.

STEMMEN:

... 12.43 ... allen ginsberg vindt een oude bruine schoen aan het strand van vlissingen ... simon vinkenoog is erbij maar ziet geen oude bruine schoen maar ... lichtgevende ganzen ... ufo's in V-formatie ... fluorescerend plankton in de zee, des levens gloed ... op een mooie dag... in vlissingen ...

DE FREULE:

Blijf met je tengels van mijn voile! Ik ben honderdachtentwintig jaar. Als je de voile van mijn hoed trekt, neem je mijn gezicht mee.

DE MAN VAN DE FREULE:

Ja, schat.

STEMMEN:

... 12.53 ... denkt eraan zijn handen te wassen ... verzuipt een vlo in zijn eigen zeepsop ...

DE JONKVROUW UIT CASTILIË:

Los abrazos son la mejor terapia!

HET ZESDE ZINTUIG:

It's getting creepier by the day. Dat voel je gewoon aankomen.

STEMMEN:

... alle gedichten die ik in de periode 2015-2016 als stadsdichter van nijmegen schreef zijn gebundeld ... hahahaha ... belgië is ouder dan je leerde en was altijd meertalig ... napping can dramatically increase memory, learning, awareness, and more ... dikke vrouw slaat om op een opblaasflamingo in een zwembad ... maarten van der graaff vindt dit leuk ...

DE RANCUNEUZE RECHERCHEUR:

Ik zou nou wel eens weten wat er hier gaande is.

DE MOOIE BLINDE BLONDINE:

Ja, was passiert dann eigentlich hier?

DE GROENWERKER:

Iemand enig idee?

DE OPERAZANGERES:

Haa! Ik lach bij 't idee!

DE EENARMIGE WEERVROUW:

Ik weet uit welke hoek de wind waait.

DE WINDHAAN:

Ik ook! Ik ook! Ik ook!

HET MENSELIJKE WINDVAANTJE:

Ik ook! Ik ook! Ik ook!

DE THERMOMETER:

Ik niet! Ik niet! Ik Niet!

HET MENSELIJKE WINDVAANTJE:

Ik ook niet! Ik ook niet! Ik ook niet

CHLEBNIKOV:

Kypapeky! Kykapeky!!

STEMMEN:

... kijk, dat bedoel ik ... niet voor niets verbood goethe zijn vrouw te eten in zijn bijzijn ... wat je als sportvrouw moet weten over je lichaam ... stoere vrouwen sporten ... in de runnersworld stond pas een groot artikel over hardlopen en de overgang ... deze levensfase heeft een groot effect op het leven van vrouwen ... dat coke een probleem was, snapte ik, maar alcohol? ... oh, he just died ... five teens filmed and mocked a disabled man as he drowned in melbourne, florida ...

HET EERSTE AMERIKAANSE MEISJE (*huilend, na een harde knal die we kennen van de uitdrukking 'we hoorden een harde knal, we dachten eerst dat het vuurwerk was'*):
Holy fuck. Holy weeping motherfucking God! Honest to God... I swear... She just exploded.
Right in front of me. Right in front of me

STEMMEN:

... when dorothy eady arrived to egypt for the first time, it was obvious to her that she had been there before ... but her last visit near the Nile may have taken place thousands of years earlier ... hoezo misbruik? kan je zo ook gebruiken dan? ...

CLOTHILDE VAN POPPEL (*in haar scootmobiel, al vijf uur in de sloot*):
Haal me hier uit!

DE AS VAN OPA DIE FOUT WAS IN DE OORLOG:
Stop me er weer in!

AGATHA BROEKMANS (*in haar ontijdige graf*):
Laat me met rust!

STEMMEN:

... de supersterke rode reuzenkangoeroe roger rechtop, dromend van de sinaasappeltjes van californië ... ik voelde me een beetje zeeziek ... de meute riep om meer ... de kamer begon harder te zoemen ... het plafond vloog weg ...

DE KOERIER (*zingt*):
Ik heb hier een brief voor je vader...

STEMMEN:

... wat je moet weten als je 21 bent ... een slak met een bezem ... bier met kam ...
vissenkoppen met koffiemelk ... kortsluiting in de kerstverlichting ... do good and good will
come your way ... lees mijn verstamelde gedichten er maar op na ... ik zocht haar ... en ik
vond haar ... geen hand vol, maar een land vol ... m'n moeder heeft swahili gestudeerd... en
ze is nog dichteres ook ... anders wordt mijn wereld niet ...

BREUKER (*verzekeringsgeneeskundige, paars sjaaltje om, zingt, op blote voeten, op de brug bij de Willibrorduskerk, de grootste kerk van de stad, die werd afgebroken om plaats te maken voor een bejaardentehuis waar een transformatiespecialist nu zelfstandige woningen voor ouderen realiseert of al heeft gerealiseerd, op de wijs van O Dirty Maggie May*):

O, vieze tante Mien

Ken ons niks meer laten sien

En onder de brug komt die never nooit meer terug

O, ze hebben d'r opgehaald, ja

Ze had niet op tijd betaald, nee

Die vieze ouwe geile tante Mien

Ze hoort echt bij Amsterdam...

STEM:

... 13.51 ...

BREUKER:

Net als de Westerkerk

Hoeren aan de gracht en de Jordaan ...

DE HOTELEIGENAAR (*kijkt naar links. Schiet vuur. Briest. En naar rechts. Glundert. En naar het midden. Gnuift. Slikt. Wrijft zich over de kin. Krabt zich achter de oren. Wrijft kraalogen uit. Ruikt aan zijn handen. Gerustgesteld. Pis. Doet poging inwendig gedachten te formuleren. Mislukt.*):

Dat zou. Ik bedoel. Zeg maar. Dus. Ik bedoel. You know. You know.

(*Opent anusachtige mond. Schraapt schorre keel. Spreekt.*):

En ik ben slechts het scharnier

HET SCHARNIER:

... En ik dan?

HET MENSELIJKE WINDVAANTJE:

En ik dan?

STEMMEN:

... 13.59 ... naheffing van de rioolbelasting ... gij kunt niet bloemlezen ... 14.11 ... what have we here, laddy? ... mysterious scribblings? ... a secret code? ... noooo ... poems no less! ... poems everybody! ...

DE OPLICHTER:

Twee halen, drie betalen.

PEPPIE:

Hi hi...

DE JONGE DICHTERES:

Weet iemand hier de overtreffende trap van missen?

DE DICHTER VAN MIDDELBARE LEEFTIJD:

Een vallend eksterveertje

DE OUDE DICHTERES:

Een grimas aan de binnenkant van een spiegel.

PEPPIE:

Hi hi ...

JAAP, DE KENNER (*tegen de dichters*): ...

Is u wel bevoegd als dichter? Is u wel gediplomeerd?

DE HOLBEWONER:

Haroemp! Kut een eind op!

PEPPIE:

Hi hi...

STEMMEN:

your voice speaks louder than my words can hear ... de onderkant van haar voet ... als ik niet aan je denk, gaat de tijd sneller om ...

DE VERMISTE:

Ik ben er even niet.

STEMMEN:

... drie verdiepingen met psychologiestudenten die dust in the wind zingen ...

DE DIKKE:

Here's another nice mess you've gotten me into!

DE DUNNE (*piepend*)

Well, I couldn't help it, it was... (*onverstaanbaar gejammer*)

DE CHAOS:

Ik ben er even niet.

STEMMEN:

... een koffer kan heavy zijn of light ... een maan kan vrolijk zijn of zwaarmoedig ...

EERSTE VERHUIZER:

Ik laat mijn baard staan.

DE VERMISTE:

Ik meld me zo wel weer.

DE CHAOS:

Ik meld me zo wel weer.

TWEEDE VERHUIZER:

Ik heb een aambeï op m'n oog.

DE HOER:

That's a little more information than I need.

HAAR KLANT:

Hoeveel krijg je van me?

DE HOER:

Now you're talking.

DE PUPPY (*zingt*):

How much is that girl in the window? Arf, arf!

DE ALCOHOLVRIJE MAAR KETTINGROKENDE LERARES ENGELS MET

FAALANGST:

Vertaal: De prostitutie staat niet in het teken van de voortplanting. Herhaal: de prostitutie staat niet in het teken van de voortplanting.

DE KRANTENJONGEN OP BLOTE VOETEN:

PROSTITUTIE NIET IN TEKEN VOORTPLANTING! ... Dank u....

DE KLAS (*uit volle borst, met behulp van koekelvertaal aan de goochelgalg*):

Prostitution is not a sign of reproduction!

DE VERMISTE:

Ben zo terug.

DE CHAOS:

Ben zo terug.

STEMMEN:

... om te beginnen: een ochtend ... voortgestuwd, behaard als alle andere ... dan plotseling: een hand, een ruggengraat ... dan is het weer stil ... ze slaapt ...

DE STALJONGEN:

Jij zegt wel dat je weet hoe het zit, maar dat is op zich nog geen bewijs of garantie dat het zo zit.

STEMMEN:

... net was het nog een boom, maar nu niet meer ... waar kan je op vertrouwen? ... alleen een kleurenblinde kan zeggen dat ie zeker weet dat iets rood is ... of iemand die nog niet genoeg nederlands kent ... of is dat een waanidee? ...

DE OMROEPER:

De eerstvolgende metro gaat niet. Herhaling. De eerstvolgende metro gaat niet.

STEMMEN:

... naast zijn bed: een japans kastje ... in roodgeel blokjespatroon beschilderd ... schurend tegen de staldeur ... ze sliep ... ze stond op ... ze ging weg ...

DE WAARZEGSTER:

Is dat accurate informatie?

DE PROFESSOR IN RUSTE:

Sla mijn tetralogie er maar op na. Daar staat alles in.

STEMMEN:

... in een vlaag van vuur, verbijsterd ... een slang kruipt mee met de klank ... schiet weg in het moerasgras ... ze is daar ... op een plek ... ergens anders ... alle begin is moeilijk ... is dat zo? ... is dat werkelijk zo? ... is dit het begin? ... is dit moeilijk? ... een kwade eend in cipersuniform ... hij spreekt, bestraffend ... mijn doodstraf uit ... in het engels ...

DE VERMISTE:

Daar ben ik weer.

DE CHAOS:

Daar ben ik weer.

DE HOER:

Too much information will kill you.

HAAR KLANT:

My penis was so excited!

DE HOER:

Now you're talking!

DE VERMISTE:

Ik ben voor het laatst gesignaleerd.

DE CHAOS:

Ben zo terug.

STEMMEN:

... het hotel is uw hoofd ... in deze kamer bent u heel dik ... in deze kamer gaat u naar de verjaardag van yoko ono met drie oningepakte dvd's in een plastic zakje ... *a clockwork orange* heeft ze al ... ter verontschuldiging zegt u dat u het boek over de romantische liefde thuis heeft laten liggen ... dan zult u met een besnorde amerikaan praten die beweert dat hij een van de primitieve mensachtigen speelde in de openingsscène van *2001 a space odyssee* ... dit is de lobby ... hier komt al het eten naar binnen ... dit is de kamer van de familie huftermans in antalya ... dit is de kamer waar een scène uit romeo en julia wordt gespeeld zonder ambient muziek of acrobatiek ... in deze kamer bleef u bijna te lang onder water om te zien hoe lang u het vol hield zonder lucht ... in deze kamer zit een punker opgesloten ... 15.18 ... dit is het dak waar uw haar groeit ... dit is de zaal waar u veel plezier kunt hebben als u zo nodig een avond van vilt wilt ... in deze kamer trekt u een haar uit de boter ...

NACHTWAKER WIM:

Ik ben helemaal zen maar jullie kunnen allemaal de tyfus krijgen.

STEMMEN:

... in deze kamer tuigt een moeder haar kind af, nadat ze heeft gezegd ... nadat ze nog zo had gewaarschuwd ... dat is geen au, dat is bah ... in deze kamer maken de kinderen ruzie ... wat zeg ik je nou ... niet doen ... mama! ... hij begint eerst! ... hij begint eerst! ... dit is de kamer waar zij vraagt: hebben we nu crisis? ... in deze kamer plantte iemand zichzelf in het heelal, het heelal in de tijd en de tijd in de staartklok in deze kamer ... in deze kamer blazen twee popsterren uit van een vermoeiend optreden ... hè, hè ... nou, nou ... in deze kamer wordt de paskamermoord gepleegd ... in deze kamer loopt een vrouw verdoofd rond, compleet verbijsterd door het dageraadsel en de malloterij des levens waarin niemand eens een keer iets wint al beloven ze je van alles en gouden bergen op de koop toe ... ik wou dat ik wist wie ik was, zegt ze ... dan wist ik ook waar of ik woonde ... in deze kamer keek hij naar porno ... ja, schat, dat doen ze allemaal ... ja maar, waar ik bij was ... kan toch ook heel gezellig zijn ... ja maar, dan wou ik naar iets kijken op het andere net ... en dan zat ie met z'n lul in de schemerlamp en dan riep ie heel hard: ivanhoe! ivanhoe! ... ja, dat is *weird* ... in deze kamer zult u iemand horen zeggen ... zonder bowie, cruijff en prince ... is de wereld niet meer hetzelfde ... maar het is de vraag ... of die dat ooit geweest is ... dit is de kamer die een tunnel is waarin de kinderen hard schreeuwen van het begin tot het eind om naar de echo te luisteren ... in deze kamer vindt u de vereniging voor symboliek en sentiment ... u vraagt:

een meisje in een roze jurkje ... dat een dansje doet op de gang ... het is na het eten ... ze zegt: nou ben ik wel genoeg uitgehongerd ... ze gaat op de weegschaal staan en zegt: hoeveel graden weeg ik nu? ... ze wordt gadeslagen door een rokende portier aan de beademing ... die in zijn vrije tijd kinderspeelgoed maakt ... waar is dat een symbool van? ... in deze kamer kwam iemand binnen die zei: ik kom je niets brengen, je moet me iets geven ... in deze kamer hoort u iemand zeggen dat je als je dood bent tenminste kunt zeggen dat je geleefd hebt ... in deze kamer ziet u de moeder van frits en u zult zeggen: u bent toch de moeder van frits? ... en zij zal zeggen: dat weet ik niet meer ... ik heb zoveel kinderen gehad ... ze waren me allemaal even lief ... 15.38 ... gaat plassen ... reinigt eikel en wc-bril ... trekt spijkerbroek aan ... legt sokken tijdelijk op aantekenboek ...

MARIE-ANTOINETTE:

Ik heb helemaal geen herpes!

RAAS:

Maar ik heb wel de Jackpotkanjer gewonnen! ... Negentwintig keer achter elkaar! ... Nou hoef ik nooit meer worsten te draaien ... Ik kan het gewoon verleren ... Heel goed voor m'n karma ... En Peter Post kan de klere krijgen! ... laat een scheet ... Raas! Storm, wind en cataracten! Raas! Tegen het doodgaan van het licht!

STEMMEN:

... trekt sokken aan ... welcome my son ... welcome to the machine ...

DE VERZEKERINGSAGENT UIT TILBURG:

Dat dek ik niet. Deze informatie is onvolledig. Er wordt ons bewust iets onthouden.

HET WONDERKIND MET NEUROBLASTOOMKINDERKANKER:

Meer informatie volgt .

DE DOKTER:

Ja, maar is het feitelijke informatie? De volledige informatie?

DE LAKEI:

Achtergrondinformatie?

DE INTELLECTUEEL:

Desinformatie?..

DE NON:

Non-informatie?

STEMMEN:

... is het geen fake nieuws? ... toneel is toch ook fake? ... – heeft u wel eens het idee dat anderen eropuit zijn u ongelukkig te maken? ... – ja, dat is een waar feit ... nou, 's nachts spuit ie dus kippenslachterijen schoon... en na een ruzie in het dorpscafé van appelscha is zijn vrouw dus verdronken in een boerensloot ... dus ... ik bedoel maar ... nou, zijn vader heeft zich opgehangen... lisanne bleef dus alleen achter ... en sven heeft zijn verjaardag dus nog nooit gevierd ... dus ... regent het? ... ja ... weet je het zeker? ... ja ... ga je er nog uit? ... kun je ook iets *niet* in de vragende vorm zetten? ... vraag je dat aan mij? ... 15.42 ... even eruit om boodschappen te doen ... wijn, bananen en brood ... een vaag gezicht verschijnt

even in beeld ... vraagt: bonjour, ça va bien? ... en verdwijnt in het niets... praatje gemaakt met bart die in avignon heeft gespeeld ... had een rol overgenomen in ibsen huis .... warme zachte regen ... het halfitaliaanse buurmeisje heeft zichzelf buitengesloten ... alleen haar nederlandse kant stond in de deuropening ... de dokter had nog een ander spoedgeval... er was iemand in een bloemrijk overhemd uit het raam gevallen...

DE PUNKER:

Psst, u moet doen alsof u mij niet kent. ...

DE NON:

Maar ik ken u ook niet.

DE PUNKER:

Goed zo! Hou dat vol!

STEMMEN:

... rinus bindervoet vindt excrementary grindfuckers leuk ... rinus bindervoet vindt advent of the black omen leuk ... rinus bindervoet heeft gereageerd op een bericht van sadistik exekution ... ramsey nasr heeft een huiskamer vol rariteiten ... rinus heeft 1 groen en 1 blauw oog en het ovalen hoofd van stewie ... wakka wakka wakka! ... gradus bosklopper is hierin getagd ... achter de berlijnse muur bestond een eigen seksuele cultuur ... blote man en vrouw staan omringd door andere naakte badgasten tongend in het water... hoe deed je dat zonder een stijve te krijgen ... of kregen ze dat ook niet in de d.d.r. ...

DE RANCUNEUZE RECHERCHEUR (*wijzend naar de mooie blinde blondine die een rare pose aanneemt, voorover leunend op haar stok met de kont omhoog*):

Kent u deze vrouw?

DE NON:

Nee. No. Nein.

DE RANCUNEUZE RECHERCHEUR:

Vreemd, want kennelijk kent zij u wel. Dat verdient om meerdere redenen nader onderzoek.

DE TONEELSCHRIJVER:

Let op. Onthou dit. Dit is belangrijk. Ik ben belangrijk. Ze houden me in de gaten. Hoe ik dat weet? Als ik de woorden 'boxsprings', 'scootmobiel' en 'Manila' intyp voor m'n nieuwe toneelstuk krijg ik meteen reclame voor bosxsprings, scootmobielen en goedkope vluchten ... naar Manila in m'n email. Kunstmatige intelligentie, me reet! Algorithms, my ass! Het zijn gewoon gore geldwolven!

STEMMEN:

... 16.19 ... echte liefde is die waarbij, soms met pijn en moeite, de obstakels die de tijd en het leven opwerpen worden overwonnen ... time is money ... dat klinkt fraai, maar levert een groot probleem op ... op deze manier kun je enkel achteraf weten of het echte liefde was ... dat is simpelweg een gok die geliefden moeten nemen ...

HET GETATOEËERDE BARMEISJE:

Do you know David Lynch? You look just like him.

DAVID LYNCH (*maakt het gebaar van in jezelf of in een ander afdalen*):
Dive within!

STEMMEN:

... in de afgelopen week zijn mijn vrouw corrie en ik een paar maal keihard tegen een betonnen muur aanggelopen ... nondeju! ... dag schat, zal ik je even rondleiden in mijn slaapkamer? ...

DE SPELLINGCHECKER (*tegen de toneelschrijver*):

Heb je met je stomme kop niet gewoon gekeken hoe je het spelt? Dat hersenloze apparaat weet niet dat je op zoek bent naar het woord en niet naar het ding.. Ha! Dan ben ik al een stuk verder. Artificieel gesproken dan . Woorden zijn woorden. En dingen zijn dingen. Is dat nou zo moeilijk?

DE OMROEPER:

Qvdfkseserkffksdghtrtcsxa FxQgtv! Herhaling. Qvdfkseserkffksdghtrtcsxa FxQgtv!

NACHTWAKER WIM:

Door!

STEMMEN:

... geen jalapeños ... wat zijn dat eigenlijk, geen jalapeños? ... er zijn een heleboel dingen geen jalapeños ... gebroken harten bijvoorbeeld ...eikels ... .. sukkels ... fucking intellectuals met siciliaanse, griekse en arabische roots ... straatkolken ... beurtbalkjes ... kassabanden ... sommeliersmesjes, muselets, plaques ... gruisvogels, een steeg, een muur, dode bladeren, plassen grauw water, voeten, een deur, de klink, een kier, een gang, de planken van de vloer, het hout, gaten, ogen, mijn keel ... van alles ... en nog wat ... de bar, haar kruk, het donkere gelakte hout van de bar, de barman, ijs, twee glazen, haar glas, mijn glas ... de inhoud ... haar vingers ... mijn schouder, druppels, wimpers ... dat zijn allemaal geen jalapeños ... maar er is meer ... er is altijd meer ... er is altijd meer ... niet ... dan ...wel ... want alles komt uit het grote ... niets ... waarin het ook weer terugkeert ...

DEGESTOORDE WETENSCHAPPER (*de eerste vier lettergrepen in oplopende toonhoogte, als gevolg van intrinsieke serendipiteit*):

Hè-hè-hè-hè... Hebben jullie ook tosti's?

DE OPERAZANGERES (*idem dito hetzelfde, de vijftiende tot en met de achttiende lettergreep op dezelfde toonhoogte als gevolg van goddelijk ingrijpen*):

Ha ha ha ha... Hadden we die maar! ... We hebben alleen Pi-pi-pi-pi-pizza's!

DE RECHTER DIE VROEGER EEN JUNKIE WAS:

De feiten zijn strafbaar. De verdachte is strafbaar. De straf die aan de verdachte wordt opgelegd, is gegrond op de ernst van de feiten, de omstandigheden waaronder de feiten zijn begaan en de persoon en de persoonlijke omstandigheden van de verdachte.

DE GELAUWERDE:

De eer is bijna te groot om te dragen, maar ik heb het moeten aannemen

STEMMEN:

... Weet u zeker dat u hem hier had? 16.41 ... amsterdam telt 1539 bruggen ... hoeveel auto's zijn er eigenlijk in nederland? ... 8 miljoen ... in amerika leeft 21% van de kinderen in armoede ... de jaarlijkse methaanemissie van scheten latende runderen bedraagt het equivalent van 3500 co2 ... die van een vrouw die aan yoga doet 73 ... een mens besteedt zijn hele leven gemiddeld even veel aan lezen als aan zorgen voor een ander ... namelijk 1 jaar ... de populairste zoekopdrachten in nederland waren in 2006 hartpatiënten, routeplanner en marktplaats ... de voornaamste redenen om uit elkaar te gaan zijn ontrouw van de partner, voor de vrouw, en gebrek aan seks, voor de man ... rare hobby's en forensen scoren veel lager ... ik hoop dat elke goeie herinnering een gat in je ziel brandt, kutwijf! ... ik hoop dat elke goeie herinnering een gat in je hart brandt, etterbak! gore bloedkankerlul! ... wakka, wakka, wakka! ... de hele moderne wereldbeschouwing berust op de dwaling dat de zogenaamde natuurwetten de *verklaringen* van de natuurlijke verschijnselen zouden zijn ... de wereld is immers de totaliteit van de feiten en niet van de dingen ... en waarheid is een beeld van de werkelijkheid ... het mysterie der dingen, waar is dat? ... dat de dingen werkelijk zijn wat ze lijken te zijn en dat er niets te begrijpen valt, dat is nog het vreemdste, vreemder dan alles wat vreemd is ... ik ben bijvoorbeeld nog nooit een hotel geweest, maar ik kan me vergissen ...

DE PIZZAKONING:

Ik ben een idealist. Ik hou van mooie spullen. Daar kun je me bij wijze van spreken voor wakker maken.

DE KOERIER:

M'n zwager is nog veel gekker. Die gooit z'n melanomen in de koffiemolen.

ALBERT HEIJNSTEIN:

Die heeft ook het buskruit niet uitgevonden.

STEMMEN:

... vijfhonderd varkens stikken en wat staat er in het bericht... landbouwer kijkt aan tegen verlies van tienduizenden euro's ... als we de veganisten (0,4%), personen gediagnosticeerd met een antisociale persoonlijkheidsstoornis (4%) en kinderen onder de 15 jaar ... die ik buiten beschouwing heb gelaten omdat zij zich wellicht nog niet bewust zijn van de consequenties van hun gedrag: 16% ... van 100% aftrekken, komen we uit op 79,6% ... wat betekent dat bijna 80% van de nederlanders geen legitieme reden heeft om dierlijke producten te eten ... maar er is altijd wel iemand die probeert te ontsnappen aan de statistieken ... er is altijd wel iemand die zoiets zegt ... elk land moet ergens het beste in zijn ... luxemburg is de onbetwiste nummer 1 in tractors ... nederland in xtc ... en de v.s. in seriemoordenaars ... stop onnodige plastic verpakkingen in de supermarkt ...

EERSTE CINEFIEL:

Er is een nieuwe film uit van Jaroslav Tiko ... Met Griwelki Nijer en Stäka Jahlingstedt. Die moet je zien. Duurt achttien uur, zonder pauze.

TWEEDE CINEFIEL:

En Wampar Arjahdji?

EERSTE CINEFIEL:

Nee, die zit er niet bij dit keer ...

TWEEDE CINEFIEL:

Jammer.

EERSTE CINEFIEL:

Ja, jammer.

TWEEDE CINEFIEL:

En Hans Vissers?

EERSTE CINEFIEL:

Ja, die doet wel mee. Maar die heeft maar een kleine bijrol .

HANS VISSERS:

Als je niet oppast, pak ik je vriendinnetje af. En dan verander ik haar in een sneeuwvlokje met mentholmaak ...

EERSTE CINEFIEL:

Meer zegt ie niet.

STEMMEN:

... er was even een vreemd moment, maar ik fietste gewoon door begint hoofdpijn te krijgen ... tijd voor een glaasje wijn ... denkt aan een lucide droom over beschermengel czeslaw op het grote noord in hoorn ... hij draagt een groene adidasportbroek ... dromer zelf slechts gekleed in een groene onderbroek ... kan dromen wat hij wil ... gaat op zoek naar yvonne t. ... komt eerst in een babykamer terecht ... dan in een hondenopvang ... en dan in doosachtige witte ruimte die steeds kleiner en benauwder wordt en tenslotte uitkomt in een kerker met groene laserverlichting waar het familiediner zal plaatsvinden ... ome charles gaat boos naar huis ... hij blijft geen lappen vlees die door de mayo zijn geslept ... de beach boys hebben de katten poppenkleertjes aangedaan ... keukenkastjes beginnen spontaan te bloeden ... de dromer voelt zich net een bonobo die betonvlechter wil worden ... maar je hebt ook mensen die slagroom op hun cappuccino doen ... hoe verzin je het! ... ook al ben je asociaal of abnormaal ... het onverwachte treft ons allemaal ... drie maal daags een dolk door je hart – ben je overal van af ...

DE FACTCHECKER:

Dat klopt.

BETTY BOOP (*zingt*):

Got a language of my own
Known in every foreign home
You surely know it is
Boop-Oopy-Doop
Boop-Oopy-Doop
It's a song for harmony
If you'll only sing with me!
Come on and join me with Boop-Oopy-Doop!
Hitotu daijina totevo ki kotoba sore wa watashino
Boop-Oop-Doop!
Kokoro hisomeba naosarankoto utai odore
Boop-Oop-a-Doop!
Wakaratemo kokorowa hitotu mimini todomete

Boop-Oop-a-Doop!

CHARLES FORT:

Ik geloof niet in complottheorieën. Het is namelijk altijd erger.

DRS. P.J. TEN HAVE:

Had u die over prins Claus al gehoord?

CHARLES FORT:

Nou? Vertel! Lek uit!

DRS. P.J. TEN HAVE::

Het is tot nog toe altijd geheim gehouden, maar hij is helemaal niet dood. Hij leeft. Iedereen weet ervan. Tot in de hoogste echelons is men van deze feiten op de hoogte. Maar het wordt bewust geheim gehouden om hem zijn welverdiende rust te gunnen. De prins is conducteur geworden bij de Duitse spoorwegen en leidt verder een teruggetrokken bestaan in een appartementencomplex in Osnabrück waar hij zich in alle rust kan wijden aan de uitvinding van een perpetuum mobile waar ie nooit de tijd voor nam slash had. Men heeft hem naar buiten zien gaan in zijn Deutsche Bahn-uniform met kleppet. Zo. Uitgelekt.

DE HERDERSHOND:

Heilige koe! Die was het! Klaus raus!

DE DICHTER MET GEEN DRANKPROBLEEM:

Find what you love and let it kill you.

HET EERSTE THEEZAKJE:

Love what is ahead by loving what has come before.

HET TWEEDE THEEZAKJE:

Happiness is taking things as they are.

HET DERDE THEEZAKJE:

Bliss is a constant state of mind undisturbed by gain or loss.

HET VIERDE THEEZAKJE:

A man's gotta do what a man's gotta do.

DE FILIPIJNSE VALKUIL:

Trap er niet in!

DE ONTROOSTBARE WEDUWE:

Boehoe! ...

DE KOP VAN HET OPGEZETTE EVERZWIJN AAN DE MUUR:

O, droomheid! O, niedereen! O, voelschap! One! Two! Chez!

STEMMEN:

... als ik later groot ben, ga ik een borst van haar afsnijden, want zij is een amazone ... O

rookkwal! ... waar heb je het over? ... nou, weet je wel ... over een kwal van rook ... een rookkwal ...

DE BODYBUILDER MET DE WINDBUKS:

Waar zit dat schattige konijntje?

HET ALCOHOLOISCHE STEL, ZIJ:

En nou ga je mee!

HET ALCOHOLOISCHE STEL, HIJ:

Ik zou niet weten waarom!

FLAVIO:

Het is een geoliede machine die zelden hapert. Die zijn schaduw als een stroperige olievlek achter zich aan- en met zich meesleept. Omgeven door een staketsel. De pijlen geven aan waar dat ge op moet letten. Een onmiskenbaar gezicht, met uitpuilend binnenste. Iemand die de taal der sterren verstaat, de taal der vogels alsmede. Vol heimwee naar de zwarte boomstammen die ten oorlog moesten.

FLIPJE:

Au! Ik zie sterretjes... Kijk! Daar! Planetoïde 4444! En daar... planetoïde 11427! En daar... nummer 14282! En 132820! En, heel gebroederlijk, de nummers 12174 en 12175! En nog een asteroïde op de koop toe, nummer 2817!

YOSHIE EN YUMI:

Leukleukleuk! ...

HET SPOOK:

Uiteindelijk onthou je alleen de leuke dingen ... De rest vergeet je ...

HET THEATER DINGEN:

Een bloederig dier ter grootte van een croissantje... Een leeg klosje garen... Een wioldop van een autobus... Een gesmolten geodriehoek... Een proces... Een Ô Akujô-masker met gouden oogappels... Een geplukte kauw in een yoghurtschaaltje... Een vieze vlek... Geroosterde teennagels... Achterdocht... Meer openheid... Een tamelijk tamme groene vlieg... Want een vlinder blijft ook niet langer dan strikt noodzakelijk in een hondenschedel zitten...

NACHTWAKER WIM (*tegen Peppie*):

Weet je wat het is ... Er komt teveel op me af ... Daar ben ik voor in behandeling. Te veel bewolking. Te weinig beweging. Jij en ik, wij snappen dat ...

PEPPIE:

Hi hi...

DE GEEST:

Dat zeg ik ... De trein naar Salzburg! ...

TWEEDE SPELER:

Aan het eind van je leven heb je honderdvijftig biljoen stukjes informatie onthouden. De mogelijke onmogelijkheden van het verschijnsel perpetuum mobile. Invasieve exoten. Terreur

zonder grenzen. De wereld in 2029. De wereld in 2045. De letters A en O van Algemene Ontwikkeling, van Actuele Onderwerpen en van Hoe, Wat en Waarom.

VIERDE SPELER:

Negenennegentig snelle en fascinerende feiten over het menselijk lichaam. Levenstekens uit het land der vleesgezichten, gesitueerd ergens halverwege tussen het uur van de poes en het uur van het paard, tussen Venusheuvel en Pikkenberg.

DERDE SPELER:

Wist je dat een gemiddeld mens gemiddeld twee kilo aan bacteriën met zich meedraagt?

DE DRIETENIGE FILMER:

Cut! Cut!! Cut!!! Cut nou verdomme!

ORACIO:

Juist nu het winterkoninkje kwettert in het milde lentezonnetje...

STEMMEN:

... ik zoek de uitweg ... jij weet te veel ... in een bocht ... zwaailicht ... de bejaardenfanfare van schaarsbergen ... stil ... sweet & heavy ... zoet & zwaar ...

HET OPENBARE LICHAAM:

... Bij of krachtens de wet ... Kan ik worden ingesteld ... Of opgeheven ...

HET PRIVATE LICHAAM (*in een compleet zwart bodykostuum*):

De macht over mij kan worden teruggenomen ... Door een compleet zwart bodykostuum ... Aan te trekken en daarmee ... De camera te wijzen op het bewustzijn ... Van diens aanwezigheid ...

HET OPENBARE LICHAAM:

Het openbare lichaam dat bent u ...

HET PRIVATE LICHAAM:

Het private lichaam dat ben ik... En nu allemaal ... Dat ben ik!

ALLEMAAL:

En wie zijn wij dan wel? ...

WIJ:

Wij zijn de willekeurigen ...

STEMMEN:

... wij zijn de familie ... de betreurden ... de bende ... de troep ... het team ... de aristocraten ... de verspolgen voorbijgangers ... de verstekelingen ... o kop, vol snot en vislucht! ... met een chimpansee achterop over het rokin ... met twee kroketten onder mijn oksel naar kreta ... rampe tampie zat op een hoer ... rampe tampie viel op de vloer ... geen enkele pooier in geen enkel bordeel ... maakte rampe tampie weer heel ... mevrouw, u grossiert in paradoxen ... in de vensterbank bij frietkot max ligt een quintilianus ... zijn vader glundert: hij heeft een éénpersoonstentje gekocht voor zeventien euro ...

HET SLEUTELGAT:

Ja, daar moet ie in! ...

DE SLEUTEL:

Maar het past niet! Ik ben te groot geschapen! ...

HET SLEUTELGAT:

Gewoon doordouwen! Je weet altijd meer dan je hoeft te weten. Of wil weten.

DE ROOMSE GLUIPERD:

Right!

MIEN

Er beweegt iets. Ik voel het. Ik zie het. Het heeft met aantrekken en afstoten te maken. Aan. Af. Op. Neer. In. Uit. Kus de lippen in de naden van de bank. Lik de woorden maar op. Ze zijn ervoor gemaakt. En jij ook. Goed zo. Twee worden één als in een gesmolten spiegel. Dwars door de muur van vuur. Het kreunt. Het zucht. Sappig. Soppig. Lekker. Hijg maar uit. Denk weer aan een dementievriendelijk Nederland. Of aan bietjes.

STEMMEN:

... 17.51... we vieren het toch ... en alles komt goed ... wat er nu speelt ... toen ik naar huis loop ... toen de wereld verandert ... den uyl is onze parnell ... vroeger had je maggi ... nou mag niks meer ... stop it ... stop art ... stop perfection ... stop being beautiful ... stop the pots ... stop the pans ... start again ... actie, revolutie, platenspelers ... de maan ziet eruit als een goed investering ... laat haar maar, zij is op zoek naar een incident ... zei ik het niet? ... ik weet niet hoe ik hier terecht ben gekomen ... maar ik ben uitgehongerd ... zal ik me even voorstellen? ... ik ben de stagiair... ik doe de minder uitgesproken, dragende rollen die het verhaal op gang moeten brengen zodat er een vaag vermoeden van een diepere betekenis ontstaat ...

DE DAMKAMPIOEN:

Wat enig! ...

YOSHIE EN YUMI:

Leukleukleukleuk!

FLAVIO:

Camilla heeft schampavie gespeeld, die is zagezegd op rabot gegaan en met de noorderzon vertrokken met een ongeregeld zootje rondreizende acteurs dat zich toneelgroep Echo noemt. Ze bleek een hele goeie ontroostbare weduwe in huis te hebben.

STEMMEN:

... ik weet al precies wat je gaat zeggen... tenzij je gaat improviseren ... maar dat zie ik je niet doen, gezien de omstandigheden ... yara! lara! clara! mara! boe! ... en wat weet jij dan allemaal? ... kun jij zeggen wat je allemaal weet? ... pak een stoel ... die stoel daar ... doe de deur dicht ... neem een appel ... heb je de groene gieter meegenomen? ... wat weet je sinds vandaag wat je gister nog niet wist? ... de verhuizing was een zware klap voor me ... je moet je niet zo aanstellen ... dat had je gedacht ... nou weet ik het wel ... gebruik je eigen hoofd maar als pedaalemmer ... ik ben op zoek naar mijn lichaam ... ik hoop dat het over een tijdje weer ergens opduikt ... misschien hier wel ... is oneindig groot hetzelfde als oneindig klein?

... ik mag geen koffie van het diagnostisch centrum drinken ... ik heb een sprinkhaangoeroe op madeira ... hij snapt alles van de kolmogorov-complexiteit ... immers: data + betekenis = informatie ... information is beautiful ... informatie is mooi ... als je zegt: er is informatie geloof je verder alles ... wanneer kun je zinvol zeggen dat je iets weet? ... als je beschikt over alle informatie die er is? ... hoe ga jij dan de wereld verbeteren? ... hoe ga jij anders de wereld verbeteren? ... en de bombardementen? ... maak je geen zorgen, die gaan gewoon door ... laten we elkaar opeten, gewoon hier op straat ... dat helpt ... zou je dat nou wel doen? ...

DE ARM DER WET:

Ik praat nu met u ... Als door een wespennest ... Onder de dakgoot... ... Maar ik kan u ... Elk willekeurig moment ... Hartstikke doodslaan ...

STEMMEN:

18.10 ... 18.16 ...

DE CAMERA:

En ik dan? En ik dan? En ik dan? En ik dan?

HET VERTALERSECHTPAAR METEEN BLAUW HONDJE:

En wij dan?

STEMMEN:

... ik vind het in ene een stuk grappiger wat je zegt ... je bent nu toch beroemd? ...

HET ZUURSTOFAAPARAAT (*reutelt*):

... Zo zit het ... En niet anders! ...

NACHTZUSTER NOLDA:

Ga nou slapen, man! ... Op Jupiter ... Stormt het al ... Eeuwen!

DE PORTIER:

Zo zit dat ... Dat zit zo ... En niet anders ... Dropmentossie? ...

HET VERDWAALDE JONGETJE, DIVERSE STEMMEN DIE IN EN BUITEN ZIJN
HOOFD OVER ELKAAR HEEN BUITELLEN:

...Ja, maar wat is dan wel genoeg ... om er geen eind aan te breien of te maken ... om niet de brui of de pijp aan maarten te geven? ... een begraafplaats voor nijlpaarden? ... voorzichtige doemdenkers? ... een meisje dat achterop de fiets overal naar wijst? ... kikkertjes die kwaken in een sloot? ... fluitende bomen? ... slapende eenden? ... werken van nara yoshitomo en yamaguchi ai? ... een oude eend op een vlonder? ... een vrijwilligersproject van milieudefensie over fijnstof rond de stadhouderskade? ... een discofeest voor suzanne en jacques bij roeivereniging willem III? ... bouwbedrijf g. rook? ... meerkoeten tegenover elkaar met opgestoken zeilen? ... een meerkoet die over het water loopt? ... 20.40? ... beste maaltijd ever in oriental city? ... flamingo's in de vrieskou?... de informatiedichtheid van het universum? ... de zwaartekracht van informatie? ... het weetfestijn van de informatie? ... een boek dat niet verdwijnt? ... een liggend meisje dat een ander meisje op de voorplecht van een veerpont fotografeert? ... vissers die een broodjesmaaltijd delen? ... kale duinen? ... zwartwit gespikkelde lammetjes? ... de mededeling i love you deeply madly horribly? ... amstelvreugd waar men rundvlees verkoopt? ... rundervreugd waar men bed en ontbijt verkoopt? ... een

bord voor blindengeleidehonden? ... een pallet die staat uit te rusten tegen een dixi-wc-tje? ... anna's hoeve? ... de machineweg? ... een ouwe kauw? ... een heel klein hertje van poep? ... een oude blinde zanger wiens kleren wapperen in de wind? ... stoelen op tafels? ... een badkuip onder een tafel in een ouderwetse keuken? ... uitkomende stokrozen? ... gekir van meisjes op een versnellend motorbootje? ... het ik, het geheimzinnige ik? ... twee personages die elkaar vlooien op het hoofd? ... een verliefd stelletje op een scooter? ... een stel dat op een handdoek uit een zak nacho's eet? ... de herbouwde tulpenburg waar spinoza ondergedoken zat? ... spinoza? ... een auto met open dak? ... de altijd gepeste biseksuele clown van de klas die in een pleeggezin is ondergebracht en daar zelf zijn stiefzusjes pest, maar ze wel uit een verwoestende woningbrand heeft gered, die zich nu alleen voelt en liefdesverdrietig, hoewel hij de afgelopen week wel seks heeft gehad, die gelooft in een leven na de dood, daarin gesterkt door de waarneming van ufo's, die houdt van dansen (en er werd gedanst! gedanst!! gedanst!!! en aangeraakt!!!! en gezoend!!!!), die als hij verliefd wordt ook meteen doldwaas verliefd wordt en de zin van het leven heeft gevonden? ... een bootje dat moscaba heet? ... een huis eeuwig in aanbouw? ... een woord die kwakend landt voor het hek van zorgvlied en dan even met zijn staart schudt ten teken dat hij veilig is aangekomen? ... de globale energietransformatie? ... passie gedefinieerd als iets wat je drijft? ... de koepel van het de mirandabad? ... een enorme plant in een voorkamer? ... een feestje op een balkon met muziek van sonny boy williamson? ... nog een verliefd stelletje op een scooter? ... een rookwal? ... het beeld van anne frank op het merwedeplein bij de roerstraat met een sjaal om en een aardbeienplantje en een bierblikje ernaast want de doden staan stil, ze worden niet ouder, ze worden niet jonger en wij bewegen, wij bewegen steeds dichterbij naar ze toe? ... iemand die door het leven ging als de vincent van gogh van de vloerbedekking? ... de sensatie van terreur? ... van huiselijk geweld? ... van een dodelijk ongeluk? ... van een alles verwoestende storm met een tsunami die hele gouden bergen met zich meesleept op de koop toe? ... het slachthuis van de tijd? ... een vloeibaar geworden gebouw? ... twee poppetjes met blauw krulletjeshaar, haaiantandjes en een groot oog op de borst? ... het scheldwoord digibiël? ... een biotuin? ... tinnen lepeltjes verstopt in de moa's op paaseiland? ... de omgevallen platenkast van bob dylan? ... rusteloze benen? ... tijdskristallen? ... axionen? ... de op handen zijnde singulariteit? ... dansende bomen? ... crying van roy orbison maar dan in het spaans? ... 22.00? ... het uur van de geit? ... een olifant met vlindervleugels als oren? ... van rook gemaakte geesten van reuzen? ... een rookworstsalade? ... een boormachine? ... een vrolijke syrische vluchteling die vrolijk zit te naaien? ... mevrouw van prooijen? ... kinderen die in de jaren zeventig actie voeren voor een speelstraat in de pijp? ... haring van superieure kwaliteit, zowel qua smaak, structuur en versheid? ... sodom en mallorca? ... texel en gomorra? ... een dood wit konijntje op een gehaakt tafelkleedje? ... een spreekwoord die uit een afgehakt hoofd vliegt en nog steeds roept 'dat zal je bezuren!?' ... een babyolifantje dat de fles krijgt? ... twee herten die met hun geweien in elkaar verstrikt zitten in het prikkeldraad en uit hun penibele situatie worden gered door twee onverschrokken helden van deze tijd met een tangetje? ... een paranoïde geestelijke die computers besprenkelt met wijwater omdat ie niet gelooft in zelfdenkende machines? ... een lelijke pop met een kop als een hamer? ... een misofone ouwe taart die in het duits uitlegt waarom lachen zo gezond is? ... een baardaap die in het Vlaams uitlegt waarom het goed is om anderen happy te maken? ... een psychedelische sterrenpoort? ... mechanische extase met een marilyn monroe-look-alike? ... een verwend meisje in een pimpelpaars jurkje en met een diadeem met shrekoortjes dat een kunsthand cadeau krijgt? ... een omgevallen renpaard? ... een ladder op een parkeerplaats? ... lijdende groente? ... het dunning-krugereffect? ... fotoboeken opgegeten door wormen en maden? ... kaarsen die als wurmen over het strand kruipen? ... een aangespoelde accordeon? ... een playmobilpaard met twee benen en z'n staart eraf? ... heel veel scheermessen die lekker kraken als je er overheen loopt? ... een lief rotjochie in een wehrmachtuniform? ... een

spastisch prinsenkind dat zijn lunchgeld heeft leren verdedigen met een vlindermes? ... een werkloze uit oslo of appelscha die zelfstandig aan de slag gaat? ... een hoog gebouw met veel kamers?... een hotel dat langzaam verdampt in de mist? ... dat allemaal? ... o ja, dat allemaal ... o.a. ... onder andere ... dat allemaal, ja ...

Epiloog, in de bezemkast, de storm is geluwd

HET TOETJE:

In het kader van deze voorstelling werd u de volgende informatie onthouden:

DE ONTKNOPING:

De personages kwamen in deze voorstelling niet alleen schuilen voor de op handen zijnde en reeds lang voorspelde superstorm, maar zijn hier deels ook bijeengedreven ter gelegenheid van de viering van het vijftienvigjarige huwelijk, gesloten op 22 juli 1992, de vierde woensdag van de maand, de 203e dag van het jaar, gemiddelde temperatuur 17,0°C, gevoelstemperatuur 17,3°C, zwakke wind uit het noordwesten, de zon scheen 6,1 uur, het was een half bewolkte dag, er viel minder dan 1mm neerslag, tussen dokter van Poppel en Clothilde van Poppel, geboren Bergmans, die net een knetterende ruzie achter de rug hadden omdat de dokter weer eens niet met z'n grijpgrage handjes van het leuke dienstmeisje des huizes, Franca, kon afblijven.

DE AFLOOP:

In verwarde en oververhitte toestand heeft Clothilde daarop op haar scootmobiel, een Mango Wals 20, het pand verlaten, zoals gesignaleerd en genoteerd door feest- en voorbijganger Oracio, een jongeman uit Groningen met dichterlijke aspiraties en een snorretje, maar zonder Zuid-Amerikaanse roots. Even later verloor Clothilde de macht over het stuur en belandde zij op onfortuinlijke wijze in de sloot, wat werd gefilmd en vervolgens met een verbijsterde en een schaterende emoji en de begeleidende tekst 'getting around in Holland' op Facebook werd gedeeld door twee jonge Amerikaanse toeristes, Billie Armstrong en Jackie Steensma uit St. Louis, Minnesota, the Land of 10.000 lakes, the Gopher state, the Agate State, the North Star state, the Hockey state. Ze zijn onder valse voorwendsels, met ansichtkaarten en chatberichten op Facebook naar dit hotel gelokt door de Reiziger die hoopte en naar nu blijkt in de verkeerde veronderstelling verkeerde dat ze minderjarig waren. Nu moet hij zich voortdurend voor hen verstoppen.

DE AFWIKKELING:

Het zou een themafeest worden. Omdat Clothilde en dokter van Poppel elkaar hebben leren kennen op de amateurtoneelvereniging Tot Ons Genoegen komt iedereen verkleed als een personage uit een *commedia del arte*-stuk. Begravenisondernemer Broekmans is Pantalone, Franca is Colombina etcetera.

DE TOEGIFT:

Of zoals de Amerikanen zeggen: ex cetera.

TUSSEN TWEE HAAKJES:

Let goed op Franca. Zij is als dienstmeisje iedereen de baas.

Niet alleen als onbereikbaar lustobject, maar ook als Zeeuws meisje van vlees en bloed dat alles weet. Van iedereen. Ik ben Franca. Ik weet altijd hoe laat het is. Ik sta met beide op de grond, want ik ben een praktisch, nuchter ingesteld mens. Ik prik overal dwars doorheen. Niemand maakt mij wat wijs. Vaak ben ik de enige die zijn verstand gebruikt.

DE TERZIJDE

Dat is het grote voordeel van het menszijn en het menselijk brein *tout court*: je herkent patronen waardoor je niet meer voor verrassingen komt te staan. De neus zit boven, de mond zit onder en sommige mensen praten uit hun reet.

HET TOETJE:

Het verdwaalde jongetje Louis zingt in het plaatselijke kinderkoor “Jonge Kracht”.

DE AFWIKKELING:

De portier, Wilhelmus Jacobus Poncia, maakt in zijn vrije tijd speelgoed van hout, blik en elastiekjes voor weeskinderen in Oeganda, want ‘je moet toch iets doen’. Hij is geen familie van Wilhelmus Johannes Poncia, edelfigurant, in tv-series en films als *Eine Rose für Jane*, *Dorp aan de rivier*, *Rififi in Amsterdam*, *Fietsen naar de maan*, *Flip de tovenaarsleerling*, *Pipo* en *Blue Movie*. Zijn personages droegen namen als: de Mug, Geweigerde klant, Meneer Hiep, Portier, Stangast, Huppy Kees en De Bochel.

HET TOETJE:

Het zuurstofapparaat is een mobiele zuurstofconcentrator en werkt op een accu die men zelf kan opladen. Dit type geeft een combinatie van demand zuurstof en continue flow om de acteurs aan de gang te houden en bij te dragen aan de organische endosymbiose van het geheel.

DE AFWIKKELING:

Als de freule de oma van het verdwaalde jongetje is, dan is zij dus de moeder van dokter van Poppel, de wandelende spermabank, en niet van Clothilde.

DE AFLOOP:

Maar de grote vraag is: wie is dan de moeder van het verdwaalde jongetje?

DE ONTKNOPING:

Hannie, Johanna Theodora Lambertina, is de moeder van het verdwaalde jongetje. Haar man, Henk, was onvruchtbaar doordat er geen goed gevormde zaadcellen aanwezig waren in het sperma, als gevolg van het overmatig gebruik van cafeïne en alcohol, het werken met onregelmatige diensten, stress, een te hoge temperatuur in de zaadballen, de obstructieve stoornis chlamydia, te weinig vitamine C en te veel zaadlozingen. En als kapitein ter zee was hij toch al zelden of nooit in het huwelijksbed te vinden om daar zijn en haar echtelijke plicht te vervullen. Hannie lijdt aan pleinvrees en probeert ook haar kind zoveel mogelijk binnenshuis te houden, want buiten is het gevaarlijk en vies. Zij weigert haar kind als een hoopje bacteriën te zien. Dat is een schrikbeeld voor haar.

HET TOETJE:

De verregende Duitser is de echtgenoot van de mooie blinde blondine, de alom gerespecteerde Bochumse neurologe Dagmar Brüsemeister. Gewapend met een pistool komt de Duitser verhaal halen bij dokter van Poppel, de wandelende spermabank. De ansjovis bij wijze van pochet is een restant van een in het water gevallen en grondig verpeste vakantie in het zuiden van Chili, waar tonnen dode sardientjes aanspoelden op de kust als gevolg van de rode vloed, een algenbloei die zeewater rood kleurt en vissterfte veroorzaakt door de afscheiding van uiterst krachtige neurotoxinen. Noodgedwongen opgesloten in hun benauwde hotelkamer, met de ramen dicht tegen de ondraaglijke stank, biechtte Dagmar hem haar avontuurtje met de Hollandse ‘dokter’ op.

DE AFLOOP:

De mysterieuze nachtwakers zijn nachtwakers, beschermengelen, om diverse moverende redenen niet meer onder ons, maar boven ons, de boven ons gestelden, ver weg maar elke dag

dichterbij, respectievelijk denker des vaderlands, kunstkenner des vaderlands, interviewer des vaderlands en lezer des vaderlands.

HET TOETJE:

Isabella is genoemd naar de caravanvoortent waarin zij verwekt is toen dokter van Poppel en Clothilde op vakantie waren in de Algarve, toen Clothilde nog kon lopen en de chondrocalcinosis waarbij een gewricht ontstoken raakt doordat het lichaam opgehoopte kalkkristallen opruimt en waardoor zij nu permanent is aangewezen op een scootmobiel zich nog niet had geopenbaard.

DE AFWIKKELING:

De afzender en de ontvanger komen uit de traditionele communicatie waarin sprake is van een boodschap die wordt overgebracht. De verstrengeling komt uit een kwantumomgeving waar dat onderscheid tussen afzender en ontvanger niet bestaat. Waar zelfs geen boodschap bestaat. Twee kwantumdeeltjes kunnen met elkaar verstrengeld zijn *voordat* ze dat weten. En de verstrengeling blijft bestaan ook als een van de twee deeltjes nooit wordt gemeten. Sinds het ontstaan van het heelal, zo'n 10^{17} seconden geleden, zijn er een slordige 10^{100} stukjes informatie gegenereerd. Dus reken maar uit. Dan heb je een supersnelle kwantumcomputer nodig die wel 1024 berekeningen tegelijkertijd kan uitvoeren om er een beetje chocola van te kunnen maken, van dit aardse gedoeitje, op het toneel of daarbuiten. Daar. Ga maar kijken. Straks.

DE ONTKNOPING:

Mien, Flaminia, was altijd de mindere van haar schoolvriendinnetje Isabella. Door Isabella werd zij zich bewust van haar slechtste eigenschap en hoe lelijk zich kon gedragen door die jaloezie. Ze spraken bijna iedere dag af, zaten tien jaar lang in dezelfde klas en gingen op dezelfde lessen: badminton, tennis, blokfluit en turnen en zij was in alles beter. Mien had minder talent of minder discipline, waarschijnlijk een combinatie van die twee. Eén turnwedstrijd in het bijzonder was haar haarfijn bijgebleven door de uitkomst en haar gedrag. Hoewel zij niet eens in de buurt kwam van een plek in de top vijf en geen enkele wrok koesterde tegenover de meisjes die tweede, derde etc. waren geworden, kon zij het niet verkroppen dat Isabella had gewonnen. Ze vertrok zonder haar te feliciteren. Zo'n incident kwam daarna niet meer voor, maar het gevoel bleef. Mien ging van turnen en daarna ook van badminton en van tennis toen Isabella beter en fanatieker bleek. Blokfluitles werd hun opgelegd door hun moeders, dus na de verplichte twee jaar stopten ze er sowieso allebei mee, maar Isabella wist jaren daarna nog steeds hoe ze muziek moest lezen en daardoor keyboard kon spelen terwijl Mien de gekleurde plakkertjes nooit van het hare had kunnen halen. Op de middelbare school bleek Isabella intelligenter: ze was veel beter in exacte vakken en ze wist betere aantekeningen en samenvattingen te maken. Dat stond nog los van haar handschrift dat een kaarsrechte rechtshandige droom was vergeleken met haar eigen slordige, uitgesmeerde onleesbare linkshandige nachtmerrie. Later bleek Mien in heel andere dingen goed te zijn, dingen waar Isabella totaal geen aanleg voor had zoals taal, toneel, ritme en dans. Maar de jaloezie stak weer de kop op toen er jongens in het spel kwamen. Isabella was er toen eigenlijk nog helemaal niet zo in geïnteresseerd, maar toch was zij een van de weinige meisjes in hun klas die echte Valentijnsroosjes kreeg, terwijl Mien steevast alleen geheime aanbidders had in de vorm van vriendinnen of haar moeder, Agaat, die onder nooit onopgehelderde omstandigheden om het leven zou komen in de bijkeuken. Het was niet zo dat de jaloezie van Mien hun vriendschap tekende, maar het heeft er misschien wel voor gezorgd dat zij latere vriendschappen zorgvuldiger uitkoos. Een mooie vriendin, maar niet mooier dan zij. Een slimme vriendin, maar minder getalenteerd op de punten waarin zij juist uitblonk. Maar iets

van die jaloezie zit er ergens nog steeds en onlosmakelijk daarmee verbonden, de drang om zich te vergelijken met andere mensen, om haar relatie te vergelijken met die van andere mensen, om haar familie te vergelijken met die van andere mensen. Om hysterisch te worden als Oracio ook maar de minste aandacht schenkt aan Isabella.

HET TOETJE:

De gek is Nel, een oude kennis van de van Poppeltjes van de toneelvereniging Tot Ons genoeg. Af en toe mag zij onder begeleiding de inrichting verlaten waarin zij terecht kwam nadat een brand haar huis in de as had gelegd, met daarin haar slapende en door het vuur verraste vriendin en levensgezellin Ada die zij had leren kennen op de Pabo en met wie zij samen rapteksten en samples vervaardigde. De zorgzame is Jo, een ongetrouwd gebleven zus van Ada, die zichzelf maar al te graag wegcijfert voor het wel en wee van Nel.

DE AFWIKKELING:

De verhuizers komen uit de wereld van de traditionele communicatie, waarin iets niet op twee plaatsen tegelijk kan zijn. Zij brengen naar binnen wat later weer naar buiten moet en vice versa. Zij zijn gek op reggae, want langzaamaan, dan breekt het lijntje niet.

DE ONTKNOPING:

Peppie is vroeger koorknaapje geweest in het kinderkoor “Jonge Kracht” en sindsdien gestopt met spreken. Het enige wat hij nog zegt is ‘hihi’.

HET TOETJE:

Pietje de Dood is de steun en toeverlaat, de onvermoeibare heilsoldaat en de onkreukbare accountant van Moeder Natuur, werkzaam bij de firma Dood, Dood en De Dood, eigenhandig uit haar moederschoot getrokken door Vadertje Tijd, de nukkige dader, gelukkige vader van respectievelijk Broertje, Heintje en Pietje. Overal actief, dus ook hier.

DE AFWIKKELING:

De linker en de rechter: Stel dir Menschen vor, die nur laut denken können! (Wie es menschen gibt, die nur laut lesen können.) (Ludwig Wittgenstein, *Philosophische Untersuchungen*, 331) Spreek bijvoorbeeld deze zin hardop uit: ‘toneel is hardop denken’. Wat gaat er door je heen? Wat zijn de begeleidende verschijnselen als je zoiets zegt? Probeer het nu te zeggen zonder erbij na te denken. Wat gaat er door je heen? Wat zijn de bijverschijnselen?

DE ONTKNOPING:

De Reiziger is een uiterst schimmig figuur op wie niemand vat krijgt, ook de sterke arm der wet niet. Vogelaar? Kapitein ter zee? Kinderlokker? Lid van de KKK? Spion voor de Russen? Drugshandelaar? Zijn eerste en voornaamste slachtoffer en kop van jut is Flipje, Arlecchino, zwarte panter in hart en nieren, maar vooralsnog slechts een menselijke deurklopper.

HET TOETJE:

De ontroostbare weduwe wil niet getroost worden. Er is geen troost. Daar moet ze van zichzelf mee leren leven. En dat gaat haar lukken ook. Zij is de moeder van een schoolvriendinnetje van Isabella en Mien en haar man zaliger zat in de gemeenteraad voor de Centrum Democraten van drs. Janmaat zaliger.

DE ONTKNOPING:

De sinistere Hoteleigenaar hangt als een schaduw over dat wat hij beschouwt als zijn eigen schepping, zijn hotel. De zoveelste selfmade man die door het fortuin van zijn vader in het zadel is geholpen. Schept graag op over hoe goed en fantastisch hij wel niet is. Verliest zich in details en hopt van onderwerp naar onderwerp. Beraamt in zijn breinrap plannen om zijn hotel in de fik te steken om het verzekeringsgeld op te strijken. Maar misschien brengt de storm uitkomst.

HET TOETJE:

De drie schikgodinnen zijn er eigenlijk vier, als je behalve Clotho, de spinster van de rode draad van dit verhaal, Lachesis, die bepaalt hoe veel draad iemand krijgt en dus hoe lang zijn of haar rol duurt in dit aardse tranendal annex schouwtoneel, en Atropos, die met een gouden schaar het draadje mag doorknippen om het stuk voor gesloten te verklaren, ook de opperschikgodin Moira, het lot, meerekent. Iedereen is ondergeschikt aan ze en toch hecht men meer geloof aan bevers op rolschaatsen of aan een verleidelijk kamermeisje dat een erotisch getinte act doet met een eenvoudig te ontsmetten cycloonstofzuiger met maximale zuigkracht. Ra ra. De mensen zijn dom en ze weten niet beter, of de mensen weten niet beter omdat ze zo dom zijn. Eén van de twee. De man van de freule weet bijvoorbeeld niet dat er al over zijn lot werd beslist zodra de freule ten tonele verscheen.

DE AFLOOP:

De Japanse meisjes Yoshie en Yumi aarzelden geen moment en hebben Clothilde uit de sloot en de Mango Wals 20 op de kant getrokken, al kwamen ze pas vijf uur nadat het incident zich had voorgedaan ter plekke. De vrouw was onderkoeld en gaf een groenige, tamelijk slijmerige en toch viscose substantie op, maar was aanspreekbaar. ‘Zonder die lieve spleetogies was ik er geweest en dan had ik hier niet meer gezeten,’ verklaarde ze na afloop nog steeds enigszins ontredderd maar ook dankbaar tegenover de dienstdoende veldwachter. ‘En dat op m’n trouwdag’.

DE TOEGIFT:

De holbewoner heeft, daarin vergelijkbaar met alcohol, het universele antwoord op al onze vragen. Zoveel is er nou ook weer niet veranderd.

DE ONTKNOPING:

De Kapitein is de tweelingbroer van de Reiziger, maar minder ongrijpbaar. Hij is een niet onverdienstelijk kunstfluiters en imitator van vogelgeluiden. Hij staat in het krijt bij Flavio de Vlaming, die ook de grote geldschieter van de hoteleigenaar is en heeft geïnvesteerd in de woonboerderij waar Franca ‘bijklust’ om haar avondstudie mindfulness, acceptatie en compassie voor hulpverleners en niet-hulpverleners te kunnen bekostigen.

DE AFWIKKELING:

De boom is Eric Verlinde die beweert dat zwaartekracht geen fundamentele kracht is, maar pas op macroscopisch niveau tevoorschijn komt, wat waarneembare gevolgen heeft op kosmologische schaal, wat zou betekenen dat de wetten van de steen uit Ulm op de helling moeten, of in elk geval aangepast moeten worden op de schaal van sterrenstelsels. De kromme is Willem van Hanegem die een gastrol vervult als brompot en tijdruimtekromming als gevolg van de in het heelal aanwezige materie en energie, hoofdzakelijk in de vorm van sterren en planeten. De Grote Onbekende, de donkere materie, is volgens Verlinde nergens voor nodig. Zoals temperatuur voortkomt uit de beweging van microscopische partikels, zo komt zwaartekracht voort uit fundamentele stukjes informatie die liggen opgeslagen in de structuur van de tijdruimte zelf. Helder.

DE TOEGIFT:

Breuker, neef van Willem Breuker, de onbetwiste leider van het Willem Breuker Kollektief, was de heimelijke aanbieder van Mien op de middelbare school, en tegenwoordig werkzaam als verzekeringsarts te Zwagerbosch in Friesland, een dorp van zeshonderdzevenendertig inwoners nabij de Twijzelerheide en Warfstermolen.

DE AFWIKKELING:

De burgemeester van Utrecht wist, op dezelfde middelbare school, het hart van de au fond onzekere Mien wél te veroveren. Mede door zijn inbreng werd ze zelfs lid van de J.O.V.D. en ging ze Schotse plooirokjes dragen. De relatie was geen lang leven beschoren omdat hij zich toch geen raad bleek te weten met haar tomeloze levenslust, haar anarcho-syndicalistische mentaliteit, haar veganisme, haar joodse roots en haar even fundamentele als ontorechte minderwaardigheidscomplex.

De Roomse gluiperd is een goede vriend van de burgemeester van Utrecht. Hij weet overal een antwoord op, alleen niet op de vragen die er toe doen.

DE TOEGIFT:

De staljongen is Caedmon die op een nacht droomde dat hij kon zingen en toen hij wakker werd inderdaad kon zingen, alleen niet zo goed als in zijn droom. Hoefde toen niet meer te playbacken in het kinderkoor “Jonge Kracht”.

De notaris is de zoon van de voorzitter van de Nederlandse Proustvereniging die jaarlijks bijeenkomt in het hotel. Omdat het strogeel in deze contreien in de zomer nog het dichtst in de buurt komt van de tint van het melancholieke stukje geel van het *Gezicht op Delft* van Vermeer.

Meneer pastoor is oprichter en artistiek leider van kinderkoor “Jonge Kracht”. Verricht ontuchtige handelingen met Peppie die vroeger koorknaapje is geweest, maar sindsdien gestopt is met spreken. Het enige wat er nog uit zijn mond komt is ‘hihi’ en, af en toe, de levendig krioelende en in de rondte spartelende zaadcellen van meneer pastoor.

De zigeuner heeft een gepassioneerd nuchtere kijk op de dingen, maar is in feite de als piraat verklede zoon van de plaatselijke apotheker. Ook lid geweest van kinderkoor “Jonge Kracht”. Zegt net zo lang ‘Hallo Jantje, hoe is het nou?’ tegen zichzelf tot hij in slaap valt.

De landschapschilder schildert vooral blote vrouwen als landschap. Zijn meest recente portret is dat van Clothilde, als homp vlees op de sofa met hazewindhond, met op de achtergrond een sanseveria die het ‘landschappelijke element’ moet verbeelden.

Ome Bill is de buurman van het verdwaalde jongetje. Repetitor bij kinderkoor “Jonge Kracht”. Overal een graag geziene gast. Niemand had het van hem verwacht of zien aankomen. Al werd hij voor het hetzelfde vergrijp al eens verhoord door de lokale hermandad.

De inbrekers hebben vorige week, vermomd als postbodes, ingebroken bij Flavio de Vlaming, omdat ze wisten dat er bij hem wat te halen was. Volgende week worden ze geliquideerd en onthoofd teruggevonden op de stoep voor cafetaria ’t Pleintje, wat een schril licht zal werpen op de romantiek van het vak.

HET TOETJE:

De actieve dieven hebben minder geluk. Als taakstraf moeten zij een jaar lang achter elkaar naar de radio luisteren en hun buit was ook al niet erg groot: een broodtrommeltje, een kammetje, een diadeem met shrekoortjes en een cd van Kraftwerk.

De geheim agent is Hendrik IJzerbroot alias Agent 327. Voert een undercover-operatie uit om achter zijn eigen ware identiteit te komen en was daardoor in de buurt toen de gruwelstorm

zich aandiende, fietsend door de polder, de groene leemte die de Wilmkebrek heet, de kleinste, zelfstandig bemalen polder van Nederland, langs het langgerekte, door sliertige sloten gescheiden grasland, op zijn gloednieuwe Koga Miyata, met volledige uitrusting: fietshelm, bidon, zeemleren fietsbroek, handschoentjes, shirt met reclame-uitingen, golden deliciousappeltje. *The works*.

De politiecommissaris is hiervan op de hoogte gebracht, maar heeft nu wel wat anders aan zijn hoofd. Er heerst paniek. Blinde, blij, opwindende paniek.

De kletsmajoor was erbij toen Agatha Broekmans dood in de keuken werd aangetroffen.

De verdrietige vrouw kan niet aan de man komen. Zelfs Peppie heeft haar afgewezen.

Therapeute Vera zegt dat het allemaal wel goed komt, maar ze moet er wel voor openstaan.

Geen hand vol, maar een land vol. Ze heeft Peppie ook behandeld, en Mien, indertijd. Soms kom je er alleen gewoon niet uit. Dat is niks om je voor te schamen.

DE ONTKNOPING:

De dichter van middelbare leeftijd heeft het nummer van therapeute Vera ook gekregen, maar hij heeft telefoonangst en belt dus niet. Wel zo rustig. Hij hoeft ook niet zo nodig te genezen, want voor hem is het leven een ongeneeslijke ziekte waar hij graag aan lijdt. Met liefde zelfs.

De telegrambezorger fietst niet meer en bezorgt ook geen telegrammen meer. Hij restaureert nu schilderijen voor de hoteleigenaar, onder andere van Andy Warhol, Frans Hals, Jacob Cornelisz. Van Oostsanen en Paulus Potter.

De geest is uit de fles.

De jonkvrouw, genaamd Amparo Lopez de Oviedo, is overgekomen uit Burgos, waar de van Poppeltjes haar hebben leren **kennen** op een van hun vakanties in een discotheek in de buurt van de kathedraal. Op de klanken van *The Adultriss* van The Pretenders hebben ze gedanst, gezoend en zijn ze een driehoeksverhouding begonnen die alleen geen stand heeft gehouden door de geografische afstand, de slopende ziekte van Clothilde en de astma van Amparo.

Het zesde zintuig is een intuïtief orgaan dat aangezet wordt met behulp van een knopje in de amygdala. Wanneer dat zover is, is een kwestie van intuïtie, maar je voelt het aankomen.

Vooraf ontwikkeld bij Mien en andere sterke vrouwen in haar naaste omgeving.

HET TOETJE:

De trol is een anonieme collega van begrafenisondernemer Broekmans die in zijn vrije tijd cyberaanvallen uitvoert op producenten van kattenvoer.

De Tibetaanse monnik is ook een collega van begrafenisondernemer Broekmans. Hij kan zichzelf goed verkopen en hij heeft een grote gunfactor. Zijn slogan is 'begravenissen op maat'.

Annie, Anna Cornelia Helbertine, Willie, Wilhelmina Adriana Maria, en de reeds eerder ter sprake gekomen Hannie, Johanna Theodora Lambertina, drie vriendinnen, gezusters, bacchanten, hebben tijdens de Libellelillebellenweek in Almere-Haven een arrangement in dit hotel gewonnen, met ontbijtbuffet. Ze zijn vooral te spreken over de thee. Zoveel keus!

DE AFLOOP:

De vogelvangster werkt voor een familiebedrijf dat al honderdvijfentwintig jaar specialist is op het gebied van kip, kalkoen, wild en gevogelte en kan bogen op een schat aan kennis en ervaring. Vogels die op de rode lijst staan (woudaap, zomertaling, zwarte stern, ortolaan, slobbeend, roerdomp) kan hij kwijt aan de hoteleigenaar die dat delicate gevogelte serveert met een luxe saus bij exclusieve wijnproeverijen die worden gepresenteerd door dokter van Poppel aan wie hij eigenlijk een afgrondelijke bloedhekel heeft en vice versa. Treedt met de heer der duisternis ook op in een kyōgen-spel, een klucht die altijd werd opgevoerd als intermezzo tussen twee nō-spelen.

De heer der duisternis is de CEO van de keten waar het hotel van de hoteleigenaar deel van uitmaakt. Hij weet van diens snode plannen, maar heeft zijn maatregelen al getroffen door zich ook tegen brandstichting door derden te verzekeren.

Chlebnikov is Velimir Chlebnikov (1885-1922), de Russische mystiek-mathematische futurist. Bewaarde zijn gedichten in een kussensloop. Na een eindeloze zwerftocht over de steppen hierheen afgevaardigd in zijn hoedanigheid van Eerste President van de Wereldbol en omdat hij de taal der vogels beheerste, waarvan hij bijvoorbeeld op meesterlijke wijze getuigde in zijn lange gedicht over de mythische futuristische wiskundige en prediker Zangezi.

DE ONTKNOPING:

De rancuneuze rechercheur kon zijn zaak tegen ome Bill niet rond krijgen en heeft overplaatsing naar Krommenie aangevraagd.

De mooie blinde blondine is haar man achterna gereisd met haar blindengeleidehond Udo om alles uit te leggen. Ze zal zeggen dat de liefde haar letterlijk blind heeft gemaakt.

De groenwerker heeft Oracio een keer uit een boom gepraat door hem uit te leggen dat het de bedoeling is dat we in dit leven reïncarneren en niet erna, want dan is er niets meer.

De opera-zangeres heeft met Clothilde nog sokken gestopt bij de Bata op de Nieuwendijk en dramatische coloraturen gezongen bij de operettevereniging Thalia.

De eenarmige weervrouw is de verloofde van de groenwerker die Oracio een keer uit een boom praatte door hem uit te leggen dat het de bedoeling is dat we in dit leven reïncarneren en niet erna, want dan is er niets meer. Zij is haar arm verloren toen ze bij het abseilen klem kwam te zitten tussen een rotsspleet. Maar dat is een ander verhaal.

De windhaan geeft aan dat de wind uit het west-zuidwesten komt met een gemiddelde snelheid van 10 beaufort met zeer zware windstoten en rukwinden van tot 122 km/uur bij een gemiddelde temperatuur van 14,9° en een gevoelstemperatuur van 13,6°.

Het menselijke windvaantje geeft hetzelfde aan, maar windkracht 2 met zwakke wind uit het noordoosten en een temperatuur die aanvoelt als 2° onder of boven 0 had hij ook gedaan.

De thermometer geeft aan dat het 11,4° is, kouder dan normaal voor de tijd van het jaar. Het is zwaar bewolkt, zoals gewoonlijk op dit tijdstip van de dag.

DE TOEGIFT:

De as van opa die fout was in de oorlog dwarrelt eventjes zorgeloos rond in het sfeervolle neonlicht alsof er niets gebeurd of zelfs maar aan de hand is.

De koerier vervult in de wereld van de oude communicatie de antieke rol van bode met verve, maar ook in een kwantumomgeving zou hij zingend zijn mannetje staan.

Het scharnier is een robuuste heng van topkwaliteit, zonder dewelke de deur open noch dicht zou kunnen. Gegarandeerd.

De oplichter ziet meteen wie hij moet hebben, in dit geval de dichter van middelbare leeftijd die hij een stel waardeloze slobkousen en een robuuste heng van topkwaliteit aansmeert. Hij gebruikt hem zelf ook. De slobkousen zijn van Clothilde geweest en die heeft ze amper gedragen, you gotta believe me.

De jonge dichteres kijkt uit het raam van de kleine hotelkamer, maar daarbuiten strekt het veenmoeras zich uit, uitgeteld in de zon.

De oude dichteres kijkt uit raam van de kleine hotelkamer, maar daarbuiten ziet het uitzicht zichzelf niet en ook de zandkorrel in de vensterbank niet.

Jaap, de kenner, heeft ervoor doorgeleerd en weet meteen wat poëzie is en wat niet. Daar hoeft hij niet voor uit het raam te kijken. Als het hem niet aanstaat wat hij ziet, geeft hij het landschap de schuld. Stout landschap. Schuldig landschap. Slecht landschap.

De vermiste is terecht.

DE AFWIKKELING:

De hoer heeft hier afgesproken met haar klant. Zij kent Franca. Niet heel goed, maar toch. Haar klant is tevreden. Hij kent Franca ook. Van binnen en van buiten. Het is dokter van Poppel. Hij is excellent, maar dat moet wel telkens bevestigd worden, onder wat voor vernederende omstandigheden dan ook.

De puppy ligt in een kartonnen doos braaf, nieuw, werelds, te wachten tot het vrouwtje terug komt.

De dikke en de dunne hebben zich in het themafeest vergist. Het is al te laat om zich nog om te kleden.

De chaos laat alles gelaten over zich heen komen.

De alcoholvrije maar kettingrokende lerares Engels met faalangst hoort een stemmetje in haar hoofd dat zegt: zo gaan we niet met elkaar om als ze haar oud-leerlingen Isabella en Mien tegen elkaar te keer hoort gaan. Meisjes in elk geval niet. Van wie hebben ze dat geleerd?

De krantenjongen op blote voeten rent zich letterlijk de benen uit het lijf om het grote nieuws aan de man te brengen, maar kan geen kant op, net als de rest. Zijn kranten zijn kletsnat. Doorweekt. Pulp. Niet eens meer geschikt voor papier-maché.

De omroeper zit op het oude station dat voor de feestelijke gelegenheid in ere is hersteld. De pendeldienst naar het hotel is tijdelijk gestaakt, zodat de waarzegster en de professor in ruste er nooit zullen aankomen.

Marie-Antoinette volgt met Franca de avondcursus mindfulness, acceptatie en compassie voor hulpverleners en niet-hulpverleners.

Raas is een volle neef van de in Heinkenszand geboren wielrenner Jan Raas die vier jaar achter elkaar de Amstel Gold Race won en in 1979 wereldkampioen op de weg werd. De trouwdag van dokter van Poppel en Clothilde Bergsma, 22 juli 1992, is ook de dag waarop in de Tour de 100-jarige oorlog tussen de renner en zijn ploegleider, de legendarische Peter Post, losbarst, uitbreekt en escaleert.

De verzekeringsagent uit Tilburg is de contactpersoon van de heer der duisternis.

Het wonderkind met neuroblastoomkinderkanker is een van de kinderen van de excellente dokter van Poppel, de wandelende spermabank.

De dokter is wel een dokter.

De lakei is meegekomen met de boedel van de freule en haar echtgenoot, maar zijn antiroos shampoo is op. Daarom gaan er slachtoffers vallen vandaag.

De intellectueel mag even zijn zegje komen doen, maar wordt op het dorp met de nek aangekeken.

De non, Delphine, is een zus van Ada en Jo. In de boetprocessie was zij een van de kinderen die Jezus moest uitjouwen.

De punker luistert op zijn hotelkamer stiekem naar Bob Dylan en maakt een selfie terwijl hij aan het kotsen is.

De toneelschrijver moet met extra veel inlevingsvermogen en aandacht voor detail gespeeld worden. Anders kunnen we de tent wel sluiten.

Het getatoeëerde barmeisje werkt normaliter in Rosi's Bar in Hamburg, populairste tijd tussen het uur van de eenhoorn en het uur van het varken, vandaag geopend, maar ze is in een vleselijk delirium in dit hotel terechtgekomen, waar ze iemand ziet die sprekend op David Lynch lijkt en haar een hoopje aarde aanbiedt. Hij zegt: – Put her on the cold side... Put the ocean on the cold side... Er ronkt iets in haar hoofd. Een stofzuiger met maximale zuigkracht.

Aliens in minuscule ruimtescheepjes dringen binnen in haar aderen via haar alomtegenwoordige tatoeages (een graatmagere, skeletachtige non met een boom op haar rechterarm, een uitgebeende Japanse monnik op haar linkerarm en op haar rug een wirwar van iets takachtigs). De wekker gaat. Hemelse achtergrondmuziek. Sonny Boy Williamson grijpt

in. Ze is weer in Hamburg, om de hoek bij de Reeperbahn, in Rosi's bar, populairste tijd tussen het uur van de eenhoorn en het uur van het varken, vandaag geopend.

DE TOEGIFT:

De spellingchecker is van overheidswege ingevoerd om de burger te informeren en te controleren. Zo snijdt het mes aan twee kanten van dezelfde medaille, ook in dit soort situaties.

De gestoorde wetenschapper begint trek te krijgen. Er worden nooddrantsoenen uitgedeeld om mensen in staat te stellen te overleven tot er hulp komt. Maar er komt geen hulp. Het vakantiegevoel is totaal verdwenen.

De gelauwerde vraagt zich af wat hij hier eigenlijk doet, wat hij gedaan heeft om dit te verdienen.

De pizzakoning levert de diepvriespizza's die in het hotel ontdooid worden.

Albert Heijnsteijn, *street artist*, heeft net werk verkocht aan de hoteleigenaar. Hij is een van de passagiers in lijn 392 die Oracio registreert.

De eerste en de tweede cinefiel zitten ook in die bus. Ze zijn op weg naar de Martin Scorsesetentoonstelling in het filmmuseum Eye aan het IJ. Daarna gaan ze een aanslag plegen op premier Mark Rutte als eerbetoon aan hun idool, Sallie Harmsen.

Hans Vissers is een figurant.

De factchecker loopt op de zaken vooruit en zegt: 1970.

Betty Boop herinnert begrafenisondernemer Broekmans op een of andere manier aan het popfestival in Kralingen, maar hij kan het niet plaatsen.

Charles Fort (1874-1932) is de uitvinder van de complottheorie. Hij beschouwde het universum als een organisme en bedacht de term 'teleportatie'. Oracio is geabonneerd op het naar hem vernoemde tijdschrift *Fortean Times*, 'a monthly magazine of news, reviews and research on strange phenomena and curiosities, prodigies and portents', zoals een kat met twee gezichten, 's werelds langste snor, zelfontbrandende baby's en een man met een lintworm in zijn hoofd.

Drs. P.J. ten Have is de auteur van boekje 1238 in de AO-reeks, over het perpetuum mobile.

De herdershond is de drugshond die op de 135ste verjaardag van James Joyce en de 191ste verjaardag van moedertje Franziska Nietzsche in Breda twee XTC-gebruikers ontmaskerde.

De dichter met geen drankprobleem heeft het geen seconde gemist. Geen seconde. Als de storm uitbreekt, vaart hij in een sloepje in de Kerkebreek, maar hij vreest niets want hij is de grootste schoft in deze sloep.

HET TOETJE:

Het eerste theezakje is een log gevaarte van blik en beton, een monsterlijk wezen dat alles wat op zijn pad komt vertrapt en met een stalen stofzuigerslurf opzuigt en verzwelgt in zijn holle bolle bast ter vertering en vermaak.

Het tweede theezakje is een gehoord beest en het heeft ook slag tanden, een schaafmachine op zijn rug en de lege ogen van een gasmasker. En de schaaf is ook een nietpistool en een schip en het beest is ook een graansilo uit Soedan en een tank uit W.O. I.

Het derde theezakje is een beest dat zich afkeert van de vlaggenmast en de vissen in de lucht en het zwarte rooksignaal en richt zich op de onthoofde mannequin die hem wenkt met haar steriele handschoen, terwijl de totemkachel goedkeurend knikt met zijn stijve rode tuit die een biljartbal hooghoudt in het magnetisch slagveld van zijn erectie.

Het vierde theezakje hangt aan de staart van het beest.

De Filipijnse valkuil is ontsnapt uit de koffer van de Reiziger en zal blijven ontsnappen, aan de Reiziger, aan Flipje, aan de vogelvanger, aan de heer der duisternis en aan de zesde massa-extinctie.

De kop van het opgezette everzwijn hangt boven het jachtgeweer van de hoteleigenaar. Het jachtgeweer rust op hertenpootjes.

De bodybuilder met de windbuks kent Franca van de sportschool.

Het alcoholische stel is altijd in voor een feestje.

DE ONTKNOPING:

Het spook zit in de machine.

De drietenige filmer ligt op zijn hotelbed en bedelft zichzelf onder de foto's van de acteurs die morgen auditie komen doen voor zijn volgende project, een rampenfilm over een kuuroord in Milwaukee dat wordt verwoest door een tornado.

Het openbare lichaam zijn wij met z'n allen.

Het private lichaam ben ik.

Allemaal zijn wij het openbare lichaam.

Wij zijn allemaal het openbare lichaam en een privaat lichaam.

Het sleutelgat vernauwt en scherpt de blik.

Dit is de sleutel.

Dat is niet de sleutel.

De damkampioen is na twee zetten gestrand.

De arm der wet moet ingrijpen.

De camera gaat uit.

Het vertalersechtpaar met het blauwe hondje is weggewaaid.

Nachtzuster Nolda roept de schikgodinnen terug. Die macht heeft ze.

De bedelaarster komt ook, met haar kankergeld.

Het oog op morgen doet verslag van de veiling van haar kunstgebit, want dat is het enige wat de mensen nog interesseert, geld, en dan vooral tante Truus in Nunspeet.

Arie de Rioolontstopper vindt een dode rat in de mond van de hoteleigenaar.

Voor de barman zit het er bijna op.

De man op de barkruk vraagt om nog één laatste snelle.

De andere man op een andere barkruk doet met hem mee.

De barman ook.

De straal duurt maar een poosje.

HET TOETJE:

De ontknoping... Dat ben jij toch?

DE ONTKNOPING:

De afloop... Dat ben jij toch?

DE AFLOOP:

De afwikkeling... Dat ben jij toch?

DE AFWIKKELING:

De toegift... Dat ben jij toch?

DE TOEGIFT:

Het toetje... Dat ben jij toch?

(perpetuum mobile, herhalen tot moment van overlijden, doek)

